

**ผลการใช้รูปหนังสือเป็นสื่อการเรียนที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแหลมดินสอ จังหวัดพัทลุง**

นางอรอุมา พรหมจรรย์

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2552

**The Effects of Using Shadow Play Figures as Instructional Media on English
Speaking Skill of Prathom Suksa II Students at Wat Laemdinsaw School
in Phatthalung Province**

Mrs. Ornouma Promchan

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Curriculum and Instruction

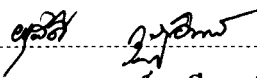
School of Educational Studies

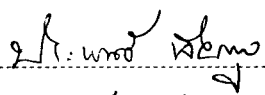
Sukhothai Thammathirat Open University

2009

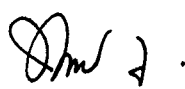
หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผลการใช้รูปหนังตะลุงเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีต่อทักษะการพูด
ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนวัดแหลมดินสอ จังหวัดพัทลุง
ชื่อและนามสกุล นางอรอุมา พรหมจรรย์
แขนงวิชา หลักสูตรและการสอน
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์สุสดี ภูอินทร์

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ ได้ให้ความเห็นชอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ
ฉบับนี้แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุสดี ภูอินทร์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ประพนธ์ เจียรกุล)

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ อนุมัติให้รับการศึกษา
ค้นคว้าอิสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์
วันที่ 9 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2553

ชื่อการศึกษา **ค้นคว้าอิสระ** ผลการใช้รูปหนังสือสูงเป็นสื่อการเรียนที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแหลมดินสอ จังหวัด
พัทลุง

ผู้ศึกษา นางอรอุมา พรหมจรรย์ **ปริญญา** ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์สุสดี กุญอินทร์ ปีการศึกษา 2552

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปหนังสือสูงเป็นสื่อการเรียน และ (2) ศึกษาพฤติกรรมการ
พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปหนังสือ
สูงเป็นสื่อการเรียน

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแหลมดินสอ
จังหวัดพัทลุง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 21 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่
ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้รูป
หนังสือสูงเป็นสื่อการเรียน จำนวน 10 แผน แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษและแบบ
สังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษ การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การหาร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบน
มาตรฐานและการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้รูปหนังสือสูง
เป็นสื่อการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากการสังเกตพฤติกรรมการ
พูดของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการพูดอยู่ในระดับดี

คำสำคัญ การพูดภาษาอังกฤษ รูปหนังสือสูง ประถมศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสำเร็จเป็นอย่างยิ่งจาก
รองศาสตราจารย์ผุสดี ภูอินทร์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและติดตามการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ
ครั้งนี้อย่างใกล้ชิดตลอดมา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้ศึกษารู้สึกซาบซึ้ง
ในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ประพนธ์ เจียรกุล
กรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ปรับปรุง แก้ไขการศึกษาค้นคว้า
อิสระฉบับนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณคุณอาทร จันทร์แดงศึกษานิเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง
เขต 2 คุณอารมย์ เฟื่องพุ่ม ครู โรงเรียนบ้านหารเทา (จรุงราษฎร์ดำเนิน) คุณไพโรจน์ สุวรรณ ครู
โรงเรียนมัธยมเกาะหมาก จังหวัดพัทลุง ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ พิจารณา ตรวจสอบเครื่องมือใน
การวิจัยครั้งนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ โรงเรียน คณะครู และนักเรียน
โรงเรียนวัดแหลมดินสอ โรงเรียนบ้านท่าเนียน โรงเรียนบ้านเกาะนางคำ และ โรงเรียนบ้านเกาะนาง
คำเหนือทุกท่าน ที่เสียสละเวลาและให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

นอกจากนี้ ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาราช เพื่อนนักศึกษา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้
ทุกท่านที่ได้กรุณาให้การสนับสนุน ช่วยเหลือและให้กำลังใจตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมี จากการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้ศึกษาขอขอบเป็น
กตัญญูตาแก่คุณพ่อ คุณแม่ คุณครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

อรอุมา พรหมจรรย์

พฤษภาคม 2553

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญตาราง	ซ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	2
กรอบแนวคิดการวิจัย	3
สมมติฐานการวิจัย	3
ขอบเขตการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	5
การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	5
ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	17
สื่อการเรียนรู้	23
สื่อรูปหนังสือ	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	31
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	31
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	31
การเก็บรวบรวมข้อมูล	36
การวิเคราะห์ข้อมูล	37
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการเรียน โดยใช้รูปหนังสือเป็นสื่อการเรียนรู้	40
ผลการศึกษาพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้รูปหนังสือเป็นสื่อการเรียนรู้	41

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ผลการสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษ	42
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	45
สรุปการวิจัย	45
อภิปรายผล	48
ข้อเสนอแนะ	51
บรรณานุกรม	52
ภาคผนวก	58
ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ	59
ข แผนการจัดการเรียนรู้	61
ค เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล	113
ง การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย	121
จ คะแนนการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน	130
ฉ ภาพการปฏิบัติกิจกรรมฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	132
ประวัติผู้ศึกษา	137

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 การเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้รูปหนังสือเป็นสื่อการเรียน.....	40
ตารางที่ 4.2 คะแนนการประเมินทักษะการพูดระหว่างเรียน เปรียบเทียบกับเกณฑ์ จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-10.....	41

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล ที่ประชากรในประเทศต่างๆ ทั่วโลกใช้ในการติดต่อสื่อสารกับนานาประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารกันด้วยวัตถุประสงค์ทางการศึกษา การประกอบอาชีพ และการพักผ่อนหย่อนใจ เป็นต้น ดังนั้นผู้ที่มีความรู้ทางภาษาอังกฤษจะมีหนทางในการประกอบอาชีพมากขึ้น การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกคนต้องเรียนรู้ และพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อจะได้เข้าใจ สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ รู้จักเลือกรับสารสนเทศที่มีประโยชน์ แล้วนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ การประกอบอาชีพ ตลอดจนนำภาษาไปใช้ได้อย่างถูกต้อง อันจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศชาติต่อไป

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษดังกล่าว หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษซึ่งอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ตลอดหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ 2551: 220) การสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ได้เน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ ทักษะการพูดจึงมีบทบาทสำคัญมาก เพราะมนุษย์สามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้ด้วยการฟังแล้วเลียนเสียงพูดตาม เกิดการจดจำแล้วนำไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ (จูไรรัตน์ ลักษณะศิริ 2543: 77) ดังนั้นในการเรียนภาษาอังกฤษ ทักษะการพูดจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะทางการพูดนั้น ครูผู้สอนจัดได้ว่าเป็นตัวแปรที่สำคัญ เพราะเป็นเสมือนจุดเริ่มต้นของการจัดให้มีการเรียนรู้ บทบาทของครูจึงจำเป็นต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ถูกต้องและยั่งยืน โดยเฉพาะผู้เรียนในระดับประถมศึกษา มักจะเกิดความเบื่อหน่ายง่าย ขาดความอดทน ชอบเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ครูผู้สอนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาการจัดการเรียนรู้ นำสื่อหรือนวัตกรรมที่แปลกใหม่มาใช้ควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอน สื่อที่เหมาะสมในระดับศึกษามีหลายชนิด เช่น ของจริง ของจำลอง แบบฝึก บทเรียนสำเร็จรูป หนังสืออ่านเพิ่มเติม เทปเพลง เทปเสียง คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นต้น

สื่อเหล่านี้จะช่วยให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ในฐานะที่ผู้วิจัย ปฏิบัติการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษามาเป็นเวลานาน ได้พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งผ่านการเรียนภาษาอังกฤษมาแล้วในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ยังไม่สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชั้นที่สูงขึ้นได้ โดยเฉพาะทักษะการพูด นักเรียนไม่สามารถพูดบทสนทนาสั้นๆ ได้ เช่น การพูดกล่าวทักทาย การพูดถามตอบเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันของตนเองและผู้อื่น นักเรียนแยกไม่ได้ว่าตนเองควรพูดประโยคไหน แต่นักเรียนจะพูดตามครูหรือตามเพื่อนทุกประโยค เนื่องจากครูไม่มีสื่อที่เหมาะสมทำให้นักเรียนเกิดความสับสน ไม่เข้าใจบทเรียน เกิดความเบื่อหน่าย ขาดความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ เป็นสาเหตุให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนในระดับชั้นนี้ไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการใช้รูปหนังตะลุงเป็นสื่อการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการฝึกทักษะการพูด การใช้รูปหนังตะลุงเป็นสื่อการเรียนรู้เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นบทบาทของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการปฏิบัติจริงตามบริบทและความสนใจของผู้เรียน เนื่องจากหนังตะลุงเป็นศิลปะการแสดงพื้นบ้านของภาคใต้ โดยเฉพาะในจังหวัดพัทลุง และเป็นสื่อที่นักเรียนได้พบเห็นบ่อยๆ ในชีวิตประจำวัน ทำให้นักเรียนส่วนมากรู้จักรูปหนังตะลุงแต่ละตัวเป็นอย่างดี การนำรูปหนังตะลุงมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะช่วยให้เด็กกล้าแสดงออก เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะต่างๆ เช่น ทักษะการฟัง การพูด การแสดงออก และการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เห็นสิ่งที่เรียนมีชีวิตขึ้นมา ทำให้การเรียนรู้มีความเป็นจริงและมีความหมายสำหรับผู้เรียน ได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน (ทิตนา แวมมณี 2552: 357) และจะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถจำบทเรียนที่เรียนผ่านการเชิดรูปหนังตะลุงได้ ผลที่ได้จากการศึกษาจะเป็นแนวทางในการพัฒนา อันจะนำไปสู่การปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นอื่นๆ ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

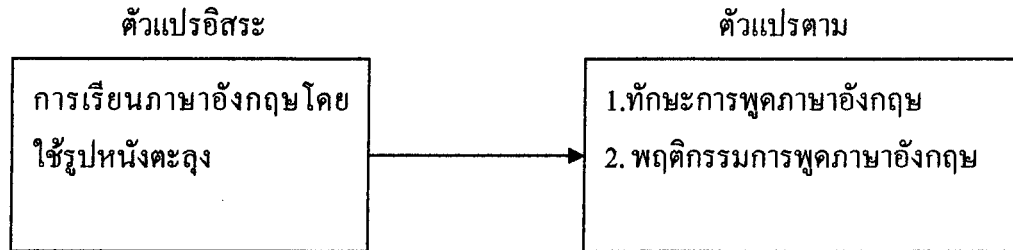
2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้รูปหนังตะลุงเป็นสื่อการเรียน

2.2 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปหนังตะลุงเป็นสื่อการเรียน

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ผลการใช้รูปหนังสือเป็นสื่อการเรียนที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

4. สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่เรียนการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้รูปหนังสือเป็นสื่อการเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

5. ขอบเขตของการวิจัย

5.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแหลมดินสอ จังหวัดพัทลุง

5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปหนังสือ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษและพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษ

5.3 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ เนื้อหาที่เป็นบทสนทนาในบทเรียนในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ Student's Book New Say Hello 2 หน่วยที่ 6 My Day และหน่วยที่ 7 Lunch Menu สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

5.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ได้ดำเนินการตั้งแต่วันที่ 10 มกราคม 2553 ถึง วันที่ 26 พฤษภาคม พ.ศ. 2553

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถทางการพูด ถาม ตอบและสนทนาเพื่อให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ วัน เวลา กิจกรรมประจำวันของตนเอง อาหาร และสิ่งที่ตนเองชอบหรือไม่ชอบเป็นภาษาอังกฤษ จากสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองที่ครูกำหนดให้

6.2 รูปหนังตะลุง หมายถึง ตัวละครที่ใช้ในการแสดงหนังตะลุงอันเป็นศิลปะการแสดงที่เป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่นของภาคใต้ โดยนำมาใช้เป็นสื่อเพื่อฝึกทักษะการพูด สนทนาภาษาอังกฤษของนักเรียน ตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ ครั้งละ 2- 3 รูป

6.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปหนังตะลุงเป็นสื่อ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูด โดยให้นักเรียนใช้รูปหนังตะลุงเป็นสื่อในการฝึกสนทนา

6.4 แบบทดสอบเพื่อวัดทักษะการพูด หมายถึง เครื่องมือที่ใช้วัดความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ก่อนและหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน ที่ใช้การสอบปากเปล่า

6.5 แบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการพูด หมายถึง แบบประเมินการพูดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการพูดของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ระหว่างการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผน

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสื่อสารได้มากขึ้น

7.2 เป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง ผลการใช้รูปหนังสือเป็นสื่อการเรียนที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแหลมดินสอ จังหวัดพัทลุง นี้ ผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
3. สื่อการเรียนรู้
4. สื่อรูปหนังสือ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการพูด

1. การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องในหัวข้อต่อไปนี้

1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาอังกฤษตลอดหลักสูตร และมุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ในการแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ และการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนแต่ละระดับให้เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนได้พัฒนาความสามารถของผู้เรียนในระดับต่างๆ ไว้อย่างเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ในการจัดการเรียนการสอน โดยใช้สื่อรูปหนังสือเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาคูณภาพของผู้เรียนจากคุณภาพผู้เรียนที่หลักสูตรกำหนดเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วยสาระสำคัญดังนี้

คุณภาพผู้เรียน จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่ายๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟังตรงตามความหมาย ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่ายๆ
2. พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่ายๆ บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเอง พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อน บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ใกล้เคียงตัวหรือกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง
3. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน
4. พูดและทำท่าประกอบตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บอกชื่อและคำศัพท์ง่ายๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย
5. บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทยได้
6. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
7. ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
8. ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้เคียงตัว
9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 300-450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)
10. ใช้ประโยคคำเดียว (one word sentence) ประโยคเดียว (simple sentence) ในการสนทนาโต้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ได้กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางในทุกระดับชั้น เพื่อเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนได้พัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้บรรลุตามมาตรฐานของหลักสูตร ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ประกอบด้วยสาระสำคัญดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ปฏิบัติตามคำสั่ง และคำขอร้องง่ายๆ ที่ฟัง	<ul style="list-style-type: none"> - คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน - คำสั่ง เช่น Show me a/an.../ Open your book. Don't talk in class. etc. - คำขอร้อง เช่น Please come here. / Come here, please. Don't make a loud noise, please. / Please don't make a loud noise. etc.
2. ระบุตัวอักษรและเสียง อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ และอ่านประโยคง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	<ul style="list-style-type: none"> - ตัวอักษร เสียงตัวอักษรและสระ การสะกดคำ และประโยค หลักการอ่านออกเสียง เช่น - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ - การออกเสียงเน้นหนัก-เบาในคำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค
3. เลือกภาพตรงตามความหมายของคำ กลุ่มคำ และประโยคที่ฟัง	<ul style="list-style-type: none"> - คำ กลุ่มคำ ประโยคเดี่ยว (simple sentence) และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และ นันทนาการเป็นวงคำศัพท์สะสมประมาณ 250-300 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)
4. ตอบคำถามจากการฟังประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่ายๆ ที่มีภาพประกอบ	<ul style="list-style-type: none"> - ประโยค บทสนทนา หรือนิทานที่มีภาพประกอบ ประโยคคำถามและคำตอบ - Yes/No Question เช่น Is this/that a/an...? Yes. It is. /No. It isn't. etc. - Wh- Question เช่น What is this/that/it? This/ That/ It is a/an ... How many ...? There is/ are... Where is the ...? It is in/ on/ under.. etc.

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง	- บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ และประโยค/ ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เช่น Hi/ Hello/ Good morning/ Good afternoon/ Good evening/ How are you?/ I'm fine./ I am.../ Goodbye./ Bye./ Thank you./ I am sorry. Etc.
2. ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่ายๆ ตามแบบที่ฟัง	- คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน
3. บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง	- คำศัพท์ จำนวนภาษา และประโยคที่ใช้บอกความต้องการ เช่น I want .../ Please ...etc.
4. พูดขอและให้ข้อมูลง่ายๆ เกี่ยวกับตนเองตามแบบที่ฟัง	- คำศัพท์ จำนวนภาษา และประโยคที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เช่น What's your name?/ My name is .../ I am .../ How are you?/ I am fine. etc.

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว	- คำและประโยคที่ใช้ในการพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง บุคคลใกล้ตัว และเรื่องใกล้ตัว เช่น บอกชื่ออายุ รูปร่าง ส่วนสูง สิ่งต่างๆ จำนวน 1-30 สี ขนาด ตำแหน่งของสิ่งของ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต.2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. พูดและทำท่าประกอบตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	- วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การใช้สีหน้า ท่าทางประกอบการพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ
2. บอกชื่อและคำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลที่สำคัญของเจ้าของภาษา	- คำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญของเจ้าของภาษา เช่น วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์
3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย	- กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทานประกอบท่าทาง วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์

มาตรฐาน ต.2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ระบุตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	- ตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต.3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	- คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และ

สังคม

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน	- การใช้ภาษาในการฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

1.2 หลักการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาและเข้าใจหลักการเรียนรู้ เพื่อนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หลักการเรียนการสอนภาษานั้นมีนักการศึกษาได้เสนอหลักการสำคัญ ดังต่อไปนี้

กุศยา แสงเดช (2548: 10) ได้เสนอหลักการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ดังนี้

- 1) เสียงในภาษาต้องมาก่อน ไม่ใช่เสียงที่แยกออกมาโดดๆ แต่เป็นเสียงจริงจากการพูด ที่มีน้ำเสียง จังหวะ ซึ่งเจ้าของภาษาพูดกัน
- 2) ต้องให้ผู้เรียน ได้ฝึกจากตัวอย่างมากพอที่จะเห็นได้ว่า ภาษาใหม่ที่เรียนนั้นมีระบบการออกเสียง ศัพท์ ไวยากรณ์อย่างไร เพื่อจะได้นำไปใช้ในการสื่อสารต่อไป
- 3) ผู้สอนต้องคิดว่า ภาษานั้นมีรูปแบบที่ซับซ้อน อาจทำให้เป็นอุปสรรคในการสื่อสารได้อย่างแท้จริง จึงต้องปรับให้ใช้ได้เป็นอย่างดีและเคยชินด้วยการฝึกฝนอย่างเป็นอัตโนมัติ
- 4) ในระดับนี้ ควรเลือกสอนรูปแบบของภาษาตามขั้นตอน เพื่อเพิ่มพูนคำศัพท์ คำศัพท์ที่สอนควรเป็นศัพท์เพื่อการเริ่มต้น ศัพท์ในภาษาจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเมื่อเริ่มการอ่าน
- 5) ศัพท์ที่นำมาสอนในระดับนี้เป็นศัพท์ที่ได้มาจากสถานการณ์จริง ความหมายชัดเจนและน่าสนใจ
- 6) กิจกรรมการฝึกสนทนาในห้องเรียน ควรมาจากการพูดในสถานการณ์ที่เป็นจริง
- 7) บทสนทนาที่ใช้ควรสั้นและเป็นจริง
- 8) ครูต้องพูดชัดเจนในรูปแบบที่ถูกต้อง ความเร็วปกติ ไม่มีการพูดให้ช้าลงกว่าปกติ เพราะอาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดพลาดไป
- 9) รูปแบบประโยค ควรฝึกเฉพาะและ ใช้กับศัพท์ที่ผู้เรียน เรียนรู้แล้ว
- 10) ศัพท์ที่สอน ไปแล้วต้องกลับมาทบทวนอยู่เสมอ

11) การสื่อสาร หมายถึง การได้ยิน การพูด การฟังเพื่อทำตาม ฟังและพูด ฟังแล้วตอบคำถาม ผู้เรียนควรเป็นผู้ที่ได้รับผลการฝึกฝนให้เป็นผู้ฟังและพูดในสถานการณ์จริง

12) อ่าน เมื่อผู้เรียนมีความรู้ดีและออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจนแล้ว

13) เขียนต้องมาหลังการอ่านเสมอ

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2530 อ้างถึงใน อาทิตย์ โศตรศรีวงศ์ 2546: 7) ได้เสนอแนะหลักการสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียน ดังนี้

1) สอนให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว หรือเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนประสบอยู่ในชีวิตประจำวัน เช่น การสอบถาม การออกคำสั่ง การขอร้อง เป็นต้น

2) เน้นการฝึกภาษาแบบที่เจ้าของภาษาใช้ในการสื่อสาร สื่อความหมายในชีวิตจริง แต่เป็นภาษาง่ายๆ สำหรับผู้เรียน แต่ครั้งที่ฝึกครูจะต้องตั้งจุดประสงค์ที่แน่นอนว่าต้องการจะฝึกให้ใช้ภาษาเพื่อความหมายอะไร ในสถานการณ์เช่นไร

3) เน้นการฝึกให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ตั้งแต่ต้น ทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนในสถานการณ์จริง และเน้นการสอนให้ทักษะทั้ง 4 นี้ สัมพันธ์กันไปอย่างต่อเนื่อง

4) สอนให้ผู้เรียนคิดเป็นและมีความคิดสร้างสรรค์ เช่นฝึกให้เด็กเดาความหมายของคำจากประโยคและคำรอบข้าง การฝึกให้ผู้เรียนหากฎเกณฑ์ในการใช้ภาษาด้วยตนเอง เป็นต้น

5) หาโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาโดยการใช้กิจกรรมเป็นสื่อในการเรียน เช่น การฟังคำสั่งแล้วปฏิบัติตาม ฟังคำอธิบายแล้ววาดภาพตาม อ่านปริศนาแล้วทายคำตอบ เป็นต้น

6) ในการสอนครูจะต้องสอนให้เนื้อหาเก่าหรือเนื้อหาบททวนกับเนื้อหาใหม่มีความสัมพันธ์กันทั้งภายในชั่วโมงเดียวกันหรือระหว่างชั่วโมงต่อชั่วโมงหรือระหว่างบทเรียนต่อบทเรียน

7) สอนเนื้อหาโดยใช้กิจกรรมหลายแบบในลักษณะของทักษะสัมพันธ์ ในแต่ละชั่วโมงเรียน ครูควรจัดกิจกรรมเป็นช่วงสั้นๆ หลายๆ แบบ ให้ผู้เรียนได้ฝึกเนื้อหาด้วยทักษะต่างๆ หากเป็นไปได้ควรให้ฝึกครบทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ในลักษณะที่ให้ทักษะต่างๆ สัมพันธ์กัน

ทิพวัลย์ มาแสง (2532 อ้างถึงใน อาทิตย์ โศตรศรีวงศ์ 2546: 9-10) ได้เสนอแนะวิธีการสอนตามหลักจิตวิทยา ดังต่อไปนี้

1) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้เมื่อสิ่งที่เรียนสัมพันธ์กับแรงจูงใจ ความต้องการและประสบการณ์

2) การสอนเนื้อหาใหม่นั้น ควรสอนตั้งแต่ง่ายไปหายากตามลำดับ

3) การฝึกและการทำซ้ำๆ จะทำให้ผู้เรียนเกิดความจำ ความแม่นยำและคล่องแคล่วในการใช้ภาษา

4) ในขณะที่ทำการสอน ควรแสดงความยอมรับ ข้อถูกต้อง และข้อผิดพลาดของนักเรียน โดยครูจะต้องบอกให้ทราบทันที อาจจะช่วยอาการ ทำทาง หรือคำพูดว่าคำถามนั้นถูกต้องหรือไม่

5) การเรียนรู้จะเกิดได้เร็วขึ้น ถ้าสิ่งที่เรียนมีความหมายในด้านวัฒนธรรม หรือสภาพทางสังคม การสร้างบทเรียนที่มีแบบฝึกที่มีประโยชน์ มีความหมาย และนักเรียนสามารถนำไปใช้ได้ นักเรียนจะเรียนได้เร็วและจำได้ดี

6) ควรให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงระดับของทักษะทางภาษาว่าสิ่งใด เกิดขึ้นก่อนและหลัง (ฟัง พูด อ่าน เขียน)

7) ความสามารถในการเรียนภาษา จะแสดงให้เห็นทราบว่า นักเรียนควรที่จะเรียนภาษาในขั้นสูงต่อไปหรือไม่

8) ควรสอนจากสิ่งที่ไม่ซับซ้อน ไปหาสิ่งที่ซับซ้อน จากสิ่งที่รู้ไปหาสิ่งที่ยังไม่รู้

9) ครูทราบถึงความสามารถ และความแตกต่างของแต่ละบุคคล ว่าแต่ละคนจะเรียนรู้ได้ไม่เท่ากันและมีวิธีเรียนของตนแตกต่างกันออกไป

10) การใช้อุปกรณ์ในการช่วยสอน ประกอบการสอน และการอธิบายจะทำให้การเรียนรู้ดีขึ้น

11) การสร้างสถานการณ์ในการสอน จะทำให้บทเรียนมีความหมายและนักเรียนจำบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น

1.3 แนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดี มีความรู้ความเข้าใจ และใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับชั้นที่สูงขึ้นได้ กุศยา แสงเดช (2548: 74-75) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ควรให้ผู้เรียนมีทักษะในการสื่อสารทางภาษา สามารถสื่อความหมายตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับวัฒนธรรม และวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร ผู้เรียนเกิดความรู้ความสามารถจากการได้ปฏิบัติจริง ครูจะต้องจัดกิจกรรมโดยการบูรณาการทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน และต้องให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาโดยใช้กระบวนการคิด ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้มีผู้เสนอขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ดังนี้

หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา (2542: 18) ได้เสนอขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษดังนี้ คือ

1. ขั้นเตรียมความพร้อมหรือขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (warm up) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียนเนื้อหาใหม่ อาจจะเป็นการทบทวนเนื้อหาที่เรียนผ่านมาแล้ว หรืออาจจะเป็นการนำเข้าสู่เนื้อหาใหม่ที่กำลังจะเรียนต่อไป กิจกรรมที่ใช้ในขั้นตอนนี้ อาจจะเป็น เพลง เกม นิทาน การสนทนา หรือการแสดงต่างๆ เป็นต้น

2. ขั้นการนำเสนอ (presentation) เป็นการนำตัวป้อนทางภาษา (language input) แก่ผู้เรียน ทั้งนี้เป็นตัวอย่างเป็นภาษาที่ใช้ในชีวิตจริง และตัวภาษาที่ครูผู้สอนเลือกใช้ในห้องเรียน ครูผู้สอนแสดงบทบาทเป็นผู้ให้ข้อมูล (informant) และผู้เรียนมีหน้าที่ในการฟังและสังเกต

3. ขั้นฝึก (practice) เป็นการฝึกตัวภาษาในสถานการณ์เดียวกันกับที่ครูผู้สอน นำเสนอในขั้นตอนที่นำเสนอ (presentation) ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เหมือนในชีวิตจริง ครูผู้สอนแสดงบทบาทเป็นผู้ควบคุม (conductor) ในการฝึกภาษาของผู้เรียน และผู้เรียนมีหน้าที่ในการฝึก และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน

4. ขั้นนำไปใช้ (production) ต้องออกแบบกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์เหมือนในชีวิตจริง เป็นสถานการณ์ใหม่ (new situation) อาจจะใช้คล้ายคลึงกับสถานการณ์ที่ครูผู้สอนได้นำเสนอไปแล้ว ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่เขาได้เรียนรู้มาแล้วทั้งในส่วนที่ได้เรียนรู้ในชั่วโมงก่อนๆ และในชั่วโมงที่กำลังเรียนอยู่ ครูผู้สอนแสดงบทบาทเป็นผู้ให้คำแนะนำ (advisor) คอยแนะนำและช่วยเหลือผู้เรียนในการนำภาษาไปใช้ ผู้เรียนมีหน้าที่ในการผลิตภาษา (product language)

5. ขั้นสรุป เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้สรุปสาระสำคัญของบทเรียน กิจกรรมที่จัดขึ้นในขั้นตอนนี้ อาจจะเป็น เพลง เกม การทำแบบฝึกหัดต่างๆ หรือการมอบหมายงาน เป็นต้น

บึงอร ร้อยกรอง (2541: 24) ได้เสนอขั้นตอนการสอนทักษะเพื่อการสื่อสารเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การตั้งจุดประสงค์ (setting objectives) เน้นการสื่อความหมายทางภาษาได้ ถูกต้องเหมาะสม ตลอดจนเรื่องเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรม

2. การดำเนินการสอน (presentation) ซึ่งผู้สอนจะชี้ให้เห็นว่าประโยคนี้ใครพูดกับใคร พูดเรื่องอะไร พูดที่ไหน พูดอย่างไร เป็นพิธีการหรือไม่ เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับในสังคมหรือไม่

3. การฝึก (practice) เป็นการฝึกเกี่ยวกับตัวภาษา โดยการสร้างสถานการณ์ให้เหมือนจริง อาจให้ครูจับคู่กับนักเรียนก่อนแล้วให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในภายหลัง

4. การถ่ายโอน (transfer) เป็นการฝึกการใช้ภาษาโดยมีผู้สอนคอยช่วยเหลือผู้เรียนเป็นรายบุคคล หรือกลุ่ม อาจมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โดยการใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วอย่างเสรี โดยการแสดงบทบาทสมมุติหรือเล่นเกมต่างๆ หรือผู้เรียนนำภาษาที่เรียนในห้องเรียนออกไปใช้ในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันนอกห้องเรียนได้

สรุปได้ว่าในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น ควรให้ผู้เรียนมีทักษะในการสื่อสารทางภาษา สามารถสื่อความหมายตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวัน ครูจะต้องจัดกิจกรรมโดยการบูรณาการทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน และต้องให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาโดยใช้กระบวนการคิด ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีขั้นตอนการสอนที่สำคัญคือ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอน และขั้นสรุป

1.4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาพหุศักราช 2551 นั้นมีจุดประสงค์เพื่อการปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียนตามมาตรฐานหลักสูตร และปรับปรุงการสอนมากกว่าการตัดสินผลการเรียน กรมวิชาการ (2546: 245) ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่าภาษาที่นำมาประเมินควรเป็นภาษาที่ใช้ในสถานการณ์การสื่อสารตามสภาพจริง ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความสามารถและประสบการณ์ของผู้เรียนด้วย การประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรประเมินความสามารถในการสื่อความหมายจริงๆ ไม่ควรแยกการใช้ภาษาออกจากสถานการณ์ และควรวัดให้ครอบคลุม นั่นคือต้องประเมินทั้งความรู้ ซึ่งหมายถึง เนื้อหาทางภาษา ประกอบด้วย เสียง คำศัพท์ โครงสร้าง ไวยากรณ์ ประเมินทั้งความสามารถหรือประสิทธิภาพ ซึ่งหมายถึง ทักษะในการนำความรู้ไปใช้ การเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมสอดคล้องกับความคิดและสถานการณ์ และประเมินขอบเขตของการใช้ภาษา นั่นคือ สมรรถภาพในการสื่อสาร ซึ่งหมายถึง ทักษะการรู้จักปรับตนของนักเรียนในสถานการณ์การสื่อสารสามารถแยกได้เป็น 4 สมรรถภาพย่อย ดังนี้

1. สมรรถภาพทางภาษา (linguistic competence) เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความสามารถในการใช้เนื้อหาภาษา ได้แก่ การเปล่งเสียง การสร้างคำ การใช้คำศัพท์ และโครงสร้างประโยค

2. สมรรถภาพทางภาษาศาสตร์สังคมและวัฒนธรรม (socio-linguistic and socio-cultural competence) เป็นความสามารถในการรู้จักใช้ภาษาตามวัฒนธรรมของสังคมรู้จักปรับภาษาให้เหมาะสมกับบุคคลและกฎเกณฑ์ทางสังคมตามบทบาทและสถานภาพในสถานการณ์การสื่อสาร

3. สมรรถภาพทางการเรียบเรียงถ้อยคำ (discursive competence) เป็นความสามารถในการเรียบเรียงลำดับความคิด เชื่อมโยงประโยคเป็นข้อความ เชื่อมโยงข้อความเป็นความหลัก ความรอง รายละเอียดตามบริบท ไม่ว่าจะ เป็นข้อความที่สื่อสารด้วยวาจาหรือเป็นลายลักษณ์อักษร

4. สมรรถภาพทางยุทธศาสตร์การสื่อสาร (strategic competence) เป็นความสามารถในการใช้วิธีการทดแทนต่างๆ เพื่อดำเนินการสื่อสารให้ต่อเนื่อง เช่น การอธิบายคำด้วยท่าทาง หรือด้วยการใช้ประโยคเทียบเคียง

การประเมินผลทางภาษา จึงไม่ได้มีลักษณะเป็นเส้นตรงแต่เป็นแบบวงจร โดยแต่ละส่วนมีหน้าที่ให้ข้อมูลแก่กันและกัน และควรนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการเรียน ช่วยให้ผู้เรียนได้พบทวนสิ่งที่ได้เรียนมา และเพื่อให้เกิดความรู้สึกรักภูมิใจในผลที่เกิดกับตนเอง

วิธีการประเมินผลทางภาษานั้น กรมวิชาการ (2542: 35) ได้แบ่งแนวการวัดและประเมินความสามารถในการสื่อสาร ออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การทดสอบความสามารถทางภาษาแบบรวม (integrative or global tests) ซึ่งการทดสอบแบบนี้ เป็นการทดสอบมากกว่า 1 ทักษะ และผู้เรียนต้องใช้ความสามารถทางภาษาในเวลาอันจำกัด แบบทดสอบชนิดนี้ที่นิยมใช้กันแพร่หลาย คือ การเขียนตามคำบอก (dictation) การทดสอบแบบโคลซ (cloze test) และการสอบสัมภาษณ์ (oral interview test)

2. การทดสอบความสามารถทางภาษาจุดย่อยๆ (discrete point test) การทดสอบชนิดนี้ จะวัดองค์ประกอบย่อยของภาษา เช่น เสียง คำศัพท์ โครงสร้าง หรือทักษะต่างๆ ซึ่งแยกออกเป็นทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยแยกทดสอบเป็นส่วนๆ ตามองค์ประกอบของภาษาหรือตามทักษะที่ต้องการวัด ซึ่งการทดสอบความสามารถในการสื่อสารดังกล่าวข้างต้น กรมวิชาการ (2542: 35) ได้แบ่งการวัดและประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษออกเป็น 2 ส่วน คือ

2.1 การวัดผลภาคปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบพฤติกรรมด้านการปฏิบัติ กระทำ โดยการสังเกต การตรวจผลงาน การทดสอบ ซึ่งทำได้หลายรูปแบบ ดังนี้

- 1) การอ่านออกเสียง คำศัพท์ ข้อความ หรือประโยค
- 2) การพูดสนทนา ระหว่างครูกับนักเรียน หรือนักเรียนกับนักเรียน

2.2 การวัดผลภาคความรู้ เป็นการวัดผลทางด้านเนื้อหาวิชา เป็นการวัดทั้งในด้านความเข้าใจและความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียน แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

1) ความรู้ทางภาษา หมายถึง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษา และสามารถใช้ได้ถูกต้อง เช่น การวิเคราะห์เสียง รู้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของคำ รู้ความหมายและการใช้คำศัพท์ใช้ประโยค ได้ถูกต้องในเรื่องของกฎเกณฑ์ไวยากรณ์

2) ทักษะสัมพันธ์ หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย โดยใช้ทักษะต่าง ๆ เช่น การฟังประโยคและเขียนได้ การอ่านเนื้อเรื่องแล้วอธิบายได้ การดูภาพและบรรยายภาพได้ เป็นต้น และสามารถใช้ประโยคที่มีความหมายตรงตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น สามารถใช้ประโยคต่าง ๆ เพื่อซื้อของ ถามราคาสินค้าได้ ถามตอบเกี่ยวกับเวลาได้ บอกความต้องการของตนเองได้ เป็นต้น

สำหรับเครื่องมือวัดผลและประเมินผลทางภาษานั้น กรมวิชาการ ได้เสนอแนะการประเมินผลแนวใหม่ เป็นรูปแบบการประเมินที่หลากหลายขึ้นเพื่อให้ครูผู้สอนสามารถเลือกใช้เทคนิคการวัดผลและประเมินผลที่เหมาะสมกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับใช้ประเมินการเรียนรู้ที่เป็นสภาพจริง กรมวิชาการ (2546: 10- 14) ได้เสนอเทคนิคการประเมินไว้ ดังนี้

1. การประเมินการปฏิบัติ (performance assessments) ได้แก่ การมอบหมายให้ผู้เรียนสร้างชิ้นงาน ที่แสดงถึงความรู้ ทักษะเจตคติตามที่คาดหวัง เช่น การทำโครงการ ซึ่งผู้เรียนต้องมีเวลาเพื่อดำเนินงาน มีการแสวงหาแหล่งข้อมูล เก็บรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอข้อมูลนั้นๆ

2. การประเมินสภาพจริง (authentic assessments) ปัจจุบันให้ความสำคัญว่าการประเมินผลการเรียนรู้ต้องมีนัยที่สัมพันธ์กับหลักสูตร ซึ่งจุดเน้นของการเรียนรู้ภาษาที่สัมพันธ์กับหลักสูตรก็คือการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ เป็นการเรียนรู้ให้ได้ใช้ทักษะต่างๆ ในลักษณะที่มีความหมายตามสภาพจริง ดังนั้น การประเมินก็ควรสะท้อนสภาพจริงของโอกาสแห่งการเรียนรู้ที่อยู่ในสภาพที่มีความหมายนั้นๆ

3. การประเมินแฟ้มงาน (portfolio assessments) เป็นการเก็บรวบรวมผลงานของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ โดยผลงานได้ผ่านการวิเคราะห์เพื่อแสดงความก้าวหน้าของผลงานตามจุดประสงค์การเรียนรู้แล้ว แฟ้มผลงานนี้จะใช้เป็นหลักฐานแสดงความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียนตลอดช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา การเก็บรวบรวมผลงานมิได้หลายรูปแบบ เช่น เป็นรูปแบบบันทึกลงในคอมพิวเตอร์ หรือวีดิทัศน์ เป็นต้น

4. การประเมินตนเอง (self- assessments) เป็นการให้ผู้เรียนตรวจสอบงานของตนเองแล้วความสำเร็จ ความก้าวหน้า และพัฒนาการของตน เป็นการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักกำกับติดตามตนเอง การปฏิบัติงาน ประเมินความก้าวหน้า และความสำเร็จของตนเอง ช่วยให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ทบทวนงานเพื่อความเข้าใจ เกิดความภาคภูมิใจในชิ้นงานที่สร้าง และเห็นความเชื่อมโยงระหว่างงานที่ได้ทำมากับความสำเร็จในการเรียนรู้

5. การสัมภาษณ์ (interview) การเรียนภาษาจำเป็นต้องมีการประเมินทักษะการพูดอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะกับผู้เรียนในระดับประถมศึกษา หรือผู้เรียนที่ยังไม่มีทักษะทางภาษาอย่างเพียงพอที่จะใช้การประเมินในลักษณะเป็นลายลักษณ์อักษร อาจใช้การอภิปราย การสนทนากับครู และกับผู้เรียนด้วยกันเอง

6. การสังเกตของครู (teacher observation) เป็นการเก็บข้อมูลที่ครูผู้สอนสังเกต การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ที่ผู้เรียนกำลังกระทำโดยไม่ขัดจังหวะ การสังเกตจะพิจารณาครอบคลุมทั้งด้านการรู้คิด ทักษะที่แสดงออก พฤติกรรมในการทำงาน ความสนใจ ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น สามารถทำได้โดยใช้แบบตรวจสอบรายการ การจัดอันดับ หรือจัดบันทึกผลการพิจารณาความสามารถของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนด

2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูด ดังนี้

2.1 ความหมายของทักษะการพูด

นักการศึกษาได้ให้คำนิยามของคำว่า “การพูด” ไว้หลายท่าน แต่ละท่านได้ให้ความหมายที่สอดคล้องกันดังนี้

กรมวิชาการ (2546: 297) ได้ให้ความหมายของการพูดไว้ว่า การพูด หมายถึง การถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึกผ่านทัศนคติ ประสบการณ์ และอื่นๆ จากผู้พูดไปยังผู้ฟัง โดยผ่านทางถ้อยคำ สีหน้า แววตา รวมทั้งน้ำเสียง และอากัปกริยาที่แสดงประกอบให้ผู้ฟังรับรู้ และเกิดการตอบสนองทั้งทางวจนภาษาและอวจนภาษาได้ตรงตามจุดประสงค์ที่ผู้พูดวางไว้ ความหมายดังกล่าวสอดคล้องกับพันธูทิพา หลาบเลิศบุญ และคณะ (2542: 23) ที่กล่าวว่า การพูด คือ การสื่อความหมายซึ่งกันและกัน ในสังคม โดยการใช้สัญลักษณ์ต่างๆ เช่น เสียง ภาษา อากัปกริยา ท่าทาง เพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด เห็น และความรู้สึกของผู้พูด ไปสู่ผู้ฟัง และกรณีการ พวงเกษม (2535: 28) ได้ให้ความหมายของการพูด ไว้ว่า การพูด คือ การที่สามารถติดต่อ สื่อสารกับบุคคลอื่น ได้รู้เรื่อง และสื่อสารในสิ่งที่ตนเองมีความต้องการได้

สรุปได้ว่า การพูด หมายถึง การติดต่อสื่อสารชนิดหนึ่งที่ใช้เสียงเป็นหลัก โดยการเปล่งเสียงเป็นถ้อยคำภาษา เพื่อแสดงความรู้ ความเข้าใจ ความคิด ความรู้สึก หรือความต้องการของตนเองไปให้ผู้ฟังได้ยินและเข้าใจ โดยอาศัยภาษา น้ำเสียง อากัปกิริยาท่าทางเป็นสื่อ

2.2 เทคนิคการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (speaking skill)

การสอนภาษาทุกภาษามีธรรมชาติของการเรียนรู้เช่นเดียวกัน คือ เริ่มจากการฟัง และการพูด แล้วจึงไปสู่การอ่านและการเขียน ดังนั้นกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนระดับต้น ได้ฝึกทักษะการพูด จึงเน้นกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องฝึกปฏิบัติตามแบบ หรือ ตามโครงสร้างประโยคที่กำหนดให้พูดเป็นส่วนใหญ่ อโฆทัย กมุทชาติ (2551: 1-2) ได้เสนอเทคนิคการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. การฝึกพูดระดับกลไก (mechanical drills) เป็นการฝึกตามตัวแบบที่กำหนดให้ ในหลายลักษณะ เช่น

- พูดเปลี่ยนคำศัพท์ในประโยค (multiple substitution drill)
- พูดตั้งคำถามจากสถานการณ์ในประโยคบอกเล่า (transformation drill)
- พูดถามตอบตามรูปแบบของประโยคที่กำหนดให้ (yes/no question-answer drill)
- พูดสร้างประโยคต่อเติมจากประโยคที่กำหนดให้ (sentence building)
- พูดคำศัพท์ สำนวนในประโยคที่ถูกลบไปที่ละส่วน (rub out and remember)
- พูดเรียงประโยคจากบทสนทนา (ordering dialogues)
- พูดทายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในบทสนทนา (predicting dialogue)
- พูดต่อเติมส่วนที่หายไปจากประโยค (completing sentences)
- พูดให้เพื่อนเขียนตามคำบอก (split dictation) ฯลฯ

2. การฝึกพูดอย่างมีความหมาย (meaningful drills) เป็นการฝึกตามตัวแบบที่เน้นความหมายมากขึ้น มีหลายลักษณะ เช่น

- พูดสร้างประโยคเปรียบเทียบ โดยใช้รูปภาพ
- พูดสร้างประโยคจากภาพที่กำหนดให้
- พูดเกี่ยวกับสถานการณ์ต่างๆ ในห้องเรียน ฯลฯ

3. การฝึกพูดเพื่อการสื่อสาร (communicative drills) เป็นการฝึกเพื่อมุ่งเน้นการสื่อสาร เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสร้างคำตอบตามจินตนาการ เช่น

- พูดประโยคตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง (situation)
- พูดตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ (imaginary situation)

- พูดบรรยายภาพหรือสถานการณ์แล้วให้เพื่อนวาดภาพตามที่พูด (describe and draw)

หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา (2540: 33-35) ได้เสนอเทคนิคการสอนพูด ไว้ดังนี้

1. การสร้างสถานการณ์ มีขั้นตอนการจัดกิจกรรม ดังนี้

1.1 ครูกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียน โดยพูดสถานการณ์นั้นให้นักเรียนฟัง 1-2 ครั้ง

1.2 นักเรียนแต่ละคนคิดหาเหตุผลประกอบการตัดสินใจและพูดบรรยายประกอบ

เหตุผลของตน

2. การคาดเดาเหตุการณ์

2.1 ครูให้นักเรียนฟังเรื่องจากครูหรือเทป

2.2 ให้นักเรียนพูดเพื่อคาดเดาเรื่องต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดเหตุการณ์ต่อไป อย่างไร

3. sentence building

3.1 ครูกำหนดรูปประโยค 1 ประโยค เป็นการสร้างสถานการณ์

3.2 นักเรียนพูดต่อเติมประโยคเดิม แต่เพิ่มข้อความโดยพูดต่อกันไป

4. predicting dialogue

ครูและนักเรียนเตรียมสถานการณ์สมมุติ เพื่อฝึกทักษะที่ต้องการพูด

5. completing sentences

5.1 ครูพูดประโยคที่มีข้อความไม่สมบูรณ์

5.2 นักเรียนพูดต่อเติมประโยคให้สมบูรณ์

6. guessing

6.1 ครูกำหนดประโยค 1 ประโยค เช่น I have pet.

6.2 ให้นักเรียนทาย โดยใช้คำถาม yes/ no questions ทายไปเรื่อยๆ จนกว่าจะได้

คำตอบที่ถูกต้อง

การสอนทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมที่น่าเสนอข้างต้น จะช่วยสร้างเสริมคุณภาพทักษะการพูดของผู้เรียนให้พัฒนาขึ้น จากความถูกต้องไปสู่ความคล่องแคล่ว ได้ตามระดับการเรียนรู้ และศักยภาพของผู้เรียน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความถี่ในการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

2.3 แนวทางการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูด

ในการจัดกิจกรรมการสอนพูด หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา (2540: 33) ได้เสนอแนวทางการจัดกิจกรรมเป็นขั้นตอน ตามระดับจากง่ายไปหายาก ดังนี้

1. ฝึกให้ตั้งคำถามและตอบคำถาม ซึ่งควรฝึกประเภทของคำถามลักษณะต่อไปนี้ เช่น คำถามเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ คำถามเรื่องบุคคล เรื่องส่วนตัว เป็นต้น
2. การฝึกพูดบทสนทนา เป็นการฝึกให้นักเรียนได้ใช้ในการสื่อสารความหมายกันจริงๆ ดังนั้นในการสร้างบทสนทนาภาษาอังกฤษ ควรใช้ภาษาอังกฤษอย่างง่ายๆ ครูต้องอธิบายความหมายของคำศัพท์ และสำนวนที่นักเรียนไม่รู้ซักก่อนที่จะฝึกพูดบทสนทนา
3. การฝึกพูดเล่าเรื่อง การฝึกแบบนี้ควรใช้สถานการณ์ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนใช้ผู้เรียนถูกต้องตามสถานการณ์และเกิดความสนุกสนาน พยายามใช้คำศัพท์และ โครงสร้างที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

การจัดกิจกรรมการสอนพูด มีหลักการที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดแบบอัตโนมัติ (automatic speaking) โดยใช้กิจกรรมและสถานการณ์เป็นสื่อ ซึ่งมีแนวปฏิบัติดังนี้ (กฤษยา แสงเดช 2548: 138-139)

- 1) จัดบรรยากาศของห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนภาษา และครูผู้สอนใช้ classroom English expression ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยและเป็นตัวอย่างสำหรับการฝึก
- 2) ใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย จะช่วยให้ผู้เรียนฝึกทักษะการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 3) ในการฝึกการพูด ไม่ควรอย่างยิ่งที่จะแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกจุด ควรแก้ไขเฉพาะในขั้น presentation ที่ต้องการเน้นความถูกต้องของการใช้ภาษา (accuracy) แต่ถ้าเป็นขั้น practice ที่ต้องการฝึกความคล่องในการใช้ภาษา (fluency) และข้อผิดพลาดนั้นไม่ได้มีผลต่อความเข้าใจภาษาก็คงไม่ต้องแก้ทันที ควรรอโอกาสที่เหมาะสมเพื่อมิให้ผู้เรียนเกิดความท้อถอยและขาดความเชื่อมั่น
- 4) ครูสอนภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องฝึกทักษะและความสามารถในการใช้ภาษา ให้พัฒนาก้าวหน้าอยู่เสมอ
- 5) การจัดกิจกรรมการฝึก ควรมีรูปแบบหลากหลาย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสนุกสนาน เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา
- 6) การสอนภาษาควรสอนทักษะสัมพันธ์ หรืออย่างน้อยต้องสอนคู่กัน เช่น สอนทักษะการพูดคู่กับทักษะการฟัง เป็นต้น
- 7) การสอนทักษะการพูด ควรจัดกิจกรรมคู่ (pair work) ให้มาก เพราะการทำกิจกรรมคู่จะช่วยฝึกให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสารและแสวงหาข้อมูลได้ดี เปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่ขาดความเชื่อมั่นมีโอกาสแสดงออก

8) ควรชมเชยผู้เรียน ให้กำลังใจบ่อยๆ เพราะเป็นแรงกระตุ้นที่สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียน

9) การฝึกพูดเริ่มจากง่ายไปหายาก และให้โอกาสเด็กทุกคนได้ฝึก

2.4 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการสอนพูด

ในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูด หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา (2542: 77) ได้ระบุไว้ว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่แสดงออกทางภาษา สื่อสาร ความคิด ความรู้ ความรู้สึก อารมณ์ของตนเอง ให้ผู้ที่ปฏิสัมพันธ์อยู่ เข้าใจ หรือรับรู้ได้ เสนอแนวทางการจัดกิจกรรมการสอนพูด ดังนี้

1. ขั้น presentation เป็นการนำเสนอเนื้อหา โครงสร้าง รูปแบบหรือสถานการณ์ที่จะฝึก เพื่อให้ผู้เรียนฝึกฟังก่อน เพื่อให้สิ่งที่ฟังนั้นเป็นแบบอย่างในการพูดต่อไป ดังนั้น แบบอย่างที่จะให้ผู้เรียนต้อง ถูกต้อง ชัดเจน ให้ความเวลาในการฟังพอสมควร อย่ารีบร้อน รวดเร็ว ตระหนักในเรื่องระบบเสียง ควรให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดโดยตรง โดยเน้นเสียงใดๆ ที่ควรเน้น

2. ขั้น practice เป็นการฝึกทักษะการพูด ที่บ่งบอกให้รู้ว่าผู้เรียนเกิดการรับรู้ เรียนรู้ ภาษจากต้นแบบหรือแนวทางที่จัดไว้ให้ได้ดีเพียงใด กิจกรรมการฝึกทักษะการพูดที่ปฏิบัติกันอยู่ในปัจจุบันมี 3 ลักษณะสำคัญ คือ การฝึกเชิงควบคุม การฝึกเชิงชี้แนะ และการฝึกปฏิบัติอย่างอิสระ

ในระดับผู้เริ่มเรียนการฝึกเชิงควบคุมเป็นสิ่งจำเป็นมาก เพราะเป็นการสร้างแม่แบบทางภาษา อันเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะให้ผู้เรียนมีกฎเกณฑ์ หลักการ เพื่อยึดถือและพัฒนาพฤติกรรมทางภาษาในระดับสูงขึ้นไป เมื่อฝึกในเชิงควบคุมได้เพียงพอแล้ว จึงค่อยเพิ่มกิจกรรมเชิงชี้แนะ และฝึกปฏิบัติอิสระต่อไป

2.5 การวัดและการประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

กรมวิชาการ (2546: 250) เสนอแนวทางการทดสอบการพูด ได้เป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การพูดที่มีการควบคุม สามารถทดสอบได้โดย

1.1 การให้ตัวนะที่สามารถมองเห็นได้ แต่นักเรียนควรมีความคุ้นเคยกับสัญลักษณ์ที่ใช้เสียก่อน

1.2 การให้ตัวนะที่เป็นคำพูด อาจใช้ภาษาแม่ หรือภาษาที่เรียน หรือในบางครั้งอาจเขียนก็ได้

1.3 การสอบปากเปล่าด้วยวิธีการทดสอบแบบโคลซ (cloze)

1.4 การเล่าเรื่อง (narrative task) เล่าเรื่องให้ฟังแล้ว ไปเล่าต่อให้เพื่อนฟัง แล้วบันทึกเทปไว้

- 1.5 ให้พูดตามสถานการณ์สมมุติโดยใช้ภาษาตามหน้าที่ (function) ที่เหมาะสม
2. การพูดโดยอิสระในสถานการณ์การสื่อสารอย่างแท้จริง เช่น
- 2.1 ให้บรรยายเหตุการณ์ในภาพพูด ถ้าเป็นระดับเริ่มเรียนอาจใช้คำสั่งเป็นภาษาแม่
- 2.2 ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องง่ายๆ
- 2.3 ให้พูดตามหัวข้อที่กำหนดให้ ควรให้หลายๆ หัวข้อ
- 2.4 ให้บรรยายสิ่งของ บุคคล ฯลฯ
- 2.5 ให้พูดเพื่อสนับสนุนความคิดของตนเอง ได้แย้ง ปฏิเสธ พูดหักล้างข้อโต้แย้ง
- 2.6 สนทนาและสัมภาษณ์ เนื้อหาในการสัมภาษณ์ ควรเลือกให้เหมาะสมกับระดับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน แบบสัมภาษณ์ที่เป็นนามธรรมได้แก่ การแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลในการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง อาจให้อ่านบทความที่เตรียมไว้ล่วงหน้า การสนทนาจะเป็นการแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเหตุการณ์ในสังคมปัจจุบัน
- 2.7 ให้พุดนำเสนอข้อมูลจากสื่อต่างๆ เช่น บทความ ภาพ วิดิทัศน์ ฯลฯ
- 2.8 ให้พุดสรุปจากเอกสาร
- 2.9 ให้พุดเชิงวิเคราะห์โดยนำเสนอหน้าชั้น
- บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์ (2549: 197) ได้เสนอวิธีการทดสอบการพูดความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ดังนี้
1. ให้พุดประโยคสั้นๆ ตามผู้สอนหรือตามที่ได้ยินจากเทปบันทึกเสียง
  2. ให้อ่านออกเสียงประโยคต่างๆ
  3. ให้บรรยายเหตุการณ์ในภาพพูด ถ้าเป็นระดับเริ่มเรียนให้ใช้ภาษาแม่
  4. ให้พุดตามหัวข้อที่กำหนด
  5. ให้แสดงบทบาทเป็นผู้สัมภาษณ์
- สรุปว่า ในการทดสอบทักษะการพูดของผู้เรียนนั้น ต้องให้ผู้เรียนพูดตามแบบหรือสิ่งที่ครูกำหนดให้ก่อน เมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกประสบการณ์การเรียนรู้และมีทักษะเพิ่มขึ้นจึงให้ผู้เรียนได้พูดสื่อสารตามสถานการณ์จริง

3. สื่อการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ ที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นสิ่งสำคัญเนื่องจากในยุคปัจจุบันข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ การใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารทำให้ผู้เรียนจำเป็นต้องพัฒนาตนเองให้สามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ๆด้วยตนเอง ตลอดจนพัฒนาศักยภาพการคิด ได้แก่ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดอย่างอย่างมีเหตุผล นอกจากนี้ควรเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

3.1 ความหมายของสื่อการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้ หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวผู้เรียนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เช่น คน สัตว์ สิ่งของ ธรรมชาติ รวมถึงเหตุการณ์ หรือ แนวความคิด โดยมุ่งเน้นส่งเสริมการค้นคว้า หรือการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (กรมวิชาการ 2545: 146)

สื่อการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเรียนรู้ของผู้เรียน อาจทำหน้าที่ ถ่ายทอด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก เพิ่มพูนทักษะและประสบการณ์ สร้างสถานการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน กระตุ้นให้เกิดศักยภาพทางความคิด ได้แก่ คิดไตร่ตรอง คิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมี วิจารณญาณ ตลอดจนกระตุ้นให้เป็นผู้แสวงหาความรู้และมีทักษะ ในการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (กรมวิชาการ 2545: 6)

สื่อการเรียนรู้ หมายถึง สิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ มีความเข้าใจ เกิด การเรียนรู้และช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็น ไปอย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักวิชาการและมาตรฐาน การศึกษา 2545: 10)

สื่อการสอน หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่ผู้สอนนำมาใช้เป็นตัวกลางในการสื่อความหมาย เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ซึ่งอาจเป็นบุคคล เหตุการณ์ การศึกษานอก สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ กิจกรรม และวิธีการต่างๆ (หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักนิเทศและพัฒนา มาตรฐานการศึกษา 2540: 31)

จากที่กล่าวมาข้างต้น อาจสรุปได้ว่า สื่อการเรียนรู้ หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัว ผู้เรียนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เช่น วัสดุ อุปกรณ์ วิธีการ ตลอดจน คน สัตว์ สิ่งของ ธรรมชาติ รวมถึงเหตุการณ์ หรือแนวความคิด อาจอยู่ในลักษณะที่ถ่ายทอด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก เพิ่มพูนทักษะและประสบการณ์ หรือเป็นเครื่องมือที่กระตุ้นให้เกิดศักยภาพทางความคิด (cognitive tools) ตลอดจนสิ่งที่กระตุ้นให้เป็นผู้แสวงหาความรู้และมีทักษะในการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เพื่อ มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมี โอกาสเรียนรู้ด้วยตนเอง

3.2 ความสำคัญของการเรียนรู้

กรมวิชาการ (2545: 6-7) และบัณฑิต วัชรวิโรจน์ (2549: 156) ได้กล่าวถึงประโยชน์และความสำคัญของการเรียนรู้ สอดคล้องกันดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและสร้างความคิดรวบยอดในเรื่องที่เรียนได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น
2. ช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นสิ่งที่กำลังเรียนรู้ได้อย่างเป็นรูปธรรมและเป็นกระบวนการ
3. ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ส่งเสริมให้เกิดความคิดสร้างสรรค์
4. สร้างสภาพแวดล้อมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่แปลกใหม่ น่าสนใจ และทำให้อุบายรู้้อยากเห็น
5. ส่งเสริมการมีกิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้เรียน
6. เกื้อหนุนผู้เรียนที่มีความสนใจและความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกันให้สามารถเรียนรู้ได้ทัดเทียมกัน
7. ช่วยเชื่อมโยงสิ่งที่ไกลตัวผู้เรียนให้เข้ามาสู่การเรียนรู้ของผู้เรียน
8. ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ ตลอดจนการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
9. ช่วยให้ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ในหลายมิติจากสื่อที่หลากหลาย
10. ช่วยกระตุ้นให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในเชิงเนื้อหา กระบวนการ และความรู้เชิงประจักษ์
11. ส่งเสริมให้เกิดทักษะ ได้แก่ ทักษะการคิด ทักษะการสื่อสาร

3.3 แนวทางในการพัฒนาและการใช้สื่อการเรียนรู้

ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ประสบผลสำเร็จนั้น ครูผู้สอนจะต้องทำการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พร้อมๆ ไปด้วยกับการผลิตและการใช้สื่อการเรียนรู้ แนวทางในการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ มีดังนี้ (กรมวิชาการ 2545: 32-33)

1. วิเคราะห์วัตถุประสงค์ เนื้อหา
2. วิเคราะห์กิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เนื้อหา
3. ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ควรพิจารณาลักษณะของกิจกรรม ดังต่อไปนี้
  - ผู้เรียนต้องลงมือปฏิบัติอย่างตื่นตัว
  - เปิด โอกาสให้ผู้เรียน ได้ศึกษา ค้นคว้าจากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ

- เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการคิดแก้ปัญหา หรือพัฒนาชิ้นงาน หรือโครงการ

- ต้องคำนึงให้ผู้เรียนร่วมเรียนรู้ หรือทำงานเป็นกลุ่ม

4. วิเคราะห์กิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวข้างต้น จะต้องสื่อการเรียนรู้ประเภทใด ที่ช่วยสร้างความเข้าใจในความคิดรวบยอดนั้น ได้ดียิ่งขึ้น โดยเน้นกิจกรรมที่ผ่านกระบวนการ ที่ผู้เรียนต้องลงมือค้นหาคำตอบ ทำความเข้าใจด้วยตนเอง หรือสะท้อนการเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

5. จัดเตรียมสื่อการเรียนรู้ อาจจะมีผลิตขึ้นมาใหม่หรือปรับปรุงจากของเดิม อาจอยู่ในรูปของชุดการทดลอง ชุดกิจกรรม สิ่งตีพิมพ์เช่น เอกสาร ตำรา วารสาร เทคโนโลยีสารสนเทศ ต่างๆ เช่น อินเทอร์เน็ต e-learning มัลติมีเดีย web-based learning แหล่งตามธรรมชาติและแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ

6. นำไปใช้ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเตรียมความพร้อมด้านต่างๆ เช่น ผู้เรียน ครูผู้สอน สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

7. ประเมินผลสื่อ โดยพิจารณาจากองค์ประกอบด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

- ประเมินผลผลิต คือ ประเมินคุณภาพของสื่อการเรียนรู้ โดยผ่านผู้เชี่ยวชาญ ด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อ และด้าน ประเมินผล

- ประเมินบริบทการใช้ เพื่อหาบริบทที่เหมาะสมในการใช้สื่อการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพในสภาพจริง เช่น การจัดจำนวนสมาชิกในกลุ่ม ที่มีประสิทธิภาพสูงสุด ในกิจกรรม การแก้ปัญหาที่ใช้ web-based learning

- ประเมินด้านความคิดเห็น เจตคติที่มีต่อการเรียนจากสื่อการเรียนรู้

- ประเมินด้านความสามารถ (performance) ของผู้เรียน ความสามารถของผู้เรียนประเมินได้จากการกระทำที่แสดงออกโดยตรงจากการทำงานด้านต่างๆ ตัวอย่างเช่น สถานการณ์ที่กำหนดให้ ที่เป็นสภาพจริงหรือใกล้เคียงกับสภาพจริง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแก้ปัญหา หรือปฏิบัติงานจริง อาจประเมินได้จาก กระบวนการทำงาน กระบวนการคิด (cognitive process) โดยเฉพาะการคิดในระดับสูง (higher-order thinking) ได้แก่ การคิดวิเคราะห์ การคิดวิพากษ์วิจารณ์ การคิดแบบสร้างสรรค์ การคิดเชิงเหตุผล เป็นต้น นอกจากนี้อาจประเมินเกี่ยวกับกระบวนการทำงาน เช่น กระบวนการแก้ปัญหา

- ประเมินด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.4 ประเภทของสื่อการเรียนรู้

กรมวิชาการ (2545: 7-8) ได้จำแนกประเภทของสื่อการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. สื่อสิ่งพิมพ์ หมายถึง หนังสือและเอกสารสิ่งพิมพ์ต่างๆ ซึ่งได้แสดงสาระความรู้ต่างๆ โดยใช้หนังสือที่เป็นตัวเขียนหรือตัวพิมพ์เป็นสื่อเพื่อแสดงความหมาย เช่น เอกสาร หนังสือ ตำรา หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร จุลสาร จดหมาย บันทึกร วิทยานิพนธ์ เป็นต้น

2. สื่อเทคโนโลยี หมายถึง สื่อการเรียนรู้ที่ใช้กับเครื่องมือโสตทัศนวัสดุ หรือเครื่องมือที่เป็นเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น แถบบันทึกภาพ วีดิทัศน์ เทปเสียง สไลด์ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (computer-assisted instruction) สื่อบนเครือข่าย (web-based learning) การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอน การศึกษาผ่านดาวเทียม

3. สื่ออื่นๆ ซึ่งแบ่งได้เป็น 4 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่

3.1 สื่อบุคคล หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ซึ่งสามารถทำหน้าที่ถ่ายทอดสาระความรู้ แนวคิด เจตคติและวิธีปฏิบัติตนไปสู่บุคคลอื่น เช่น ผู้บริหาร ครูผู้สอน ตัวนักเรียน นักการภารโรง และบุคลากรในท้องถิ่นที่มีความชำนาญและเชี่ยวชาญในสาขาอาชีพต่างๆ

3.2 สื่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือสภาพที่อยู่รอบตัวผู้เรียน เช่น พืชผัก ผลไม้ สัตว์ต่างๆ ปรากฏการณ์ตามธรรมชาติ สภาพดินฟ้าอากาศ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการต่างๆ แหล่งวิทยบริการหรือแหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด ชุมชน สังคม วัฒนธรรม เป็นต้น

3.3 สื่อกิจกรรม/กระบวนการ หมายถึง กิจกรรมหรือกระบวนการที่ครูหรือนักเรียนกำหนดขึ้นเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ เช่น กิจกรรมที่จัดเพื่อฝึกกระบวนการคิด และการปฏิบัติ การแสดงละคร บทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง การทำโครงการ การจัดนิทรรศการ การทัศนศึกษานอกสถานที่ เกม เพลง การปฏิบัติตามใบงาน เป็นต้น

3.4 สื่อวัสดุ/เครื่องมือและอุปกรณ์ หมายถึง วัสดุที่ประดิษฐ์ขึ้นเพื่อประกอบการเรียนรู้ เช่น หุ่นจำลอง แผนภูมิ แผนที่ ตาราง สถิติ กราฟ รวมถึงเครื่องมืออุปกรณ์ทดลองวิทยาศาสตร์

3.5 คุณลักษณะของสื่อการเรียนรู้

ในการเลือกพิจารณาสื่อการสอนมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอนนั้น ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงคุณลักษณะของสื่อให้เหมาะกับการจัดการเรียนรู้ บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์ (2549: 156) ได้กล่าวว่า สื่อการสอนที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้

1. สอดคล้องและเหมาะสมกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาที่จะสอนในชั่วโมงนั้น
2. เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เพราะผู้เรียนแต่ละวัยมีความสนใจ ความต้องการ และความสามารถต่างกัน เช่น เด็กในชั้นประถมศึกษามีความสนใจและสมาธิในช่วงสั้น ชอบสีสัน

สดใส ขอขอบคุณคุณ ฉะนั้นหากจะเลือกภาพเป็นสื่อการสอน ก็ควรเลือกภาพในลักษณะการ์ตูนที่มีสีสันสดใส

3. เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นให้ผู้เรียนได้กระทำโดยตนเอง เกิดการเรียนรู้ กล้าแสดงออก เพื่อให้การเรียนการสอนได้ผลตามเป้าหมาย

4. ใช้ได้ง่าย สะดวก และปลอดภัย

5. ไม่สิ้นเปลือง ประหยัด คุ่มค่า

4. สื่อรูปหนังตะลุง

หนังตะลุงเป็นศิลปะการแสดงท้องถิ่นอย่างหนึ่งของภาคใต้ เป็นการแสดงประเภทเล่าเรื่องราวที่ผูกร้อยเป็นนิยาย ด้วยการเชิดรูปเล่นเงา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง: 308) ดำเนินเรื่องด้วยบทร้อยกรองที่ขับร้องเป็นสำเนียงภาษาล้าน มีบทสนทนาแทรกเป็นระยะ และใช้การแสดงเงาบนจอ ด้วยการเชิดตัวรูปหนังตะลุงบนจอผ้า โดยมีแสงไฟส่องมาจากด้านหลังรูปหนัง เกิดเป็นภาพปรากฏบนจอด้านคนดู มีนายหนังตะลุงทำหน้าที่ทั้งบทพากย์และบทเจรจาของตัวรูปหนังทุกตัว พจนานุกรมแปลภาษาออนไลน์ (<http://th.w3dictionary.org/>) ได้ให้ความหมายของ “หนังตะลุง” ว่าหมายถึง shadow play (การมหรสพอย่างหนึ่ง ใช้หนังสลักเป็นรูปภาพเล็กๆ เชิดในจอ)

“รูปหนังตะลุง” เป็นผลิตภัณฑ์เครื่องหนังที่มีเอกลักษณ์พิเศษของคนไทย สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อใช้ในศิลปะการแสดงหนังตะลุงในภาคใต้ ที่อาศัยรูปเงาในการสื่อสารสร้างสาระและความบันเทิงให้คนดูที่อยู่หน้าจอได้รับความรู้และความเพลิดเพลินตลอดคืน วัสดุที่ทำมาใช้ทำรูปส่วนมากคือ หนังวัว ปัจจุบันรูปหนังตะลุงเหล่านี้มีเพียงแต่ใช้ในการแสดงอย่างเดียว แต่ยังคงกลายเป็นของที่ระลึกยอดนิยมสำหรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศอีกด้วย

4.1 ประเภทของรูปหนังตะลุง

ในการแสดงหนังตะลุง หนึ่งคณะหนึ่งๆ ต้องใช้รูปหนังตะลุงหลายตัว ซึ่งแต่ละตัวมีลักษณะท่าทางและ โอกาสในการเชิด ที่แตกต่างกันออกไป (<http://www.tongsong.com/NakhonSri/>) ได้แบ่งประเภทของรูปหนังตะลุงออกเป็น 5 ประเภท คือ

1) รูปก่อนเรื่อง เป็นรูปเหมือนจริง คือรูปฤาษี รูปพระอิศวรทรงโค รูปปราชญ์หน้าบท (รูปมนุษย์ผู้ชายแทนตัวนายหนัง) และรูปบอกเรื่องซึ่งจะเป็นตัวตลกตัวใดตัวหนึ่ง

2) รูปมนุษย์ (รูปนุค) เป็นรูปพระ รูปนาง รูปเจ้าเมือง รูปมเหสี พระโอรส ศึกษานิยม และให้เหมือนตัวจริงที่สุด แล้วลงสีสันอย่างสวยงาม เพื่อดึงดูดใจผู้ชมหน้าโรงหนังตะลุง

3) รูปยักษ์เป็นตัวแทนฝ่ายอธรรม การแต่งกายของยักษ์มักเหมือนกันทุกคณะ คือ มีอาวุธ หรือกระบองประจำตัว รูปเหล่านี้มีอยู่ทุกแผง

4) รูปกาก เป็นรูปตัวตลก รูปทาสและทาสีซึ่งไม่มียศศักดิ์สำคัญ แต่รูปกากบางตัวถือว่าเป็นตัวสำคัญที่สร้างชื่อเสียงให้หนังตะลุง บางครั้งจัดให้เป็นรูปสีดา หรือสีดั่งเดิมของหนังที่นำมาแกะสลัก และไม่ค่อยมีลวดลาย

5) รูปเบ็ดเตล็ด ได้แก่ รูปผี รูปต้นไม้ ภูเขา ยานพาหนะ เป็นต้น บางคณะอาจจะพลิกเพลงออกไปตามสมัยนิยมได้ เช่น รูปรถถัง รูปเครื่องบิน เป็นต้น

รูปหนังตะลุงส่วนใหญ่แกะตายตัว อวัยวะต่างๆ เคลื่อนไหวไม่ได้ยกเว้นมือด้านหน้า ยกเว้นตัวตลก กล่าวคือ รูปตัวตลกเคลื่อนไหวได้ทั้งสองมือ และทำอาจเคลื่อนไหวด้วยก็ได้

4.2 เทคนิคการนำเสนอรูปหนังตะลุง

การเชิดรูปหนังตะลุง ใช้เทคนิคการเคลื่อนไหวเร็ว เพื่อให้เข้ากับเทคนิคการขับบท การพูดและการสนทนาของตัวละคร ที่มีการเพิ่มสีสันด้วยเสียงประกอบและทำนองดนตรีสมัยใหม่ การนำเสนอโดยรวมของนายหนังจึงคล้ายกับเทคนิคการนำเสนอของภาพยนตร์หรือละครทีวี เมื่อตัวหนังถูกเสียบบนด้นกล้วยหรือหยวกกล้วยที่ใช้เป็นแท่นปัก ตัวละครที่จัดอยู่ในประเภทตัวละครชั้นสูง เช่น เจ้าเมือง นางเมือง พระโอรส พระธิดา จะแสดงการเจรจาด้วยการขยับปากและแขน ส่วนตัวตลกจะแสดงการพูดด้วยการขยับปากและแขน แต่เมื่อรูปหนังถูกเชิดและชูขึ้น โดยนายหนังแสดงว่ารูปหนังตัวนั้นกำลังแสดงบทผู้กระทำหรือเจรจา

หากรูปหนังกำลังแสดงบทคนตายหรือไร้สำนึก รูปหนังจะถูกปักหันหลังให้กับจอ และแขนจะห้อยไขว้ลำตัว โดยทั่วไปตัวละครชั้นสูงหรือนายจะเคลื่อนไหวน้อย ยกเว้นการเคลื่อนไหวของแขนอย่างขนาดขณะเจรจา ส่วนตัวตลกจะแสดงพฤติกรรมกระปรีกระเปร่า ขยับแขนและขากรรไกรขณะพูด ตัวละครจะอยู่ในตำแหน่งกึ่งกลางของจอ ถ้าจากนั้นมีตัวละครน้อย ตัวละครจะหันหน้าเข้าหากัน หากตัวละครแบ่งเป็นสองพวก ตัวละครทั้งสองพวกจะหันหน้าเผชิญกัน โดยมีตัวละครที่เป็นหัวหน้าหรือเป็นคนสนทนาหลักของแต่ละกลุ่มยืนอยู่ในตำแหน่งกึ่งกลางจอ ตัวละครที่อยู่ด้านหลังจะแสดงการสนทนาด้วยการขยับแขนหรือขยับปาก แต่ถ้าเป็นการสนทนาด้านข้างยาว ตัวละครที่อยู่หลังจะถูกเชิดขึ้น ในการแสดงของนายหนังประเภทโบราณ ตัวละครในบทเจรจาหนึ่งจะมีได้ไม่เกิน 3 - 4 ตัว แต่นายหนังสมัยใหม่ จะใช้ตัวละครประมาณ 8 ตัว หรือมากกว่าในบางฉาก ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นตัวตลก (<http://www.tongsong.com/NakhonSri/>)

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนในระดับประถมศึกษาที่ได้ศึกษา พบว่า งานวิจัยส่วนมากเป็นงานวิจัยที่ใช้กระบวนการจัดการเรียนการสอนด้วยสื่อที่เป็นกิจกรรม/กระบวนการต่างๆ มากกว่าจะเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้สื่อประเภทวัสดุอุปกรณ์ ดังนี้

เบญจวรรณ พงศ์มัทวาน (2544) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดเจ็ดยอด จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 13 คน ผลการศึกษาพบว่า ผลการวัดทักษะการพูดเมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรมนักเรียนผ่านเกณฑ์ในทุกรายการทั้งการอ่านออกเสียง ความคล่องในการพูด การใช้รูปประโยคที่ถูกต้อง ความถูกต้องในการตอบคำถาม ความเข้าใจในการพูดและการใช้คำศัพท์

กรรณิการ์ พฤกษ์วิเศษกุล (2546) ศึกษาเรื่อง การใช้บทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดคูบัวอน กรุงเทพมหานคร จำนวน 45 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนมากที่ได้รับการพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้บทบาทสมมติได้พัฒนาทักษะการพูดอยู่ในระดับดี สามารถใช้อ้อยคำ ภาษาในการพูดได้กะทัดรัดและชัดเจน เชื่อมโยงและลำดับขั้นตอนในการพูดได้อย่างถูกต้อง พูดสรุปเนื้อหาสาระได้ถูกต้องตามข้อเท็จจริง ใช้ลีลาการพูดประกอบท่าทางที่เหมาะสม และมีความรับผิดชอบในการทำงาน สร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุทธีวรรณ เวบบ์ (2549) ศึกษาเรื่อง ผลของการเรียนโดยใช้สถานการณ์จริงที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้สถานการณ์จริงมีผลสัมฤทธิ์ในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชลนภา มิธาลา (2548) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์จำลอง โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนโรงเรียนอรพิมพิทยาศาสตร์ จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 17 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทักษะการพูดเพิ่มขึ้น ร้อยละ 70.24

ยุพาวดี แสงสว่าง (2548) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการเรียน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โครงการเทศบาลวัดลุ่มมหาชัยชุมพล จังหวัดระยอง โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รวมทั้งนักเรียนมีความกล้าและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น

อภิรักษ์ สิริรัตนจิตต์ (2549) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยการใช้ตัวตลกหนังตะลุง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพลวิทยา จังหวัดสงขลา โดยแยกเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 35 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 35 คน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์โดยการใช้ตัวตลกหนังตะลุง มีความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีหลายวิธี ได้แก่ การฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริง สถานการณ์จำลอง บทบาทสมมติ การใช้สื่อที่น่าสนใจ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ทำให้ผู้วิจัยเกิดความคิดที่จะศึกษาผลการใช้สื่อรูปหนังตะลุงที่มีต่อทักษะการพูด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และมีความมุ่งหวังที่จะพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ผลการใช้รูปหนังสือเป็นสื่อการเรียนที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแหลมคินสอ จังหวัดพัทลุงนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้วิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยเรื่อง ผลการใช้รูปหนังสือเป็นสื่อการเรียนที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

- 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแหลมคินสอ จังหวัดพัทลุง
- 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแหลมคินสอ จังหวัดพัทลุง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 21 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ผลการใช้รูปหนังสือเป็นสื่อการเรียนที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการวิจัยตลอดจนการหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ซึ่งแบ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในหน่วยที่ 6 My Day ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับเวลาและการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน จำนวน 5 แผน 8 ชั่วโมง และในหน่วยที่ 7 Lunch Menu ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับอาหาร ผลไม้ อาหารกลางวัน และสิ่งทีนักเรียนชอบหรือไม่ชอบ จำนวน 5 แผน 6 ชั่วโมง รวมเวลาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งหมด 10 แผน 14 ชั่วโมง ได้กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ประโยชน์ถาม-ตอบ และบทสนทนาที่ใกล้ตัวผู้เรียน เพื่อฝึกทักษะการพูดโดยใช้รูปหนังสือเป็นสื่อ (แผนการจัดการเรียนรู้ ปรากฏอยู่ในภาคผนวก ข)

การสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยการใช้รูปหนังสือเป็นสื่อการเรียน มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

- 1) ศึกษาหลักสูตร โรงเรียนวัดแหลมดินสอ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในเรื่อง สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้
- 2) ศึกษาและเลือกเนื้อหาจากหนังสือเรียน New Say Hello 2 ในหน่วยที่ 6 My Day ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับเวลาและการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน และในหน่วยที่ 7 Lunch Menu ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับอาหาร ผลไม้ อาหารกลางวัน และสิ่งทีนักเรียนชอบหรือไม่ชอบ
- 3) วิเคราะห์เนื้อหา เพื่อกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ สื่อการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลการเรียนรู้
- 4) ศึกษาหลักการและทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
- 5) กำหนดรูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดำเนินการตามวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการพูด โดยการถามนำ เสนอคำศัพท์ใหม่ของเนื้อหา ฝึกรูปประโยค การสาธิต การฝึกพูดตามบทสนทนา
- 6) จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยการใช้รูปหนังสือเป็นสื่อการเรียน จำนวน 10 แผน เวลารวม 14 ชั่วโมง
- 7) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นรายแผน แล้วนำข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ มาปรับปรุงแก้ไขเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์และเหมาะสม
- 8) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นรายแผน ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยกำหนดรายการประเมินในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ (1) เนื้อหามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ (2) เนื้อหามีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน (3)

ประโยชน์มีความถูกต้องตามหลักภาษา (4) สาระของเรื่องมีประโยชน์ต่อผู้เรียน (5) กิจกรรมมีความยืดหยุ่น ได้ทั้งในส่วนของผู้สอนและผู้เรียน (6) จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ (7) จัดกิจกรรมโดยเริ่มจากง่ายไปหายาก (8) กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและน่าสนใจ (9) ใช้สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรมการเรียนรู้ และ(10) การประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์

จากการนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ตรวจสอบ ประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้เป็นรายแผน มีผลการประเมินดังนี้

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-7 มีค่า IOC เท่ากับ 1 ทุกรายการประเมิน
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8- 10 รายการประเมินในข้อที่ 1 และ 3-10 มีค่า IOC

เท่ากับ 1 ส่วนรายการประเมินในข้อที่ 2 ในเรื่องเนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีค่า IOC เท่ากับ 0.67

จากผลการตรวจสอบ ประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 10 แผน พบว่าได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 ถึง 1 สรุปได้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

2.2.1 แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อใช้เก็บข้อมูลก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบคู่ขนาน ดำเนินการสอบ โดยใช้การสอบปากเปล่า จำนวน 10 ข้อ (แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ปรากฏอยู่ในภาคผนวก ค)

การสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1) ศึกษารูปแบบต่างๆ ของแบบวัดทักษะการพูดจากเอกสารการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง และประมวลสาระชุดวิชาการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 5

2) กำหนดรูปแบบของแบบวัดทักษะการพูด โดยพิจารณาความเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบสอบปากเปล่า

3) กำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบRubric

4) จัดทำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อใช้สำหรับทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 2 ฉบับ ฉบับละ 10 ข้อ

คะแนนเต็ม 30 คะแนน ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนานกัน และเป็นแบบสอบปากเปล่า ด้วยการให้ครูเป็นผู้ถามคำถามให้นักเรียนตอบ ครูจะบันทึกผลการพูดและให้คะแนนความสามารถในการพูดของนักเรียนทดสอบในแต่ละข้อ ข้อละ 3 คะแนน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละข้อดังนี้

- คะแนน 3 หมายถึง ตอบตรงคำถาม และคำตอบถูกต้องสมบูรณ์
- คะแนน 2 หมายถึง ตอบตรงคำถามและผิดพลาดเล็กน้อย หรือตอบสั้น
- คะแนน 1 หมายถึง คำตอบค่อนข้างผิดมากแต่ยังเข้าใจคำถาม
- คะแนน 0 หมายถึง คำตอบผิดพลาด ไม่ตรงกับเรื่องที่ถาม

5) นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดที่สร้างขึ้น ขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ มาปรับปรุงแก้ไขเป็นแบบทดสอบที่สมบูรณ์และเหมาะสม

6) นำแบบทดสอบที่ได้แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ตรวจสอบและประเมินความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะการพูดและเนื้อหาด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่า IOC เท่ากับ 1

7) นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูด ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แบบทดสอบก่อนเรียนนำไปใช้กับนักเรียนโรงเรียนบ้านเกาะนางคำเหนือ จำนวน 16 คน และ โรงเรียนบ้านท่าเนียน จำนวน 8 คน รวม 24 คน และฉบับที่ใช้ทดสอบหลังเรียน ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเกาะนางคำ จำนวน 27 คน เพื่อวิเคราะห์อำนาจจำแนกของแบบทดสอบเป็นรายข้อ โดยใช้วิธีการของ วิทนีช และซาเบอร์ส (นลินี ณ นคร 2550: 176) และหาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษทั้งฉบับ ด้วยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (alpha-coefficient) ได้ค่า ดังนี้

7.1) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน มีค่าความยาก ระหว่าง 0.39- 0.58 ค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.22- 0.67 และมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.80

7.2) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน มีค่าความยาก ระหว่าง 0.32- 0.74 ค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.32- 0.95 และมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.90

จากผลการวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษดังกล่าว พบว่า แบบทดสอบทุกข้อมีค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกเหมาะสม จึงได้นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2.2.2 แบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นรายบุคคล

แบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการพูดของนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นแบบสังเกตที่ใช้ในการบันทึกผลการสังเกตพฤติกรรมกรรมการพูดของนักเรียนเป็นรายบุคคลในระหว่างเรียนโดยการให้

แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะการพูด และใช้รูปหนังสือเป็นสื่อการเรียนเป็นรายแผน (แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษ ปรากฏอยู่ในภาคผนวก ค)

การสร้างและหาคุณภาพของแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1) ศึกษารูปแบบต่างๆ ของแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดจากเอกสารการประเมินผล การเรียนรู้ตามสภาพจริงของหน่วยงานนิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง และหนังสือ แนวทางการประเมินผลด้วยทางเลือกใหม่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

2) กำหนดรูปแบบของแบบสังเกตพฤติกรรมการพูด และเกณฑ์ในการให้คะแนน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริค

3) จัดทำแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อใช้ประเมินระหว่างเรียน โดยครูเป็นผู้สังเกตและบันทึกคะแนนผลจากการ สังเกตพฤติกรรมการพูดของนักเรียน ในแต่ละรายการ เกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละรายการมีดังนี้

รายการสังเกต	เกณฑ์การให้คะแนน	คะแนน
การออกเสียง	- พูดออกเสียงถูกต้องชัดเจนทุกคำพูด	4
	- พูดออกเสียง ไม่ถูกต้อง 1-2 คำ	3
	- พูดออกเสียง ไม่ถูกต้อง 3-4 คำ	2
	- พูดออกเสียง ไม่ถูกต้องมากกว่า 4 คำ	1
การใช้ภาษา	- ใช้ภาษาสื่อความหมายและเรียงลำดับคำได้ถูกต้อง	4
	- เรียงลำดับคำผิดบ้าง แต่สื่อความหมายได้ดี	3
	- เรียงลำดับคำผิดมาก แต่สื่อความหมายได้	2
	- เรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง แต่สื่อความหมายได้บ้าง	1
ความสามารถในการพูด	- พูดต่อเนื่องไม่ติดขัด สื่อสารได้ถูกต้องชัดเจน	4
	- ยังขาดความคล่องแคล่วในการพูด แต่สื่อสารได้	3
	- ขาดความคล่องแคล่วในการพูด ยังพอสื่อสารได้บ้าง ในบางคำ/ประโยค	2
	- พูดติดขัด หยุดพูดเป็นพักๆ สื่อสารไม่ได้	1
ท่าทางประกอบการพูด	- แสดงท่าทางประกอบการพูดได้อย่างเนบเนียนเป็นธรรมชาติ	3
	- แสดงท่าทางประกอบการพูดได้ ค่อนข้างดี มีอาการประหม่าเล็กน้อย	2
	- มีอาการประหม่าอย่างเห็นได้ชัด	1

การประเมินผลรวมมีระดับคุณภาพจากคะแนนเฉลี่ย ดังนี้			
12.50-15.00	คะแนน	หมายถึง	ดีมาก
9.51-12.49	คะแนน	หมายถึง	ดี
6.50-9.49	คะแนน	หมายถึง	พอใช้
0-6.49	คะแนน	หมายถึง	ต้องปรับปรุง

ที่มา: ดัดแปลงจาก สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2548) “เอกสารประกอบการอบรม หมายเลข 5.4 ตัวอย่างเกณฑ์การประเมิน” เอกสารอค์สำเนา

4) นำแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดที่สร้างขึ้น ขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ มาปรับปรุงแก้ไขเป็นแบบสังเกตพฤติกรรมที่สมบูรณ์และเหมาะสม

5) นำแบบสังเกตพฤติกรรมการพูด แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

6) นำแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมตามรายการที่ประเมิน โดยมีค่า IOC เท่ากับ 1 ทูกรายการ สรุปได้ว่าแบบสังเกตพฤติกรรมที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ในการประเมินพฤติกรรมการพูดของนักเรียนประกอบแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้รูปหนังสือตะลุงเป็นสื่อการเรียนรู้ได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปหนังสือตะลุงเป็นสื่อการเรียนรู้ครั้งนี้ ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.1 ขั้นการทดสอบก่อนเรียน

นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (pretest) ไปทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 21 คน ในวันที่ 17 มีนาคม 2553 และบันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละคน

3.2 ขั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปหนังสือตะลุงเป็นสื่อ

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปหนังสือตะลุงเป็นสื่อ มีขั้นตอน ดังนี้

1) สอนการพูดภาษาอังกฤษ โดยการนำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปหนังตะลุงเป็นสื่อการเรียนจำนวน 10 แผน ไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนของแผนการจัดการเรียนรู้ ครั้งละ 1 แผน จบครบ 10 แผน วันละ 2 ชั่วโมง เป็นเวลา 14 ชั่วโมง ตั้งแต่วันที่ 17–25 มีนาคม 2553 พร้อมกับสังเกตพฤติกรรมการพูดของนักเรียนและบันทึกผลการสังเกตนักเรียนเป็นรายบุคคล ให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมินที่กำหนด ทุกแผนการจัดการเรียนรู้ใช้รูปหนังตะลุง ครั้งละ 2-3 ตัว ให้พูดสนทนาในเนื้อหาสาระต่างๆ ในบทเรียน และที่นักเรียนได้เรียนรู้ในชีวิตประจำวัน

2) นำผลงานออกเผยแพร่ โดยการให้นักเรียนแสดงหนังตะลุงเกี่ยวกับการสนทนาเป็นภาษาอังกฤษจากบทสนทนาที่นักเรียนได้เรียนมาและประเมินผลการแสดงหนังตะลุง

3.3 ขั้นการทดสอบหลังเรียน

ทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน (posttest) ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนานกับแบบทดสอบก่อนเรียน ในวันที่ 26 มีนาคม 2553 บันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละคน เพื่อนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์เปรียบเทียบกับคะแนนก่อนเรียน ด้วยวิธีการทดสอบค่าที (t-test)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการหาคุณภาพของเครื่องมือและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ค่าความยากและ อำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นรายข้อ โดยใช้วิธีการของ วิทนีย์ และซาเบอร์ส (นลินี ณ นคร 2550: 176) ได้แก่

$$\text{ความยาก} = \frac{\sum H + \sum L - (2N \text{Score}_{\min})}{2N(\text{score}_{\max} - \text{Score}_{\min})}$$

$$\text{อำนาจจำแนก} = \frac{\sum H - \sum L}{N(\text{Score}_{\max} - \text{Score}_{\min})}$$

$\sum H$ คือ ผลรวมของคะแนนกลุ่มสูง 25%

$\sum L$ คือ ผลรวมของคะแนนกลุ่มต่ำ 25%

N คือ 25% ของจำนวนผู้สอบ

$\text{Score}_{\max}$ คือ คะแนนของผู้สอบที่ได้คะแนนสูงสุด

$\text{Score}_{\min}$ คือ คะแนนของผู้สอบที่ได้คะแนนต่ำสุด

4.2 หาค่าความแปรปรวนของคะแนน (วรรณดี แสงประทีปทอง 2551: 351)

$$\text{จากสูตร} \quad \bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

$$\text{และ} \quad S^2 = \frac{\sum (x - \bar{x})^2}{N}$$

4.3 หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ล้วน สายยศ 2549: 273) โดยใช้สูตรดังนี้

$$S.D = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน

n แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

4.4 การหาค่าดัชนีความสอดคล้องจากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ ของแบบทดสอบแบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการพูด และแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยการใช้รูปหนังตะลุงเป็นสื่อการเรียน โดยใช้สูตร IOC (วรรณดี แสงประทีปทอง 2551: 332) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

4.5 วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูด โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (วรรณดี แสงประทีปทอง 2551: 350) ซึ่งมีสูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right)$$

α แทน ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูด

k แทน จำนวนข้อคำถามในแบบทดสอบ

S_i^2 แทน ความแปรปรวนของข้อมูลแต่ละข้อ

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของข้อมูลที่ได้

4.6 ใช้การทดสอบค่าที แบบไม่เป็นอิสระ (t-dependent) เปรียบเทียบความแตกต่างด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการใช้แผนการจัดการ

เรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยการใช้รูปหนังตะลุงเป็นสื่อการเรียน ซึ่งมีสูตรในการคำนวณ (ส่วน สายยศ 2549: 301) ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \quad \text{เมื่อ } df = n-1$$

t	แทน	การทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
D	แทน	ผลต่างของระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน
$\sum D$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของผลต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน
D^2	แทน	ผลต่างของระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียนยกกำลังสอง
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของผลต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียนยกกำลังสอง
n	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเรื่องผลการใช้รูปหนังสือเป็นสื่อการเรียนที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแหลมดินสอ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏผลตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้รูปหนังสือเป็นสื่อการเรียน

ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 21 คน ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการเรียน โดยใช้รูปหนังสือเป็นสื่อการเรียน มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 การเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการเรียน โดยใช้รูปหนังสือเป็นสื่อการเรียน

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	$\sum D$	$\sum D^2$	t
	(N)	($\bar{X}$)	(S.D.)			
ก่อนเรียน	21	11.33	4.94	171	1601	
หลังเรียน	21	19.38	5.43			11.56**

$$t (.01, df = 20) = 2.528$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่า หลังจากที่ได้รับการเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปหนังสือเป็นสื่อการเรียนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

2. ผลการศึกษาพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้ รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปตะถุงเป็นสื่อการเรียน

ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปหนังสือเป็นสื่อการเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน และได้ประเมินพฤติกรรมทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างเรียน โดยการสังเกตพฤติกรรมทุกแผนการจัดการเรียนรู้ ผลการสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างระหว่างเรียน จำแนกตามแผนการจัดการเรียนรู้และรายการที่ประเมิน มีรายละเอียดตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 คะแนนการสังเกตพฤติกรรมการพูดระหว่างเรียน เปรียบเทียบกับเกณฑ์ จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-10

แผน การสอนที่	องค์ประกอบด้านการพูด				คะแนนเฉลี่ย รวม 15 คะแนน	ระดับ คุณภาพ
	การออกเสียง 4 คะแนน	การใช้ภาษา 4 คะแนน	ความสามารถ ในการพูด 4 คะแนน	ท่าทาง ประกอบการพูด 3 คะแนน		
1	2.48	2.38	2.24	1.90	9.00	พอใช้
2	2.57	2.52	2.62	2.24	9.95	ดี
3	2.67	2.52	2.71	2.24	10.14	ดี
4	2.90	2.81	2.71	2.57	10.99	ดี
5	3.19	2.95	2.86	2.81	11.81	ดี
6	2.71	2.86	2.86	2.81	11.24	ดี
7	2.86	2.90	2.81	2.86	11.43	ดี
8	3.10	2.95	3.10	2.95	12.10	ดี
9	3.19	3.05	3.00	3.00	12.24	ดี
10	3.38	3.19	3.10	3.00	12.67	ดีมาก
รวม	29.05	28.13	28.01	26.38	111.57	
เฉลี่ย	2.91	2.81	2.80	2.64	11.16	ดี

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่าเมื่อวิเคราะห์ในแต่ละองค์ประกอบด้านการพูดของนักเรียน พบว่า ด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษ ได้ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.91 ด้านการใช้ภาษาได้ค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 2.81 ด้านความสามารถในการพูด ได้ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.80 และด้านท่าทางประกอบการพูด ได้ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.64 และเมื่อวิเคราะห์ผลการสังเกตพฤติกรรมกรรมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นรายแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ได้ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 9.00 แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 2 ได้ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 9.95 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ได้ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 10.14 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ได้ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 10.99 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ได้ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 11.81 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 ได้ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 11.24 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 ได้ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 11.43 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 ได้ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 12.10 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 ได้ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 12.24 และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 ได้ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 12.67 และมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 11.16 ระดับคุณภาพดี เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผลรวมและระดับคุณภาพจากคะแนนเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลรวมของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

3. ผลการสังเกตพฤติกรรมกรรมการพูดภาษาอังกฤษ

ผลการสังเกตพฤติกรรมกรรมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปตะลุงเป็นสื่อการเรียน จากบันทึกหลังสอนของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1- 10 พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการพูดดีขึ้น กล่าวแสดงออกและมีความมั่นใจในตนเองเพิ่มมากขึ้น มีความตั้งใจและมีความสุขจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้รูปหนังตะลุงเป็นสื่อการเรียน ดังรายละเอียดจากการบันทึกผลหลังการสอนของผู้วิจัยขณะปฏิบัติกิจกรรม ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การพูดถาม- ตอบเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันของตนเอง จากผลการบันทึกหลังการสอนพบว่า เมื่อได้เห็นสื่อการเรียนรู้คือรูปหนังตะลุง นักเรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ ตั้งใจฟังบทเรียนที่ครูนำเสนอผ่านรูปหนังตะลุง นักเรียนจะจำตัวหนังตะลุงว่าตัวใดพูดว่าอย่างไร เช่น ถ้าประโยคคำถาม ตัวตลกแห่งต้องเป็นผู้ถาม และตัวตลกนุ้ยต้องเป็นผู้ตอบคำถาม เมื่อนักเรียนจับคู่ฝึกกับเพื่อนก็จะผลัดเปลี่ยนกันเป็นทั้งและนุ้ย และพูดเลียนเสียงตัวตลกหนังตะลุงตามประสบการณ์ของนักเรียน เมื่อให้นักเรียนพูดเดี่ยวโดยการเชิครูปหนังตะลุง 2 ตัวสนทนากัน นักเรียนยังพูดไม่คล่อง ไม่ค่อยมั่นใจ กลัวผิด ครูต้องคอยแนะนำให้นักเรียนฝึกพูดหลายๆ ครั้งและเสริมแรงอยู่บ่อยๆ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การพูดถาม- ตอบเกี่ยวกับเวลา จากผลการบันทึกหลังการสอนพบว่า นักเรียนสามารถพูดถามเกี่ยวกับเวลาได้อย่างคล่องแคล่ว แต่ในเรื่องการตอบคำถามเกี่ยวกับเวลา นักเรียนจะใช้เวลาตอบคำถามค่อนข้างช้า เนื่องจากคณาพิภาไม่คล่องและต้องนับ

จำนวน โดยชี้ที่ตัวเลขบนหน้าปัดนาฬิกา เมื่อได้ทบทวนเรื่องเวลาแล้วนักเรียนจึงสามารถตอบคำถามได้คล่องแคล่วขึ้น มีความมั่นใจและกล้าที่จะเสนอตนเองเพื่อพูด โดยการเชิดรูปหนังตะลุงหน้าชั้นเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การให้ข้อมูลเกี่ยวกับชื่อวันในภาษาอังกฤษ จากผลการบันทึกหลังการสอนพบว่า นักเรียนสามารถพูดให้ข้อมูล ถามและตอบเกี่ยวกับชื่อวันในภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว มีความมั่นใจและกล้าแสดงออกมากขึ้น สามารถฝึกถามตอบได้ในเวลาที่ค่อนข้างเร็ว นักเรียนมีทักษะทางการพูดเพิ่มมากขึ้น

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับเวลาในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตนเอง จากผลการบันทึกหลังการสอนพบว่า เมื่อครูสาธิตการสนทนา โดยการเชิดรูปหนังตะลุง นักเรียนมีความสนใจที่จะเรียนรู้และตั้งใจฟัง นักเรียนส่วนใหญ่เข้าใจคำถาม และสามารถพูดตอบให้ข้อมูลตรงกับคำถาม แต่เมื่อให้นักเรียนพูดถามและตอบเอง โดยการเชิดรูปหนังตะลุง นักเรียนจะจำคำถามไม่ค่อยได้เนื่องจากเป็นประโยคคำถามที่ค่อนข้างยาว นักเรียนจะพูดตะกุกตะกัก ครูต้องคอยแนะนำ แต่เมื่อได้ฝึกมากขึ้น นักเรียนก็สามารถพูดได้ดีและมีความมั่นใจมากขึ้น

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับเวลาในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตนเอง จากผลการบันทึกหลังการสอนพบว่า นักเรียนสนใจและสนุกสนานกับการพูดถาม-ตอบเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันของตนเองและเพื่อน ถึงแม้ว่าในบางประโยคนักเรียนบางคนจะพูดไม่ค่อยคล่อง จำประโยคคำถามไม่ค่อยได้ แต่นักเรียนก็พยายามฝึก โดยการจับคู่กับเพื่อน หรือถามครูจนสามารถพูดได้ดีขึ้น เรียงคำในประโยคได้ถูกต้องมากขึ้น และในแผนการจัดการเรียนรู้นี้ได้เปิดโอกาสให้นักเรียนที่สมัครใจจะสาธิตการพูดสนทนา โดยเลียนแบบจากบทสนทนาที่ครูนำเสนอด้วยการให้นักเรียนได้เชิดรูปหนังตะลุงผ่านการเล่นเงาจากจอเหมือนการแสดงหนังตะลุงจริงๆ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 การพูดถาม-ตอบเกี่ยวกับชื่ออาหาร จากผลการบันทึกหลังการสอนพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่พูดออกเสียงคำศัพท์ได้ชัดเจน มีความมั่นใจและกล้าแสดงออกมากขึ้น เพื่อให้ นักเรียนสวมบทบาทเป็นนายหนังตะลุงเพียงคนเดียว เชิดรูปหนังตะลุง 3 ตัว นักเรียนจะประหม่าเล็กน้อย มีความสับสนไม่มั่นใจว่ารูปใดควรเชิดในประโยคใด และจำบทสนทนาไม่ได้ ครูได้คอยแนะนำ และให้เพื่อนๆ ที่นั่งชมช่วยบอกบทให้ แต่เมื่อให้นักเรียนเข้ากลุ่มกับเพื่อนกลุ่มละ 3 คน และเชิดรูปหนังตะลุงคนละ 1 ตัว นักเรียนสามารถพูดได้ดีขึ้น และสนุกสนานกับการปฏิบัติกิจกรรม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 การให้ข้อมูลเกี่ยวกับชื่ออาหารและผลไม้ จากผลการบันทึกหลังการสอนพบว่า นักเรียนพูดออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและผลไม้ที่ครูกำหนดให้ได้อย่างถูกต้องทุกคำ แต่จำบทสนทนาที่มีหลายประโยคไม่ค่อยได้ ครูต้องคอยแนะนำและให้ฝึกหลายครั้งจึงดีขึ้น

เมื่อให้จับคู่กับเพื่อนนักเรียนจะสนทนากันอย่างสนุกสนานถึงแม้จะพูดผิดบ้าง หรือลืมบทสนทนาไปบ้างนักเรียนก็จะช่วยกันบอกบท เมื่อครูให้เชิครูปหนังตะลุงเพียงคนเดียวเลียนแบบนายหนังตะลุง นักเรียนจะขาดความมั่นใจเนื่องจากกลัวพูดไม่ได้หรือกลัวพูดผิด ครูต้องขออาสาสมัครจากตัวแทนนักเรียน คอยเสริมแรง และให้เพื่อนๆ ช่วยบอกบทเพื่อให้ได้บททวนบทสนทนาไปพร้อมๆ กัน ทำให้นักเรียนพูดได้ดีขึ้น มีความมั่นใจเพิ่มขึ้น

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 การพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารและผลไม้ที่ตนเองชอบหรือไม่ชอบ จากผลการบันทึกหลังการสอนพบว่า นักเรียนสามารถบอกชื่ออาหารที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง เข้าใจประโยคคำถาม และพูดตอบคำถามได้ดี มีความมั่นใจและกล้าแสดงออกมากขึ้น

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 การถาม-ตอบและให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหาร จากผลการบันทึกหลังการสอนพบว่า นักเรียนสามารถบอกชื่ออาหารที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง เข้าใจประโยคคำถาม และพูดตอบคำถามได้ดี แต่เมื่อให้นักเรียนถามและตอบคำถามกับเพื่อน นักเรียนบางคนเรียงลำดับคำในประโยคผิดบ้าง เช่น What is your lunch menu? เป็น What is your menu lunch? หรือ fried chicken เป็น chicken fried เป็นต้น หลังจากที่ได้แนะนำนักเรียนก็พูดได้ดีขึ้น มีความมั่นใจ กล้าแสดงออกและตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมเป็นอย่างดี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 การพูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารและผลไม้ที่ชอบหรือไม่ชอบ จากผลการบันทึกหลังการสอนพบว่า นักเรียนสามารถบอกชื่ออาหารและผลไม้ที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง นักเรียนสนใจและสนุกสนานกับการพูดถาม-ตอบตามสถานการณ์ที่ครูกำหนดให้ นักเรียนส่วนใหญ่พูดได้ดี คล่องแคล่ว ส่วนนักเรียนที่ยังพูดไม่ค่อยคล่อง จำประโยคคำถามไม่ค่อยได้ ก็พยายามฝึกกับเพื่อนที่เก่ง หรือถามครูจนสามารถพูดได้ดีขึ้น เรียงคำในประโยคได้ถูกต้องมากขึ้น แต่เมื่อให้นักเรียนแบ่งกลุ่มแต่งบทสนทนาเลียนแบบบทสนทนาที่ครูกำหนดให้นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถแต่งได้ ครูต้องคอยแนะนำเป็นรายกลุ่มจึงปฏิบัติกิจกรรมได้ดีขึ้น และในแผนการจัดการเรียนรู้นี้ได้ให้นักเรียนเชิครูปหนังตะลุงผ่านการเล่นเงาจากจอเหมือนการแสดงหนังตะลุงจริงๆ พบว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นและตั้งใจที่จะเชิครูปหนังตะลุงซึ่งก็สามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ดี

จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียน โดยการใช้รูปหนังตะลุงเป็นสื่อการเรียน สรุปได้ว่านักเรียนมีพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษดีขึ้น มีความสนใจและตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ มีความมั่นใจในตนเอง กล้าแสดงออก และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้อย่างสนุกสนาน

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องผลการใช้รูปหนังสือเป็นสื่อการเรียนที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแหลมคินสอ สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ได้ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการเรียน โดยใช้รูปหนังสือเป็นสื่อการเรียน

1.1.2 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปหนังสือเป็นสื่อการเรียน

1.2 สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่เรียนการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปหนังสือเป็นสื่อการเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

1.3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแหลมคินสอ จังหวัดพัทลุง

1.3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแหลมคินสอ จังหวัดพัทลุง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 21 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม

1.3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในหน่วยที่ 6 My Day ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับเวลาและการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน จำนวน 5 แผน 8 ชั่วโมง และในหน่วยที่ 7 Lunch Menu ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับอาหาร ผลไม้ อาหารกลางวัน และสิ่งที่นักเรียนชอบหรือไม่ชอบ จำนวน 5 แผน 6 ชั่วโมง รวมเวลาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งหมด 10 แผน 14

ชั่วโมง ได้กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ประโยคถาม-ตอบ และบทสนทนาที่ใกล้ตัวผู้เรียน เพื่อฝึกทักษะการพูดโดยใช้รูปหนังสือเป็นสื่อ และได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ

2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

2.1) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อใช้เก็บข้อมูลก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน ดำเนินการสอบโดยใช้การสอบปากเปล่า จำนวน 10 ข้อ และได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ หากค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเที่ยงจากนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง

2.2) แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นแบบสังเกตที่ใช้ในการบันทึกผลการสังเกตพฤติกรรมการพูดของนักเรียนเป็นรายบุคคลในระหว่างเรียน โดยการใช้แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะการพูด โดยใช้รูปหนังสือเป็นสื่อการเรียนเป็นรายแผน และได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ

1.3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้รูปหนังสือเป็นสื่อการเรียนครั้งนี้ ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นการทดสอบก่อนเรียน นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (pretest) ไปทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 21 คน และบันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละคน

2) ขั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปหนังสือเป็นสื่อ ด้วยการนำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยการใช้รูปหนังสือเป็นสื่อการเรียนจำนวน 10 แผน ไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนของแผนการจัดการเรียนรู้ ครั้งละ 1 แผน จบครบ 10 แผน วันละ 2 ชั่วโมง เป็นเวลา 14 ชั่วโมง พร้อมกับสังเกตพฤติกรรมการพูดของนักเรียนและบันทึกผลการสังเกตนักเรียนเป็นรายบุคคล ให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมินที่กำหนดทุกแผนการจัดการเรียนรู้ใช้รูปหนังสือ ครั้งละ 2-3 ตัว ให้พูดสนทนาในเนื้อหาสาระต่างๆ ในบทเรียน และที่นักเรียนได้เรียนรู้ในชีวิตประจำวัน

3) ขั้นการทดสอบหลังเรียน นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดหลังเรียน (posttest) ไปทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนานกับแบบทดสอบก่อนเรียน บันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละคน เพื่อนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์เปรียบเทียบกับคะแนนก่อนเรียน ด้วยวิธีการทดสอบค่าที (t-test)

1.3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้สถิติ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- 1) ใช้ t-test แบบไม่เป็นอิสระ (t-dependent) เปรียบเทียบความแตกต่าง ด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการใช้แผนการจัดการ เรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยการใช้รูปหนังสือเป็นสื่อการเรียน
- 2) หาค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมการพูดของนักเรียนในกลุ่ม ตัวอย่างระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้
- 3) นำผลการสังเกตพฤติกรรมการพูดของนักเรียน มาสรุปโดยการวิเคราะห์ เนื้อหา

1.4 ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องผลการใช้รูปหนังสือเป็นสื่อการเรียนที่มีต่อทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแหลมคินสอ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ นำเสนอผลการวิจัย ตามจุดประสงค์การวิจัย ดังต่อไปนี้

1.4.1 หลังจากที่ได้รับการเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้รูป หนังสือเป็นสื่อการเรียน นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนสูงกว่าก่อน เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.4.2 ผลการศึกษาพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปหนังสือเป็นสื่อการเรียน พบว่า การพูดภาษาอังกฤษของ นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ได้ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 9.00 ระดับคุณภาพพอใช้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ได้ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 9.95 ระดับคุณภาพดี แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ได้ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 10.14 ระดับคุณภาพดี แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 4 ได้ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 10.99 ระดับ คุณภาพดี แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ได้ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 11.81 ระดับคุณภาพดี แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 6 ได้ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 11.24 ระดับคุณภาพดี แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 ได้ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 11.43 ระดับคุณภาพดี แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 ได้ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 12.10 ระดับคุณภาพดี แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 9 ได้ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 12.24 ระดับคุณภาพดี และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 ได้ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 12.67 ระดับคุณภาพดีมาก และมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 11.16 ระดับคุณภาพดี เมื่อเทียบกับ เกณฑ์การประเมินผลรวมและระดับคุณภาพจากคะแนนเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลรวมของ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

2. อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องผลการใช้รูปหนังสือเป็นสื่อการเรียนที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแหลมคินสอ มีประเด็นที่นำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการเรียน โดยใช้รูปหนังสือเป็นสื่อการเรียน

จากการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการเรียน โดยใช้รูปหนังสือเป็นสื่อการเรียน พบว่า หลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปหนังสือ นักเรียนมีทักษะทางการพูดภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ สรุปได้ว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้บรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ นั้น ต้องจัดกิจกรรมการสอน โดยเน้นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงอย่างสม่ำเสมอ โดยเริ่มจากระดับง่ายไปหาระดับยาก จากการฟังไปสู่การพูด ผ่านสื่อการเรียนรู้อัลติมีเดียที่นักเรียน สอดคล้องกับหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา (2540) ที่กล่าวว่า การฝึกพูดสนทนาให้แก่ นักเรียน ควรใช้ภาษาอังกฤษอย่างง่ายๆ และสอดคล้องกับภาษา แสงเดช (2548: 138-139) ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการสอนพูด ควรจัดบรรยากาศของห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนภาษา ใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย การจัดกิจกรรมฝึกพูด ควรมีรูปแบบที่หลากหลาย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสุข สนุกสนาน เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และควรฝึกเริ่มจากง่ายไปหายาก

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเบญจวรรณ พงศ์มัจฉาน (2544) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า ผลการวัดทักษะการพูดเมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรมนักเรียนผ่านเกณฑ์ในทุกรายการทั้ง ความคล่องในการพูด การใช้รูปประโยคที่ถูกต้อง ความถูกต้องในการตอบคำถาม ความเข้าใจในการพูดและการใช้คำศัพท์ นอกจากนี้ กรรณิการ์ พุทธิวิเศษกุล (2546) ซึ่งศึกษาเรื่อง การใช้บทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ยังพบว่า นักเรียนส่วนมากที่ได้รับการพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้บทบาทสมมติได้พัฒนาทักษะการพูดอยู่ในระดับดี สามารถใช้ถ้อยคำ ภาษาในการพูดได้กะทัดรัดและชัดเจน เชื่อมโยงและลำดับขั้นตอนในการพูดได้อย่างถูกต้อง พูดสรุปเนื้อหาสาระได้ถูกต้องตามข้อเท็จจริง ใช้ลีลาการพูดประกอบท่าทางที่เหมาะสม และมีความรับผิดชอบในการทำงาน สร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและทำงาน

ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ในด้านการพัฒนาทักษะการพูดยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธิวรรณ เวบบ์ (2549) ซึ่งได้วิจัยเรื่อง ผลของการเรียน โดยใช้สถานการณ์จริงที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียน โดยใช้สถานการณ์จริงมีผลสัมฤทธิ์ในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการวิจัยของคลนภา มิถาลา (2548) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์จำลอง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทักษะการพูดเพิ่มขึ้น เช่นกัน

2. ผลการศึกษาพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปตะลุงเป็นสื่อการเรียน

จากผลการสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีพฤติกรรมทางการพูดในการประเมินผลรวม ในระดับคุณภาพดี เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผลรวมและระดับคุณภาพจากคะแนนเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลรวมของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2548) หมายความว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปหนังตะลุงเป็นสื่อ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และสมมติฐานที่กำหนดไว้ สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้รูปหนังตะลุงเป็นสื่อ มีส่วนสำคัญในการพัฒนา ความรู้ ความเข้าใจ และพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอภิรักษ์ สิริรัตนจิตต์ (2549) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยการใช้ตัวตลกหนังตะลุง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์โดยการใช้ตัวตลกหนังตะลุง มีความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สำหรับปัจจัยที่ทำให้นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้รูปหนังตะลุงเป็นสื่อมีทักษะในการพูดสูงขึ้นนั้นเป็นเพราะว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนได้กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เหมาะกับวัยของผู้เรียน กิจกรรมการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้สื่อที่เหมาะสม ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและสนใจที่จะเรียนรู้ เกิดความสนุกสนาน ทำให้เกิดแรงจูงใจที่จะเรียนรู้มากขึ้น เมื่อผู้เรียนสนใจและชอบที่จะเรียนรู้ก็ส่งผลให้ผู้เรียนมีความตั้งใจที่จะทำความเข้าใจกับเนื้อหาของบทเรียน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจบทเรียนมากขึ้น

จากผลการศึกษาพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนการวิจัย พบว่า ถ้าครูให้นักเรียนท่องบทสนทนาตามครู แล้วพูด โดยไม่มีสื่อประกอบ นักเรียน

จะจำบทสนทนาไม่ได้ และไม่กล้าที่จะพูดเพราะอายเพื่อนบ้าง กลัวพูดผิดบ้าง แต่เมื่อได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้รูปหนังตะลุงเป็นสื่อการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนซึ่งมีความชื่นชอบและรู้จักตัวหนังตะลุงแต่ละตัวเป็นอย่างดีอยู่แล้ว ก็จะจำบทเรียนจากที่ครูสาธิตการเชิดรูปหนังตะลุงให้นักเรียนดูและฟังบทสนทนา นักเรียนจะจำว่ารูปหนังตะลุง ตัวนั้นพูดว่าอย่างไร ก็จะพูดเลียนแบบการพูดของรูปหนังตะลุงตัวนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปหนังตะลุงเป็นสื่อ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้ เนื่องจากนักเรียนคิดว่าตนเองมีบทบาทเป็นนายหนังตะลุง ทำให้เกิดความมั่นใจ และกล้าที่จะพูดตามบทบาทการแสดงนั้นๆ การใช้รูปหนังตะลุงเป็นสื่อการเรียนรู้อาจเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อื่นที่เน้นบทบาทของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการปฏิบัติจริงตามบริบทและความสนใจของผู้เรียน เนื่องจากหนังตะลุงเป็นศิลปะการแสดงพื้นบ้านของภาคใต้ โดยเฉพาะในจังหวัดพัทลุง และเป็นสื่อที่นักเรียนได้พบเห็นบ่อยๆ ในชีวิตประจำวัน ทำให้นักเรียนส่วนมากรู้จักรูปหนังตะลุงแต่ละตัวเป็นอย่างดี การนำรูปหนังตะลุงมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะช่วยให้เด็กเรียนกล้าแสดงออก เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะต่างๆ เช่น ทักษะการฟัง การพูด การแสดงออก และการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เห็นสิ่งที่เรียนมีชีวิตขึ้นมา ทำให้การเรียนรู้มีความเป็นจริงและมีความหมายสำหรับผู้เรียน ได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน (ทิตนา แจมมณี 2552: 357) และจะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถจำบทเรียนที่เรียนผ่านการเชิดรูปหนังตะลุงได้

การใช้รูปหนังตะลุงเป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดนี้ ได้คำนึงถึงความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 24 ที่เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อันสอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง และใช้สื่อการเรียนรู้อันหลากหลาย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ระบุไว้ชัดเจนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งสนองความต้องการของผู้เรียน และเรียนรู้ได้จากสื่อการเรียนรู้อันหลากหลาย เน้นสื่อที่ผู้เรียนและผู้สอน ใช้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง สื่อการเรียนรู้อันนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ควรมีความหลากหลาย ซึ่งช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีคุณค่า น่าสนใจ ชวนคิด ชวนติดตามเข้าใจได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น ด้วยเหตุผลดังกล่าว การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้รูปหนังตะลุงเป็นสื่อนี้ มีผลให้ผู้เรียนมีทักษะการพูดสูงขึ้น ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้รูปหนังตะลุงเป็นสื่อการเรียน จึงมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ต่อไป

3. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้รูปหนังสือเป็นสื่อการเรียนทำให้นักเรียนมีทักษะการพูดสูงขึ้น มีข้อเสนอแนะดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 เนื่องจากรูปหนังสือเป็นสื่อที่สามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ จึงควรนำรูปหนังสือไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง

3.1.2 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูด ควรคำนึงถึงวัยและประสบการณ์เรียนรู้ของนักเรียน ไม่ควรรีบเร่งสอน หรือกำหนดเนื้อหาให้นักเรียนมากเกินไป

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการนำรูปหนังสือไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะอื่น เช่น การฟัง การเขียน และในเนื้อหาหรือวิชาอื่นๆ เป็นต้น

3.2.2 ควรมีการวิจัยและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้อื่นๆ โดยการใช้สื่อการสอนอื่นๆ ที่น่าสนใจ นอกเหนือจากรูปหนังสือ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2542) เอกสารประกอบการฝึกอบรมครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 กรุงเทพมหานคร องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)
_____ (2544) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กรุงเทพมหานคร
กรมวิชาการ
_____ (2545) คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กรุงเทพมหานคร
กรมวิชาการ
_____ (2545) คู่มือพัฒนาสื่อการเรียนรู้ กรุงเทพมหานคร ศุภสถาปาดพร้าว
_____ (2545) แนวการวัดและประเมินผลการเรียน กรุงเทพมหานคร ศุภสถาปาดพร้าว
_____ (2546) การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กรุงเทพมหานคร องค์การรับส่งสินค้าและ
พัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)
_____ (2546) การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย : ชั้นประถมศึกษาปีที่
1-6 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กรุงเทพมหานคร องค์การ
รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)
- กรรมการ พุทธิวิเศษกุล (2546) “การใช้บทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดคูบัว กรุงเทพมหานคร” การศึกษาค้นคว้าอิสระ
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชา
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- กรรมการ พวงเกษม (2535) ปัญหาและวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา กรุงเทพฯ
ไทยวัฒนาพานิช
- กระทรวงศึกษาธิการ (2546) การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพฯ ศุภสถาปาดพร้าว
_____ (2551) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กรุงเทพมหานคร
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมการวัดและประเมินผลฯ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2552) “รูบรีค” เอกสาร
ประกอบการอบรม หมายเลข 5.3 กรุงเทพมหานคร กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมการวัด
และประเมินผลฯ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (เอกสารอัดสำเนา)

- กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมการวัดและประเมินผลฯ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2552) “ตัวอย่างเกณฑ์การ
ประเมิน” เอกสารประกอบการอบรม หมายเลข 5.4 กรุงเทพมหานคร กลุ่มพัฒนาและ
ส่งเสริมการวัดและประเมินผลฯ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
(เอกสารอัดสำเนา)
- กัญญา ลินทรต้นศิริกุล (2550) “การวิจัยเชิงทดลอง” ใน *เอกสารการเรียนรู้การทำวิจัยด้วยตนเอง*
ตอนที่ 13 หน้า 431-482 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สถาบันวิจัย
และพัฒนา
- กศยา แสงเดช (2548) *ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติสำหรับครูประถม* กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์แม็ค
เกษม สาขาวิทยุ (2540) *ระเบียบวิธีวิจัย* นครสวรรค์ โรงพิมพ์นิวเสรินคร
- จูไรรัตน์ ลักษณะศิริ (2543) *ภาษากับการสื่อสาร* นครปฐม โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร
ดลนภา มิถาลา (2548) “การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์จำลอง” การศึกษาค้นคว้าอิสระ
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม
- ทิพวัลย์ มาแสง (2532) *การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย กรุงเทพมหานคร* ทิพย์อักษร
อ้างถึงใน อาทิตย์ โคตรศรีวงศ์ (2546) “การพัฒนาทักษะการฟังพูดวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สื่อหุ่นมือ” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษา
ศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ทิสนา เขมมณี (2552) *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*
พิมพ์ครั้งที่ 9 กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ
นลินี ณ นคร (2550) “เครื่องมือการวิจัย” ใน *เอกสารการเรียนรู้การทำวิจัยด้วยตนเอง* ตอนที่ 6
หน้า 168-209 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สถาบันวิจัยและพัฒนา
- บั้งอร ร้อยกรอง (2541) “การใช้เกมเสริมการฝึกทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลลำปาง” การศึกษาค้นคว้าอิสระหลักสูตรปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์ (2549) *การสอนการอ่านภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา* กรุงเทพมหานคร
พัฒนาศึกษา

- เบญจวรรณ พงศ์มัทวาน (2544) “การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดเจ็ดยอด อำเภอเมืองเชียงใหม่” การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ประภาพรธรรม เสี่ยงวงศ์ (2550) *การพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ด้วยการวิจัยในชั้นเรียน* กรุงเทพฯ อี.เค.บุ๊คส์
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี (2545) กรุงเทพมหานคร
- พัชรา ลิขิตการ (2552) การสอนแบบบูรณาการโดยใช้หนังสือและมโนราห์เป็นสื่อ ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2552 จาก [http:// GotoKnow. Org](http://GotoKnow.Org)
- พันธุ์ทิพา หลาบเลิศบุญและคณะ (2542) ความหมายของการพูด ค้นคืนวันที่ 24 มีนาคม 2553 จาก [http:// pirun.ku.ac.th/](http://pirun.ku.ac.th/)
- พัลลภ แสงแก้ว (2553) ความหมายของหนังสือ ค้นคืนวันที่ 19 เมษายน 2553 จาก <http://cdans.bpi.ac.th/>
- พิตร ทองชั้น (2549) “การวางแผนการวิจัยและการรวบรวมข้อมูล” ใน *ประมวลสาระชุดวิชา การวิจัยหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน* หน่วยที่ 3 หน้า 188- 254 นนทบุรี มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- ยุพาวดี แสงสว่าง (2548) “ผลการเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวัดลุ่มมหาชัยชุมพล จังหวัดระยอง” การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- ล้วน สายยศ (2549) “ระเบียบวิธีทางสถิติบางประการเพื่อการวิจัย” ใน *ประมวลสาระชุดวิชา การวิจัยหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน* หน่วยที่ 4 หน้า 256-373 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- วรรณดี แสงประทีปทอง (2551) “ลักษณะและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดผลการศึกษา” ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ ประถมศึกษา* หน่วยที่ 7 หน้า 306- 359 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง (2551) *กรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น พัทลุงศึกษา พัทลุงฉลาดการพิมพ์*

สำนักทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546) *แนวทางการประเมินผลด้วย
ทางเลือกใหม่* กรุงเทพมหานคร อรุณสภาลาดพร้าว

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ (2545) *นิยามคำศัพท์หลักสูตร หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2544 สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา เอกสารอัดสำเนา
(2551) ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551* กรุงเทพมหานคร
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย

สุทธิวรรณ เวบบ์ (2549) “ผลของการเรียนโดยใช้สถานการณ์จริงที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการพูด
ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศศึกษา
จังหวัดสมุทรปราการ” การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

สุรัต ไชยรัตน์ (2548) “การสร้างบทเรียนเพื่อเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ที่มีบริบทใกล้ตัว
ผู้เรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2530) *วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน* กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร อ้างถึงใน อาทิตย์ โคตรศรีวงศ์ (2546) “การพัฒนา
ทักษะการฟังพูดวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สื่อหุ่นมือ”
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น

หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง (2549) *เอกสารประกอบการอบรมเพื่อ
พัฒนาประสิทธิภาพการประเมินสภาพจริง หลักสูตร 20 ชั่วโมง ชุดที่ 1 “การประเมิน
สภาพจริงและการสร้างเกณฑ์การประเมิน”* พัทลุง (เอกสารอัดสำเนา)

หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประม
ศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ (2540) *ชุดฝึกอบรมการสอนภาษาอังกฤษระดับ
ประถมศึกษา เรื่อง การผลิตและการใช้สื่อการเรียนการสอน* กรุงเทพมหานคร
อรุณสภาลาดพร้าว

(2540) *ชุดฝึกอบรมการสอนภาษาอังกฤษ เรื่อง เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ
Teaching Techniques* กรุงเทพมหานคร อรุณสภาลาดพร้าว

หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา
ศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ (2542) เอกสารประกอบการฝึกอบรม ครูผู้สอน
ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2542 กรุงเทพมหานคร ครูสภา
ลาดพร้าว

อโณทัย กมูทชาติ (2551) เทคนิคการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ค้นคืนวันที่ 19 ธันวาคม
2552 จาก <http://gotoknow.org/profile/krutan>

อภิรักษ์ สิริรัตนจิตต์ (2549) “การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยการใช้ตัว
ตลกหนังตะลุง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

อาทิตย์ ไคตรศรีวงศ์ (2546) “การพัฒนาทักษะการฟังพูดวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สื่อหุ่นมือ” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

W3 Dictionary ฟร็อนไลน์พจนานุกรม (หนังตะลุง) ค้นคืนวันที่ 22 เมษายน 2553
จาก <http://th.w3dictionary.org/>

Kusaya Saengdet. (2550). Student's Book New Say Hello 2. Bangkok: Mac Press Co. ltd.
(<http://www.tungsong.com/NakhonSri/>) Retrieved March 22, 2010

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. นายอาทร จันทร์แดง ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง เขต 2
2. นางอารมย์ เฟื่องฟู่ม ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านหารเทา (จรุงราษฎร์ดำเนิน) จังหวัดพัทลุง
3. นายไพโรจน์ สุวรรณ ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ
โรงเรียนมัธยมเกาะหมาก จังหวัดพัทลุง

ภาคผนวก ข
แผนการจัดการเรียนรู้

ตารางวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้

เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อการเรียนรู้	การประเมินผล
<p>แผนที่ 1</p> <p>Vocabularies: morning, afternoon, night, study, math, day</p> <p>Structure:</p> <p>- What do you do in the morning? - I take a bath. - What do you do in the afternoon? - I study math. - What do you do at night? - I go to bed. - Do you <u>study Thai</u> in the afternoon? - Yes, I do. / No, I don't.</p>	<p>1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</p> <p>1) ให้นักเรียนร้องเพลง “This is the time”</p> <p>2) ครูซักถามเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันของนักเรียน</p> <p>2. ขั้นสอน</p> <p>3) ครูเสนอคำศัพท์ใหม่ ให้นักเรียนฟังและพูดตาม ตามลำดับ</p> <p>4) ครูสาธิตการถามตอบเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน โดยใช้รูปหนังสือ 2 ตัว สนทนาซักถามกัน</p> <p>5) ครูซักถามเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันของนักเรียนในเวลาต่างๆ</p> <p>6) ครูแสดงบัตรคำ และบัตรภาพที่มีความหมายตรงกัน ให้นักเรียนฝึกอ่านและสะกดคำ</p> <p>7) ให้นักเรียนจับคู่ โดยให้เลือกใช้รูปหนังสือที่นักเรียนชอบ คนละ 1 ตัว ถามตอบตามบทสนทนาที่ครูกำหนดให้</p> <p>8) ให้นักเรียนใช้รูปหนังสือ 2 ตัว เชิดสนทนาเลียนแบบบทสนทนาที่ครูกำหนดให้</p> <p>3. ขั้นสรุป</p> <p>9) ครูซักถามเพื่อตรวจสอบผลการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นรายบุคคล</p> <p>10) ให้นักเรียนจัดทำตารางกิจวัตรประจำวัน แล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียน</p>	<p>1. เพลง “This is the time”</p> <p>2. บัตรภาพ</p> <p>3. บัตรคำ</p> <p>4. รูปหนังสือ 2 ตัว</p> <p>5. แถบประโยค</p> <p>6. ตารางกิจวัตรประจำวัน</p>	<p>1. สังเกตพฤติกรรม การพูด</p> <p>2. ตรวจสอบผลงานนักเรียน</p>

ตารางวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้

เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อการเรียนรู้	การประเมินผล
<p>แผนที่ 2</p> <p>Vocabularies: time, o'clock, one, two, three, four, five, six, seven, eight, nine, ten, eleven, twelve</p> <p>Structure: - What time is it? - It's six o'clock.</p>	<p>1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</p> <p>1) ครูเสนอแผนภูมิเพลง “The Number Song”</p> <p>2) ครูนำนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับเวลา โดยใช้นาฬิกากำหนดเวลา</p> <p>2. ขั้นสอน</p> <p>3) ครูสาธิตการถามตอบเกี่ยวกับเวลาโดยใช้รูปหนังตะลุง 2 ตัว และใช้นาฬิกาประกอบการสนทนา</p> <p>4) ครูสมมุติเวลาเป็นเวลาที่ต่างกัน และใช้รูปหนังตะลุง สนทนาถามตอบหลายๆ ครั้ง</p> <p>5) ครูใช้นาฬิกาสมมุติเวลา แล้วซักถามให้นักเรียนตอบ</p> <p>6) ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนแล้วสนทนา ถามตอบเกี่ยวกับเวลา โดยกำหนดเวลาของตนเอง</p> <p>7) ให้นักเรียนใช้รูปหนังตะลุง 2 ตัว เชิดสนทนาถามตอบ ตามสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์ที่ครูหรือเพื่อนกำหนดให้</p> <p>3. ขั้นสรุป</p> <p>8) ครูตรวจสอบผลการเรียนรู้ของนักเรียน</p> <p>9) ให้นักเรียนเขียนบันทึก การถาม-ตอบเกี่ยวกับเวลาลงในสมุด พร้อมวาดภาพนาฬิกาแสดงเวลาประกอบ</p>	<p>1. แผนภูมิเพลง “The Number Song”</p> <p>2. รูปหนังตะลุง</p> <p>3. นาฬิกา</p>	<p>1. สังเกตพฤติกรรม การพูด</p>

ตารางวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้

เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อการเรียนรู้	การประเมินผล
<p>แผนที่ 3</p> <p>Vocabularies: week, Sunday, Monday, Tuesday, Wednesday, Thursday, Friday, Saturday</p> <p>Structure:</p> <ul style="list-style-type: none"> - What day is it? - It is Monday. - How many days are there in a week? - There are seven days in a week. 	<p>1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</p> <p>1) ให้นักเรียนฟังและฝึกร้องเพลง “Seven Days”</p> <p>2) ครูนำนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับวันทั้งเจ็ด</p> <p>2. ขั้นสอน</p> <p>3) ครูให้นักเรียนดูวันจากปฏิทิน ออกเสียงคำที่มีความหมายตรงกับวัน</p> <p>4) ครูให้นักเรียนดูปฏิทิน และ สาธิตการถามตอบเกี่ยวกับวันทั้งเจ็ด โดยใช้รูปหนังสือ 2 ตัว</p> <p>5) ครูให้นักเรียนดูปฏิทิน ชักถาม ให้นักเรียนตอบ.</p> <p>6) ครูแสดงบัตรคำ อ่านออกเสียง ให้นักเรียนอ่านตามและฝึกสะกดคำ</p> <p>7) ให้นักเรียนฝึกถาม-ตอบเกี่ยวกับชื่อวันต่างๆ ตามสถานการณ์ที่ครู กำหนดให้</p> <p>8) ครูสุ่มนักเรียนครั้งละ 1 คน แล้วถามเกี่ยวกับวันและชื่อวันต่างๆ</p> <p>3. ขั้นสรุป</p> <p>9) ให้นักเรียนใช้รูปหนังสือ 2 ตัว ถามตอบ เกี่ยวกับวันและชื่อวัน</p> <p>10) ให้นักเรียนอ่านออกเสียง สะกดคำ และประโยคถาม/ตอบ</p> <p>11). นักเรียนเขียนบันทึกคำศัพท์ บอกชื่อวัน และประโยคถาม-ตอบ ลงในสมุดบันทึก</p>	<p>1. เพลง “Seven Days”</p> <p>2. รูปหนังสือ 2 ตัว</p> <p>3. บัตรคำ</p> <p>5. แถบประโยค</p> <p>6. ปฏิทิน</p>	<p>1. สังเกตพฤติกรรม การพูด</p>

ตารางวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้

เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อการเรียนรู้	การประเมินผล
<p>แผนที่ 4</p> <p>Vocabularies: play, school, Thai, English, watch, a.m., p.m.</p> <p>Structure: - What time does she get up on Monday? - I get up at five o'clock. - What time do you get up on Monday? - I get up at six o'clock.</p>	<p>1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</p> <p>1) ให้นักเรียนร้องเพลง “This is the time”</p> <p>2) ครูทบทวนความรู้เดิมโดยการซักถาม ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>- ถามชื่อวันใน 1 สัปดาห์</p> <p>- ถามเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันของนักเรียน ในวันที่เปิดเรียน และวันที่โรงเรียนหยุด</p> <p>2. ขั้นสอน</p> <p>1) ให้นักเรียนดูภาพ พร้อมบัตรคำ อ่านออกเสียงให้นักเรียนฟังและอ่านตาม</p> <p>2) ครูเสนอภาพ เช่น ภาพเด็กผู้หญิงอาบน้ำในเวลา 6 นาฬิกา ของวันจันทร์ แล้วสาธิตการถามตอบ เกี่ยวกับเวลาในการปฏิบัติกิจวัตร</p> <p>3) ครูสุ่มถามนักเรียน โดยใช้ประโยค What time do you <u>get up on Monday?</u> I get up at <u>six</u> o, clock.</p> <p>4) ครูยกตัวอย่างและใช้วิธีการถาม-ตอบ เลียนแบบประโยค ตามข้อ 2 และ 3 และใช้กิจวัตรประจำวันอื่นๆ ตามข้อ 1 จนนักเรียนเข้าใจ</p>	<p>1. รูปหนังสือเพลง</p> <p>2. ตารางกิจวัตรประจำวัน</p> <p>3. แผนภูมิเพลง “This is the time”</p> <p>4. บัตรภาพ</p> <p>5. บัตรคำ</p> <p>6. แถบประโยค</p>	<p>1. สังเกตพฤติกรรม การพูด</p> <p>2. ตรวจสอบผลงาน</p>

ตารางวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้

เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อการเรียน	การประเมินผล
<p>แผนที่ 4</p> <p>Vocabularies: play, school, Thai, English, watch, a.m., p.m.</p> <p>Structure: - What time does she get up on Monday? - I get up at five o'clock. - What time do you get up on Monday? - I get up at six o'clock.</p>	<p>5) แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ให้นักเรียนผลัดเปลี่ยน ฝึกถาม-ตอบจนคล่อง</p> <p>6) ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนเพื่อฝึกถามตอบเกี่ยวกับเวลาในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันจากภาพ และสถานการณ์ที่ครูกำหนดให้</p> <p>7) ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนแล้วถาม-ตอบ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับเวลาในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันในแต่ละวันของตนเอง โดยเลียนแบบจากบทสนทนาที่ครูกำหนดให้</p> <p>8) นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างตารางการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน แล้วครูบันทึกบนกระดานดำให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่าง แล้วให้นักเรียน พูควถาม-ตอบตามตารางการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันที่ได้ช่วยกันเขียน โดยวิธีการให้นักเรียนตั้งคำถามให้เพื่อนตอบ</p> <p>3. ขั้นสรุป</p> <p>9) ให้นักเรียนเขียนตารางการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตนเอง แล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียน</p>	<p>1. รูปหนังสือสูง</p> <p>2. ตารางกิจวัตรประจำวัน</p> <p>3. แผนภูมิเพลง "This is the time"</p> <p>4. บัตรภาพ</p> <p>5. บัตรคำ</p> <p>6. แถบประ โยค</p>	<p>1. สังเกตพฤติกรรม การพูด</p> <p>2. ตรวจสอบผลงาน</p>

ตารางวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้

เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อการเรียนรู้	การประเมินผล
<p>แผนที่ 5</p> <p>Vocabulary: play, school, Thai, English, watch, free time, spare time</p> <p>Structure:</p> <p>- What does he do?</p> <p>- He <u>watches</u> television.</p> <p>- What time does he <u>watch television</u>?</p> <p>- He watches television at <u>seven</u> o'clock.</p> <p>- What do you like to do in your <u>free/spare time</u>?</p> <p>- I like to <u>watch</u> television.</p> <p>- What time do you like to watch television?</p> <p>- I like to watch television at <u>7.00</u> o'clock.</p>	<p>1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</p> <p>1) ให้นักเรียนร้องเพลง “This is the time”</p> <p>2) ครูทบทวนความรู้เดิม โดยการซักถาม ในเรื่องเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันของนักเรียน</p> <p>2. ขั้นสอน</p> <p>3) ให้นักเรียนดูภาพ พร้อมแสดงบัตรคำ อ่านออกเสียงให้นักเรียนฟัง และอ่านตามทีละคำ</p> <p>4) ครูแยกบัตรภาพในข้อ 3 ออกเป็น 2 ชุด ชุดที่ 1 ได้แก่ ภาพนักเรียนกำลังเรียนภาษาไทย เรียนคณิตศาสตร์ และชุดที่ 2 ได้แก่ ภาพเด็กนักเรียนวิ่งเล่นในสนามที่โรงเรียน และคู่มือโทรทัศน์ ให้นักเรียนดูบัตรภาพทีละชุด เปรียบเทียบกันแล้วถามให้นักเรียนตอบ ว่าแต่ละภาพนักเรียนควรปฏิบัติในเวลาใด</p> <p>5) ครูเสนอบัตรคำ พร้อมอ่านออกเสียง ให้นักเรียนอ่านตามพร้อมสะกดคำ ให้นักเรียนเดาความหมายของคำ</p>	<p>1. เพลง “This is the time”</p> <p>2. บัตรภาพ</p> <p>3. บัตรคำ</p> <p>4. รูปหนังสือดูสูง</p> <p>5. แถบประโยค</p>	<p>1. สังเกตพฤติกรรม การพูด</p>

ตารางวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้

เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อการเรียนรู้	การประเมินผล
<p>แผนที่ 5</p> <p>Vocabulary: play, school, Thai, English, watch, free time, spare time</p> <p>Structure:</p> <p>- What does he do?</p> <p>- He <u>watches television.</u></p> <p>- What time does he <u>watch television?</u></p> <p>- He watches television at <u>seven o'clock.</u></p> <p>- What do you like to do in your <u>free/spare time?</u></p> <p>- I like to <u>watch television.</u></p> <p>- What time do you like to watch television?</p> <p>- I like to watch television at <u>7.00 o'clock.</u></p>	<p>6) ครูเสนอภาพที่บอกเวลา และ แสดงการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน พร้อมแผนภูมิประโยค แล้วสาธิต การถามตอบเกี่ยวกับเวลาในการ ปฏิบัติกิจวัตร</p> <p>7) ครูสุ่มถามนักเรียนทีละคน</p> <p>8) ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนแล้ว ถาม-ตอบ และ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการ ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันในเวลาว่าง ของตนเอง โดยเลียนแบบจากบท สนทนาที่ครูกำหนดให้</p> <p>3. ขั้นสรุป</p> <p>9) ครูขออาสาสมัครนักเรียน 2-3 คน ให้มารับบัตรคำที่เป็นการปฏิบัติ กิจวัตรประจำวันจากครู แล้วแสดง บทบาทสมมุติให้มีความหมายตาม คำนั้น โดยใช้คำถามให้นักเรียนใน ชั้นช่วยกันทาย</p> <p>10) ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปว่า กิจวัตรประจำวันใดบ้างที่ควรทำใน เวลาว่าง และพูดเป็นภาษาอังกฤษว่า อย่างไร</p> <p>11) ให้นักเรียนเขียนบันทึกคำศัพท์ ใหม่ และบทสนทนาลงในสมุด บันทึก</p>	<p>1. เพลง “This is the time”</p> <p>2. บัตรภาพ</p> <p>3. บัตรคำ</p> <p>4. รูปหนังสือสูง</p> <p>5. แถบประโยค</p>	<p>1. สังเกตพฤติกรรม การพูด</p>

ตารางวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้

เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อการเรียนรู้	การประเมินผล
<p>แผนที่ 6</p> <p>Vocabulary: noodles, sandwich, rice, fried chicken</p> <p>Structure:</p> <p>What is this/that? It is <u>ชื่ออาหาร</u>.</p> <p>What are these/those? They are <u>ชื่ออาหาร</u>. หรือ I don't know.</p> <p>Is this/that .....? Yes. / No.</p>	<p>1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</p> <p>1) ครูนำเสนอแผนภูมิเพลง "Ice cream"</p> <p>2) ให้นักเรียนฟังเพลง "Ice cream" จากเทป 2- 3 ครั้ง แล้วให้นักเรียนฝึกร้องเพลง</p> <p>3) ครูนำนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับอาหารกลางวันที่นักเรียนรับประทานว่ามีอะไรบ้าง</p> <p>2. ขั้นสอน</p> <p>4) ครูสมมุติสถานการณ์เป็นร้านอาหาร โดยใช้บัตรภาพอาหาร ได้แก่ ก๋วยเตี๋ยว แซนด์วิช ข้าว และไก่ทอด และใช้รูปหนังสือ 3 ตัว สาทิศการ ถาม-ตอบ เกี่ยวกับอาหาร</p> <p>5) ครูแสดงบัตรภาพ แล้วถามนักเรียนว่า What is this? ถ้านักเรียนไม่ทราบ ให้พูดว่า I don't know. แล้วถามครูว่า What is that?</p> <p>6) ครูเสนอคำศัพท์ใหม่ โดยแสดงภาพ พร้อมกับพูดออกเสียงคำที่มีความหมายตรงกับภาพ</p> <p>7) ครูแสดงบัตรภาพ พร้อมกับบัตรคำที่มีความหมายตรงกับภาพ ครั้งละ 1 คู่ อ่านบัตรคำ และให้นักเรียนอ่านตามพร้อมสะกดคำ</p>	<p>1. แผนภูมิเพลง "Ice cream"</p> <p>2. บัตรภาพอาหาร</p> <p>3. บัตรคำ</p> <p>4. รูปหนังสือ</p> <p>5. แถบประโยค</p>	<p>1. สังเกตพฤติกรรม การพูด</p>

ตารางวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้

เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อการเรียนรู้	การประเมินผล
<p>แผนที่ 6</p> <p>Vocabulary: noodles, sandwich, rice, fried chicken</p> <p>Structure:</p> <p>What is this/that? It is <u>ชื่ออาหาร</u>.</p> <p>What are these/those? They are <u>ชื่ออาหาร</u>. หรือ I don't know.</p> <p>Is this/that .....? Yes. / No.</p>	<p>8) แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม แจกบัตรภาพให้กลุ่มที่ 1 และแจกบัตรคำให้กลุ่มที่ 2 เมื่อครูพูดออกเสียงคำใด ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันหาบัตรคำหรือบัตรภาพในกลุ่มตนเอง ให้ตรงกับคำที่ครูออกเสียง ชูขึ้นพร้อมกับพูดออกเสียง และสะกดคำพร้อมกัน</p> <p>9) ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อน ฝึกถาม-ตอบ อ่านออกเสียงและสะกดคำศัพท์ชื่ออาหาร</p> <p>10) ให้นักเรียนเลือกใช้รูปหนังสือตลิ่งที่นักเรียนชอบตามต้องการ แล้วสนทนาถามตอบเกี่ยวกับอาหารชนิดต่างๆ ที่นักเรียนเห็นจากบัตรภาพ/ของจริง ในห้องเรียน เลียนแบบบทสนทนาที่ครูกำหนดให้</p> <p>3) ชิ้นสรุป</p> <p>11) ครูตรวจสอบผลการเรียนรู้ของนักเรียน โดยการถามให้นักเรียนตอบเกี่ยวกับชื่ออาหาร</p> <p>12) ให้นักเรียนอ่านและเขียนคำศัพท์ใหม่ลงในสมุดพร้อมทั้งเขียนความหมายและวาดภาพประกอบ</p>	<p>1. แผนภูมิเพลง "Ice cream"</p> <p>2. บัตรภาพอาหาร</p> <p>3. บัตรคำ</p> <p>4. รูปหนังสือตลิ่ง</p> <p>5. แถบประโยค</p>	<p>1. สังเกตพฤติกรรม การพูด</p>

ตารางวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้

เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อการเรียน	การประเมินผล
<p>แผนที่ 7</p> <p>Vocabulary:</p> <p>ice cream, banana, milk, water, apple, orange</p> <p>Structure:</p> <p>- Do you like ice cream?</p> <p>- No, I don't.</p> <p>- Do you like milk?</p> <p>- Yes, I do.</p>	<p>1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</p> <p>1) ให้นักเรียนร่วมกันร้องเพลง “Ice cream”</p> <p>2) ทบทวนชื่ออาหารที่นักเรียนเรียนมาแล้ว</p> <p>3) ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับอาหาร เช่น นักเรียนชอบรับประทาน ไอศกรีม หรือไม่ เป็นต้น</p> <p>2. ขั้นสอน</p> <p>4) ครูเสนอคำศัพท์ใหม่ โดยใช้ บัตรภาพ/ของจริง สาธิตการเขียนรูป หนึ่งตะลึง 2 ตัว ผลัดกันถามและตอบให้นักเรียนสังเกตภาพ และฟัง คำศัพท์</p> <p>5) ครูแสดงบัตรภาพ/ของจริงคู่กับ บัตรคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกัน อ่านออกเสียงบัตรคำ พร้อมกับชู บัตรภาพ ให้นักเรียนฟัง อ่านออกเสียงตาม</p> <p>6) ครูใช้รูปหนึ่งตะลึงสาธิตการ สนทนา โดยกำหนดสถานการณ์ พร้อมกับเสนอบทสนทนาให้นักเรียนดู.</p> <p>7) ครูให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียง คำศัพท์ใหม่ โดยการแสดงบัตรภาพ หรือของจริง พร้อมกับบัตรคำที่มีความหมายตรงกับภาพ</p>	<p>1. แผนภูมิเพลง “Ice cream”</p> <p>2. แผนภาพอาหาร หรือของจริง</p> <p>3. บัตรคำ</p> <p>4. รูปหนึ่งตะลึง</p> <p>5. แถบประโยค</p>	<p>1. สังเกตพฤติกรรม การพูด</p>

ตารางวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้

เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อการเรียนรู้	การประเมินผล
<p>แผนที่ 7</p> <p>Vocabulary: ice cream, banana, milk, water, apple, orange</p> <p>Structure: - Do you like ice cream? - No, I don't. - Do you like milk? - Yes, I do.</p>	<p>8) ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อน ฝึกพูด ตามบทสนทนาที่ครูกำหนด สถานการณ์ให้</p> <p>3. ขั้นสรุป</p> <p>9) ให้นักเรียนเขียนบันทึกบท สนทนาลงในสมุดบันทึก และวาด ภาพประกอบให้สวยงาม</p>	<p>1. แผนภูมิเพลง "Ice cream" 2. แผนภาพอาหาร หรือของจริง 3. บัตรคำ 4. รูปหนังสือดู 5. แถบประโยค</p>	<p>1. สังเกตพฤติกรรม การพูด</p>

ตารางวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้

เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อการเรียนรู้	การประเมินผล
<p>แผนที่ 8</p> <p>Vocabulary: noodles, sandwich, rice, fried chicken, ice cream, banana, apple, orange</p> <p>Structure: - What fruits do you like? - I like <u>apples</u>. But I don't like <u>bananas</u>. - What food do you like? - I like <u>sandwich</u>. But I don't like <u>noodles</u>.</p>	<p>1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</p> <p>1) ทบทวนคำศัพท์เดิมโดยให้นักเรียนร้องเพลง "Ice cream" ที่เปลี่ยนเนื้อร้องให้เป็นชื่ออาหารตามบัตรภาพ หรือบัตรคำที่ครูแสดง</p> <p>2) ครูซักถามนักเรียนว่าถ้านักเรียนต้องการพูดเป็นภาษาอังกฤษเพื่อบอกให้บุคคลอื่นรู้ว่าเราชอบหรือไม่ชอบ อาหาร หรือผลไม้ อะไรบ้างจะพูดว่าอย่างไร</p> <p>2. ขั้นสอน</p> <p>3) ครูเสนอแผนภูมิบทสนทนา และสาธิตการถาม-ตอบเกี่ยวกับอาหาร โดยใช้รูปหนังสือ 2-3 ตัวสนทนากัน</p> <p>4) ให้นักเรียนอ่านบทสนทนาตามครูทีละประโยค พร้อมกับให้แสดงกริยาท่าทางประกอบ เช่น ถ้าชอบให้พยักหน้า ถ้าไม่ชอบให้ส่ายหน้า</p> <p>5) ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อน ฝึกถาม-ตอบ เกี่ยวกับอาหาร ตามบทสนทนาในข้อ 3</p> <p>6) แบ่งกลุ่มนักเรียน กลุ่มละ 3-4 คน แล้วให้ฝึกแต่งบทสนทนาถาม-ตอบ โดยเลียนแบบบทสนทนาที่ครูกำหนดให้</p>	<p>1. แผนภูมิเพลง "Ice cream"</p> <p>2. บทสนทนา</p> <p>3. บัตรคำ</p> <p>4. รูปหนังสือ</p>	<p>1. สังเกตพฤติกรรม การพูด</p> <p>2. ตรวจสอบผลงาน</p>

ตารางวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้

เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อการเรียน	การประเมินผล
<p>แผนที่ 8</p> <p>Vocabulary: noodles, sandwich, rice, fried chicken, ice cream, banana, apple, orange</p> <p>Structure: - What fruits do you like? - I like <u>apples</u>. But I don't like <u>bananas</u>. - What food do you like? - I like <u>sandwich</u>. But I don't like <u>noodles</u>.</p>	<p>3. ขั้นสรุป</p> <p>7) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเสนอผลงานของตนเองหน้าชั้นเรียน</p> <p>8) ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปถึงการใช้ประโยคในการถามตอบเกี่ยวกับอาหารที่ชอบและไม่ชอบ</p>	<p>1. แผนภูมิเพลง "Ice cream"</p> <p>2. บทสนทนา</p> <p>3. บัตรคำ</p> <p>4. รูปหนังตะลุง</p>	<p>1. สังเกตพฤติกรรม การพูด</p> <p>2. ตรวจผลงาน</p>

ตารางวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้

เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อการเรียนรู้	การประเมินผล
<p>แผนที่ 9</p> <p>Vocabulary: noodles, sandwiches, rice, fried chicken</p> <p>Structure: - What is your lunch menu? - I have some <u>rice</u> <u>and fried chicken.</u> - What do you have for lunch? - I have <u>some rice</u> <u>and an egg.</u></p>	<p>1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</p> <p>1) ทบทวนความรู้เดิม โดยครูซักถาม ให้นักเรียนตอบเกี่ยวกับอาหารที่ นักเรียนชอบหรือไม่</p> <p>2. ขั้นสอน</p> <p>2) ครูใช้รูปหนังสือตลก 2-3 ตัว โดย ให้แต่ละตัวมีบัตรภาพอาหาร ตัวละ 1-2 ภาพ แล้วสาธิต การถามตอบ</p> <p>3) ครูเสนอแถบประโยค</p> <p>- What is your lunch menu? - I have some rice and fried chicken. - What do you have for lunch? - I have some rice and an egg.</p> <p>อ่านออกเสียงทีละประโยค ให้ นักเรียนอ่านตามจนคล่อง</p> <p>4) ครูแจกบัตรภาพอาหาร ให้ นักเรียน คนละ 2-3 ภาพ แล้วถาม นักเรียนเป็นรายบุคคล ให้ตอบว่า ตนเองมีอาหาร</p> <p>5) ให้นักเรียนจับคู่ แลกเปลี่ยนภาพ อาหารกับเพื่อน และ ฝึกถามตอบ ตามบทสนทนาจนคล่อง</p> <p>6) ให้นักเรียนกำหนดเมนูอาหารที่ ตนเองชอบ โดยการวาด ภาพประกอบ พร้อมทั้งเขียนบอก เมนูอาหารของตนเอง</p>	<p>1. บัตรภาพอาหาร</p> <p>2. รูปหนังสือตลก</p> <p>3. แถบประโยค</p>	<p>1. สังเกตพฤติกรรม การพูด</p> <p>2. ตรวจสอบผลงาน</p>

ตารางวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้

เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อการเรียนรู้	การประเมินผล
<p>แผนที่ 9</p> <p>Vocabulary: noodles, sandwiches, rice, fried chicken</p> <p>Structure: - What is your lunch menu? - I have some <u>rice</u> <u>and fried chicken.</u> - What do you have for lunch? - I have <u>some rice</u> <u>and an egg.</u></p>	<p>3. ขั้นสรุป</p> <p>7) ให้นักเรียนนำเสนอผลงานของตนเอง โดยคิดที่ป้ายแสดงผลงานนักเรียนหน้าชั้นเรียน</p> <p>8) ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปถึงประโยชน์ที่ใช้ในการถามตอบเกี่ยวกับอาหารกลางวัน</p>	<p>1. บัตรภาพอาหาร</p> <p>2. รูปหนังสือตะลุง</p> <p>3. แแถบประโยชน์</p>	<p>1. สังเกตพฤติกรรม การพูด</p> <p>2. ตรวจผลงาน</p>

ตารางวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้

เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อการเรียนรู้	การประเมินผล
<p>แผนที่ 10</p> <p>Vocabulary:</p> <p>noodles, sandwich, rice, fried chicken, ice cream, banana, milk, water, apple, orange</p> <p>Structure:</p> <p>- What would you like? - Please give me some rice and an egg.</p>	<p>1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</p> <p>1) ให้นักเรียนเล่นเกม หาคู่</p> <p>2. ขั้นสอน</p> <p>2) ครูกำหนดสถานการณ์จำลองในโรงอาหาร โดยใช้บัตรภาพอาหารหรือของจริงวางบนโต๊ะ แนะนำอาหารทีละ 1 อย่าง ให้นักเรียนพูดตาม</p> <p>3) ครูกำหนดสถานการณ์จำลอง โดยขออาสาสมัครจากตัวแทนนักเรียน 3-5 คน เป็นคนขายอาหาร 1 คน ที่เหลือเป็นผู้ซื้อ โดยให้ผู้ซื้อเข้าแถวรับอาหารจากผู้ขาย และสนทนาเกี่ยวกับอาหาร</p> <p>4) ครูเสนอบทสนทนา ตามข้อ 3 โดยให้นักเรียนอ่านตามทีละประโยค</p> <p>5) ให้นักเรียนจับคู่ฝึกพูดตามบทสนทนา ที่ครูกำหนดให้</p> <p>6) แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 3-4 คน ให้แต่ละกลุ่ม แต่งบทสนทนา เลียนแบบบทสนทนาที่ครูกำหนดให้ พร้อมกับวาดภาพประกอบ</p> <p>3. ขั้นสรุป</p> <p>7) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานของตนเอง หน้าชั้นเรียน</p> <p>8) ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปถึงบทสนทนาที่ใช้บอกความต้องการของตนเองในเรื่องอาหาร</p>	<p>1. เกมหาคู่</p> <p>2. บัตรภาพอาหาร</p> <p>3. รูปหนังตะลุง</p> <p>4. บทสนทนา</p>	<p>1. สังเกตพฤติกรรม</p> <p>การพูด</p>

5. กิจกรรมการเรียนรู้

1. ชำนาญเข้าสู่บทเรียน

1) ให้นักเรียนฟังและฝึกร้องเพลง “This is the time” จาก วี ซี ดี คาราโอเกะจนคล่อง พร้อมกับให้นักเรียนแสดงท่าทางประกอบเพลง

2) ครูซักถามเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันของนักเรียนแต่ละคน ให้นักเรียนตอบว่า ตอนเช้าก่อนมาโรงเรียน นักเรียนทำอะไรบ้าง

2. ขั้นสอน

3) ครูแสดงภาพที่มีความหมายเป็นเวลาเช้า กลางวัน กลางคืน การอาบน้ำ เรียนหนังสือ และเข้านอน ให้นักเรียนสังเกตดูที่รูปภาพ พร้อมพูดออกเสียงคำที่มีความหมายตรงกับภาพ ให้นักเรียนฟังและพูดตาม ตามลำดับ ได้แก่ In the morning, in the afternoon, at night, take a bath, go to bed จนนักเรียนสามารถจำภาพ ออกเสียงคำและเข้าใจความหมายของคำและภาพได้

4) ครูสาธิตการถามตอบเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน โดยใช้รูปหนังสือ 2 ตัว สันทนาซักถามกันดังนี้

Teng (เท่ง):	What do you do in the morning?
Noonuy (หนูนุ้ย):	I take a bath.
Teng (เท่ง):	What do you do in the afternoon?
Noonuy (หนูนุ้ย):	I study math.
Teng (เท่ง):	What do you do at night?
Noonuy (หนูนุ้ย):	I go to bed.
Teng (เท่ง):	Do you <u>study Thai</u> in the afternoon?
Noonuy (หนูนุ้ย):	Yes, I do. / No, I don't.

5) ครูซักถามนักเรียนทีละคนว่าตอนเช้า/ตอนกลางวัน/ตอนกลางคืน นักเรียนทำอะไรบ้าง โดยถามเป็นภาษาไทยสลับกับภาษาอังกฤษ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจคำถาม

6) ครูแสดงบัตรคำ และบัตรภาพที่มีความหมายตรงกัน อ่านออกเสียง และให้นักเรียนฝึกอ่านตามและฝึกสะกดทีละคำ

7) ให้นักเรียนจับคู่เพื่อฝึกสนทนา โดยให้เลือกใช้รูปหนังสือที่นักเรียนชอบ คนละ 1 ตัว แล้วสนทนาถามตอบเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันตามบทสนทนาที่ครูกำหนดให้

8) ให้นักเรียนใช้รูปหนังสือ 2 ตัว เชิดสนทนาถามตอบ เกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน ที่แตกต่างไปจากบทสนทนาที่ครูกำหนดให้ เช่น read the book, go to school, etc.

3. ขั้นสรุป

9) ครูตรวจสอบผลการเรียนรู้ของนักเรียน โดยการถามให้นักเรียนตอบเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันของตนเองเป็นรายบุคคล

10) ให้นักเรียนจัดทำตารางกิจวัตรประจำวันของตนเองในวันเปิดเรียนจำนวน 1 วัน แล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียน

6. สื่อการเรียนรู้

1. เพลง “This is the time”
2. บัตรภาพ
3. บัตรคำ
4. รูปหนังสือตลก
5. แถบประโยค
6. ตารางกิจวัตรประจำวัน

7. การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด

1. สังเกตพฤติกรรมการพูด
2. ตรวจสอบผลงานนักเรียน

2. เครื่องมือวัด

1. แบบสังเกตพฤติกรรมการพูด
2. แบบประเมินผลงาน

8. บันทึกหลังการสอน

เมื่อได้เห็นสื่อการเรียนรู้คือรูปหนังสือตลก นักเรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ ตั้งใจฟังบทเรียนที่ครูนำเสนอผ่านรูปหนังสือตลก นักเรียนจะจำตัวหนังสือตลกที่ตัวใดพูดว่าอย่างไร เช่น ถ้าประโยคคำถาม ตัวตลกหนึ่งต้องเป็นผู้ถาม และตัวตลกนัยต้องเป็นผู้ตอบคำถาม เมื่อนักเรียนจับคู่ฝึกกับเพื่อนก็จะผลัดเปลี่ยนกันเป็นทั้งและนัย และพูดเลียนเสียงตัวตลกหนังสือตลกตามประสบการณ์ของนักเรียน เมื่อให้นักเรียนพูดเดี่ยวโดยการเซ็กรูปหนังสือตลก 2 ตัว สนทนากัน นักเรียนยังพูดไม่คล่อง ไม่ค่อยมั่นใจ กลัวผิด ครูต้องคอยแนะนำให้นักเรียนฝึกพูดหลายๆ ครั้งและเสริมแรงอยู่บ่อยๆ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
Unit 6 My Day เวลา 1 ชั่วโมง
ครูผู้สอน นางอรอุมา พรหมจรรย์ โรงเรียนวัดแหลมดินสอด

*****

1. มาตรฐานการเรียนรู้

1. มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และแสดงความรู้สึก และความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต
2. มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

2. ตัวชี้วัด

1. พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง
2. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. มีความรู้ ความเข้าใจความหมายของคำและประโยคตามที่กำหนดให้
2. พูดถามตอบเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับเวลาตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
3. เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้อย่างสนุกสนาน

4. สาระการเรียนรู้

1. Vocabulary: time, o'clock, one, two, three, four, five, six, seven, eight, nine, ten, eleven, twelve
2. Structure: What time is it?
It's six o'clock.

5. กิจกรรมการเรียนรู้

1. ชำนาญเข้าสู่บทเรียน

- 1) ครูเสนอแผนภูมิเพลง “The Number Song” และให้นักเรียนฟังเพลง จากครู 2-3 ครั้ง แล้วให้นักเรียนฝึกร้องเพลงตามที่ละวรรคจนคล่อง
- 2) ครูนำนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับเวลา โดยให้นักเรียนดูนาฬิกาประกอบ เช่น
  - 1 วัน มีกี่ชั่วโมง
  - ในเวลากลางวัน ถ้าเข็มสั้นชี้ที่ เลข 6 เข็มยาวชี้ที่เลข 12 เป็นเวลาเท่าไร

2. ขั้นสอน

3) ครูสาธิตการถามตอบเกี่ยวกับเวลาโดยใช้รูปหนึ่งตระกูล 2 ตัว สนทนาซักถามกัน โดยใช้นาฬิกาประกอบการสนทนา เช่น เวลา 6 นาฬิกา

Teng (เท่ง):

What time is it?

Noonuy (หนูนุย):

It's six o'clock.

4) ครูสมมติเวลาโดยหมุนเข็มนาฬิกาเป็นเวลาต่างๆ กัน และใช้รูปหนึ่งตระกูล สนทนาถามตอบ เกี่ยวกับเวลานั้นๆ หลายๆ ครั้ง เพื่อให้นักเรียนฟังการถามตอบ และสังเกตเกี่ยวกับ เวลาจนนักเรียนเข้าใจ

5) ครูใช้นาฬิกาสมมติเวลา แล้วซักถามให้นักเรียนตอบ โดยใช้ประโยค

- What time is it?

- It's ..... o'clock.

6) ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนแล้วสนทนา ถามตอบเกี่ยวกับเวลา โดยกำหนดเวลา ของตนเอง เขียนแบบจากบทสนทนาที่ครูกำหนดให้

7) ให้นักเรียนแต่ละคนใช้รูปหนึ่งตระกูล 2 ตัว เขียนสนทนาถามตอบ เกี่ยวกับเวลา ตามสถานการณ์จริง และสถานการณ์ที่ครูหรือเพื่อนกำหนดให้

3. ขั้นสรุป

8) ครูตรวจสอบผลการเรียนรู้ของนักเรียน โดยการถามให้นักเรียนตอบเกี่ยวกับ เวลาตามสถานการณ์ที่ครูหรือนักเรียนกำหนดให้

9) ให้นักเรียนเขียนบันทึก การถาม-ตอบเกี่ยวกับเวลาลงในสมุด พร้อมวาดภาพ นาฬิกาแสดงเวลาประกอบ

6. สื่อการเรียนรู้

1. แผนภูมิเพลง "The Number Song"
2. รูปหนึ่งตระกูล
3. นาฬิกา

7. การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด

สังเกตพฤติกรรมการพูด

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรมการพูด

8. บันทึกหลังการสอน

นักเรียนสามารถพูดตามเกี่ยวกับเวลาได้อย่างคล่องแคล่ว แต่ในเรื่องการตอบคำถามเกี่ยวกับเวลานักเรียนจะใช้เวลาตอบคำถามค่อนข้างช้า เนื่องจากคณาพิกาไม่คล่องและต้องนับจำนวน โดยชี้ที่ตัวเลขบนหน้าปัดนาฬิกา เมื่อได้ทบทวนเรื่องเวลาแล้วนักเรียนจึงสามารถตอบคำถามได้คล่องแคล่วขึ้น มีความมั่นใจและกล้าที่จะเสนอตนเองเพื่อพูด โดยการเชิครูปหนังตะลุงหน้าชั้นเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชา ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
 Unit 6 My Day เวลา 1 ชั่วโมง
 ครูผู้สอน นางอรอุมา พรหมจรรย์ โรงเรียนวัดแหลมดินสอด

*****

1. มาตรฐานการเรียนรู้

1. มาตรฐาน ค 1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และแสดงความรู้สึก และความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต
2. มาตรฐาน ค 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

2. ตัวชี้วัด

1. พูดได้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง
2. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. มีความรู้ ความเข้าใจความหมายของคำและประโยคตามที่กำหนดให้ได้
2. พูตอบและให้ข้อมูลเกี่ยวกับวันต่างๆ ได้ถูกต้อง
3. อ่านและเขียนชื่อวันในภาษาอังกฤษ ได้ถูกต้อง

4. สาระการเรียนรู้

1. Vocabulary: week, Sunday, Monday, Tuesday, Wednesday, Thursday, Friday, Saturday
2. Structure:
  - What day is it?
  - It is Monday.
  - How many days are there in a week?
  - There are seven days in a week.

5. กิจกรรมการเรียนรู้

1. ช้่นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1) ให้นักเรียนฟังและฝักร้องเพลง “Seven Days” จาก วี ซี ดี คาราโอเกะ จนคล่อง
- 2) ครุณำนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับวันทั้งเจ็ด โดยให้นักเรียนปฏิบัติทึนประกอบ เช่น - 1 สัปดาห์ มีกี่วัน วันอะไรบ้าง ในภาษาอังกฤษพูดว่าอย่างไร

2. ขั้นสอน

3) ครูให้นักเรียนดูวันจากปฏิทิน แล้วพูดออกเสียงคำที่มีความหมายตรงกับวันต่างๆ ทีละคำ ให้นักเรียนสังเกตวันจากปฏิทิน พร้อมพูดออกเสียงตามครู ตามลำดับ ได้แก่ Sunday, Monday, Tuesday, Wednesday, Thursday, Friday, Saturday, week จนนักเรียนสามารถจำ ออกเสียง และเข้าใจความหมายของคำในแต่ละวันได้

4) ครูให้นักเรียนดูปฏิทิน และสาธิตการถามตอบเกี่ยวกับวันทั้งเจ็ด โดยใช้รูปหนังสือ 2 ตัว สนทนาซักถามกันดังนี้

Teng (เท่ง): How many days are there in a week?

Noonuy (หนูนุ้ย): There are seven days in a week.

Teng (เท่ง): What day is it?

Noonuy (หนูนุ้ย): It is Monday.

5) ครูให้นักเรียนดูปฏิทิน แล้วชี้ที่วันต่างๆ ทีละ 1 วัน ซักถามให้นักเรียนตอบ โดยใช้ประโยค

- What day is it?

- It is Monday.

- How many days are there in a week?

- There are seven days in a week.

6) ครูแสดงบัตรคำ ได้แก่ Sunday, Monday, Tuesday, Wednesday, Thursday, Friday, Saturday ทีละคำ ชี้ที่วันในปฏิทินที่มีความหมายตรงกับบัตรคำนั้น เช่น ชี้ที่วันอาทิตย์ แสดงบัตรคำ Sunday อ่านออกเสียง ให้นักเรียนอ่านตามและฝึกสะกดคำครั้งละคำตามลำดับ

7) ให้นักเรียนฝึกถาม-ตอบเกี่ยวกับชื่อวันต่างๆ โดยผลัดเปลี่ยนกันใช้รูปหนังสือ 2 ตัว ที่นักเรียนชอบ คนละ 2 ตัว ตามสถานการณ์ที่ครูกำหนดให้

8) ให้นักเรียนจับคู่ฝึกกับเพื่อน โดยให้กำหนดวันและฝึกถามตอบกันเอง

9) ครูสุ่มนักเรียนครั้งละ 1 คน แล้วถามเกี่ยวกับวันและชื่อวันต่างๆ โดยใช้ปฏิทิน กำหนดวันให้นักเรียนตอบ

3. ขั้นสรุป

10) ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องการถามตอบเกี่ยวกับวันต่างๆ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน

11) นักเรียนเขียนบันทึกคำศัพท์บอกชื่อวัน และประโยคถาม-ตอบ ลงในสมุดบันทึก

6. สื่อการเรียนรู้

1. เพลง “Seven Days”
2. รูปหนังตะลุง
3. บัตรคำ
5. แถบประโยค
6. ปฏิทิน

7. การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด

สังเกตพฤติกรรมการพูด

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรมการพูด

8. บันทึกหลังการสอน

นักเรียนสามารถพูดให้ข้อมูล ถามและตอบเกี่ยวกับชื่อวันในภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว มีความมั่นใจและกล้าแสดงออกมากขึ้น สามารถฝึกถามตอบได้ในเวลาที่ค่อนข้างเร็ว นักเรียนมีทักษะทางการพูดเพิ่มมากขึ้น

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ   วิชา   ภาษาอังกฤษ   ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
 Unit 6 My Day   เวลา 2 ชั่วโมง
 ครูผู้สอน นางอรอุมา พรหมจรรย์   โรงเรียนวัดแหลมดินสอ

*****

1. มาตรฐานการเรียนรู้

1. มาตรฐาน ค 1.2   มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต
2. มาตรฐาน ค 1.3   นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

2. ตัวชี้วัด

1. พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง
2. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. มีความรู้ ความเข้าใจความหมายของคำและประโยคตามที่กำหนดให้ได้
2. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับเวลาในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตนเองได้ถูกต้อง
3. เขียนกิจวัตรประจำวันของตนเองได้ถูกต้อง

4. สาระการเรียนรู้

1. Vocabulary: play, school, Thai, English, watch, a.m., p.m.
2. Structure: - What time does she get up on Monday?
    - She gets up at five o'clock.
    - What time do you get up on Monday?
    - I get up at six o'clock.

5. กิจกรรมการเรียนรู้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

- 1) ให้นักเรียนร้องเพลง “This is the time” พร้อมกับแสดงท่าทางประกอบเพลง
- 2) ครูทบทวนความรู้เดิมโดยการซักถาม ในเรื่องต่อไปนี้
       - ถามชื่อวันใน 1 สัปดาห์

-ถามเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันของนักเรียน ในวันที่ไปเรียน และวันที่
โรงเรียนหยุด ให้นักเรียนตอบว่าในแต่ละวันนักเรียนปฏิบัติกิจวัตรส่วนตัวในเวลาใดบ้าง

2. ขั้นสอน

3) ให้นักเรียนดูภาพที่บอก วัน เวลา และการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ได้แก่ get up, take a bath, go to school, study English, study Thai, play at school, watch tv พร้อมแสดงบัตรคำ อ่านออกเสียงให้นักเรียนฟังและอ่านตามที่ละคำจนครบ

4) ครูเสนอภาพที่บอก วัน เวลา และแสดงการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน เช่น ภาพ เด็กผู้หญิงอาบน้ำในเวลา 6 นาฬิกา ของวันจันทร์ แล้วสาธิตการถามตอบเกี่ยวกับเวลาในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน โดยใช้รูปหนังสือสูง 2 ตัว สนทนาซักถามกัน เช่น

Teng (เท่ง): What time does she get up on Monday?

Noonuy (หนูนุ้ย): She gets up at five o'clock.

5) ครูสุ่มถามนักเรียน ทีละคน เช่น สมมุติว่าถาม Muk โดยใช้ประโยค ต่อไปนี้

Teacher: What time do you get up on Monday?

Muk: I get up at six o'clock.

เมื่อได้คำตอบจาก Muk แล้ว ครูใช้รูปหนังสือสูง 2 ตัว ซักถามเกี่ยวกับเวลาในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของ Muk เช่น

Teng (เท่ง): What time does Muk get up on Monday?

Noonuy (หนูนุ้ย): She gets up at six o'clock.

6) ครูยกตัวอย่างและใช้วิธีการถาม-ตอบ เลียนแบบประโยค ตามข้อ 2 และ 3 และใช้กิจวัตรประจำวันอื่นๆ ตามข้อ 1 โดยการถามนักเรียนคนอื่นๆ ในชั้นเรียนอย่างทั่วถึงจนนักเรียนเข้าใจ

7) แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม โดยกำหนดให้กลุ่มหนึ่งเป็นผู้ถาม อีกกลุ่มที่เหลือเป็นผู้ตอบ ตามประโยค ในข้อ 2 และ 3 โดยครูแสดงภาพที่บอก วัน เวลา และแสดงการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ได้แก่ get up, take a bath, go to school, study English, study Thai, play at school, watch tv ทีละภาพ ให้นักเรียนผลัดเปลี่ยน ฝึกถาม-ตอบจนคล่อง

8) ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนแล้วถาม-ตอบ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับเวลาในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันในแต่ละวันของตนเอง โดยเลียนแบบจากบทสนทนาที่ครูกำหนดให้

9) ให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันในเวลาต่างๆ แล้วครูบันทึกบนกระดานคำให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่าง ตามรูปแบบต่อไปนี้

Activities	Time
Example: get up	5.00 a.m.
take a bath	6.00 a.m.
have breakfast	7.00 a.m.
go to bed	9.00 p.m.

10) ครูอธิบายถึงการใช้อักษรย่อบอกเวลาว่า a.m. เป็นช่วงเวลาหลังเที่ยงคืน จนถึงเที่ยงวัน และ p.m. เป็นช่วงเวลาหลังเที่ยงวัน จนถึง เที่ยงคืน

11) ให้นักเรียน พูดยตาม-ตอบตามตารางการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันที่ได้ช่วยกันเขียน โดยวิธีการให้นักเรียนตั้งคำถามให้เพื่อนตอบ

3. ขั้นสรุป

12) ให้นักเรียนเขียนตารางการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตนเอง แล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียน

13) ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเรื่องการเขียนเวลาในภาษาอังกฤษว่า ถ้าเป็นเวลาในช่วงเวลาหลังเที่ยงคืน จนถึงเที่ยงวันใช้อักษรย่อ ว่า a.m. และ ถ้าเป็นเวลาหลังเที่ยงวัน จนถึงเที่ยงคืน ใช้อักษรย่อว่า p.m.

6. สื่อการเรียนรู้

1. แผนภูมิเพลง "This is the time"
2. บัตรภาพ
3. บัตรคำ
4. รูปหนังสือตะลุง
5. แถบประโยค
6. ตารางกิจวัตรประจำวัน

7. การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด

1. สังเกตพฤติกรรมการพูด
2. ตรวจสอบผลงาน

2. เครื่องมือวัด

1. แบบสังเกตพฤติกรรมการพูด
2. แบบประเมินผลงาน

8. บทบาทหลังการสอน

เมื่อครูสาธิตการสนทนาโดยการเชิดรูปหนังตะลุง นักเรียนมีความสนใจที่จะเรียนรู้และตั้งใจฟัง นักเรียนส่วนใหญ่เข้าใจคำถาม และสามารถพูดตอบให้ข้อมูลตรงกับคำถาม แต่เมื่อให้นักเรียนพูดถามและตอบเองโดยการเชิดรูปหนังตะลุง นักเรียนจะจำคำถามไม่ค่อยได้เนื่องจากเป็นประโยคคำถามที่ค่อนข้างยาว นักเรียนจะพูดตะกุกตะกัก ครูต้องคอยแนะนำ แต่เมื่อได้ฝึกมากขึ้น นักเรียนก็สามารถพูดได้ดีและมีความมั่นใจมากขึ้น

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ   วิชา   ภาษาอังกฤษ   ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
 Unit 6 My Day   เวลา 2 ชั่วโมง
 ครูผู้สอน นางอรอุมา พรหมจรรย์   โรงเรียนวัดแหลมดินสอ

*****

1.มาตรฐานการเรียนรู้

1. มาตรฐาน ค 1.2   มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และแสดงความรู้สึก และความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต
2. มาตรฐาน ค 1.3   นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

2. ตัวชี้วัด

1. พูดได้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง
2. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. มีความรู้ ความเข้าใจความหมายของคำและประโยคตามที่กำหนดให้ได้
2. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับเวลาในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตนเองได้ถูกต้อง
3. สามารถอ่านและเขียนคำและประโยคตามที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

4. สาระการเรียนรู้

1. Vocabulary: play, school, Thai, English, watch, free time, spare time
2. Structure: - What does he do?
     - He watches television.
     - What time does he watch television?
     - He watches television at seven o'clock.
     - What do you like to do in your free/spare time?
     - I like to watch television.
     - What time do you like to watch television?
     - I like to watch television at 7.00 o'clock.

5. กิจกรรมการเรียนรู้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1) ให้นักเรียนร้องเพลง “This is the time” พร้อมกับแสดงท่าทางประกอบเพลง
- 2) ครูทบทวนความรู้เดิมโดยการซักถาม ในเรื่องต่อไปนี้

-ถามเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันของนักเรียน ให้นักเรียนตอบว่าในแต่ละวัน

นักเรียนปฏิบัติกิจวัตรส่วนตัวอะไร และในเวลาใดบ้าง

2. ขั้นสอน

3) ให้นักเรียนดูภาพเด็กนักเรียนวิ่งเล่นในสนามที่โรงเรียน เรียนภาษาไทย เรียนคณิตศาสตร์ ดูโทรทัศน์ play, school, Thai, English, watch, พร้อมแสดงบัตรคำ อ่านออกเสียงให้นักเรียนฟังและอ่านตามที่ละคำจนครบ

4) ครูแยกบัตรภาพในข้อ 3 ออกเป็น 2 ชุด ชุดที่ 1 ได้แก่ ภาพนักเรียนกำลังเรียนภาษาไทย เรียนคณิตศาสตร์ และชุดที่ 2 ได้แก่ ภาพเด็กนักเรียนวิ่งเล่นในสนามที่โรงเรียน และดูโทรทัศน์ ให้นักเรียนดูบัตรภาพทีละชุดเปรียบเทียบกันแล้วถามให้นักเรียนตอบ ว่าแต่ละภาพนักเรียนควรปฏิบัติในเวลาใด เพื่อให้ได้คำตอบว่าควรเล่นหรือดูโทรทัศน์ในเวลาว่าง

5) ครูเสนอบัตรคำ free time, spare time พร้อมอ่านออกเสียง ให้นักเรียนอ่านตาม พร้อมสะกดคำ ครูยกตัวอย่างประกอบเพื่อให้นักเรียนเดาความหมายของคำ เช่น I like to watch TV in my free/spare time. เป็นต้น

6) ครูเสนอภาพที่บอกเวลา และแสดงการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน เช่น ภาพเด็กผู้ชายนั่งดูโทรทัศน์ ตอนกลางคืน โดยมีรูปนาฬิกา เข็มสั้นชี้ที่เลข 12 เข็มยาวชี้ที่เลข 7 พร้อมแผนภูมิประโยค ให้นักเรียนดูแล้วสาธิตการถามตอบเกี่ยวกับเวลาในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ให้นักเรียนฟังและสังเกต โดยใช้รูปหนังสือ 2 ตัว สนทนาซักถามกัน ดังนี้

Teng (เท่ง): What does he do?

Noonuy (หนูนุ้ย): He watches television.

Teng (เท่ง): What time does he watch television?

Noonuy (หนูนุ้ย): He watches television at seven o'clock.

Teng (เท่ง): What do you like to do in your free/spare time?

Noonuy (หนูนุ้ย): I like to watch television.

Teng (เท่ง): What time do you like to watch television?

Noonuy (หนูนุ้ย): At 7.00 o'clock.

7) ครูสุ่มถามนักเรียนทีละคน จนนักเรียนเข้าใจ โดยใช้ประโยค ต่อไปนี้

Teacher: What do you like to do in your free/spare time?

Student: I like to watch television.

8) ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนแล้วถาม-ตอบ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันในเวลาว่างของตนเอง โดยเขียนแบบจากบทสนทนาที่ครูกำหนดให้

3. ขั้นสรุป

9) ครูขออาสาสมัครนักเรียน 2-3 คน ให้มารับบัตรคำที่เป็นการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันจากครู เช่น watch television, study English, etc. เมื่อได้คำใดให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติให้มีความหมายตามคำนั้น โดยใช้คำถามให้นักเรียนในชั้นช่วยกันทาย ดังนี้

Teacher: What does he do?

Student: He watches television.

10) ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปว่า กิจวัตรประจำวันใดบ้างที่ควรทำในเวลาว่าง และพูดเป็นภาษาอังกฤษว่าอย่างไร เช่น ดูโทรทัศน์ เล่นกับเพื่อน เป็นต้น

11) ให้นักเรียนเขียนบันทึกคำศัพท์ใหม่ และบทสนทนาลงในสมุดบันทึก

6. สื่อการเรียนรู้

1. เพลง "This is the time"
2. บัตรภาพ
3. บัตรคำ
4. รูปหนังสือตุง
5. แถบประโยค

7. การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด

สังเกตพฤติกรรมการพูด

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรมการพูด

8. บันทึกหลังการสอน

นักเรียนสนใจและสนุกสนานกับการพูดถาม-ตอบเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันของตนเองและเพื่อน ถึงแม้ว่าในบางประโยคนักเรียนบางคนจะพูดไม่ค่อยคล่อง จำประโยคคำถามไม่ค่อยได้ แต่นักเรียนก็พยายามฝึกโดยการจับคู่กับเพื่อน หรือถามครูจนสามารถพูดได้ดีขึ้น เรียงคำในประโยคได้ถูกต้องมากขึ้น และในแผนการจัดการเรียนรู้นี้ได้เปิดโอกาสให้นักเรียนที่สมัครใจจะสาธิต

การพูดสนทนาโดยเลียนแบบจากบทสนทนาที่ครูนำเสนอด้วยการให้นักเรียนได้ใช้รูปหนังสือ
ผ่านการเล่นเงาจากจอเหมือนการแสดงหนังตะลุงจริงๆ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ   วิชา   ภาษาอังกฤษ   ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
 Unit 7 Lunch at School   เวลา 1 ชั่วโมง
 ครูผู้สอน นางอรอุมา พรหมจรรย์   โรงเรียนวัดแหลมดินสอ

*****

1.มาตรฐานการเรียนรู้

1. มาตรฐาน ต 1.2   มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และแสดงความรู้สึก และความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต
2. มาตรฐาน ต 1.3   นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

2. ตัวชี้วัด

1. พูด ได้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง
2. พูด ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. มีความรู้ ความเข้าใจความหมายของคำและประโยคตามที่กำหนดให้
2. ออกเสียง สะกดคำ และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับชื่ออาหารที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
3. พูดถามตอบและให้ข้อมูลเกี่ยวกับชื่ออาหาร ได้ถูกต้อง

4.สาระการเรียนรู้

1. Vocabulary: noodles, sandwich, rice, fried chicken
2. Structure: What is this/that?
                                   It is ชื่ออาหาร.
                                   What are these/those?
                                   They are ชื่ออาหาร.
                                   หรือ I don't know.
                                   Is this/that .....?
                                   Yes. / No.

5. กิจกรรมการเรียนรู้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1) ครูนำเสนอแผนภูมิเพลง “Ice cream” ให้นักเรียนอ่านแผนภูมิเพลงตามครู
- 2) ให้นักเรียนฟังเพลง “Ice cream” จากเทป 2-3 ครั้ง แล้วให้นักเรียนฝึกร้องเพลง
- 3) ครูนำนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับอาหารกลางวันที่นักเรียนรับประทาน ว่ามี

อะไรบ้าง

2. ขั้นสอน

4) ครูสมมติสถานการณ์เป็นร้านอาหาร โดยใช้บัตรภาพอาหาร ได้แก่ ก๋วยเตี๋ยว แซนดวิช ข้าว และไก่ทอด และใช้รูปหนังตะลุง 3 ตัว สาธิตการถาม-ตอบ เกี่ยวกับอาหาร เช่น

Tong (ทอง): Hello, Keaw. How are you?

Keaw (แก้ว): Hello, Tong. I'm fine. Thank you. And you?

Tong (ทอง): I'm fine. Thank you. What is this? (ชี้ที่ภาพไก่ทอด)

Keaw (แก้ว): I don't know. Teng, what is that?

Teng (เท่ง): It is fried chicken.

Tong (ทอง): What are these? (ชี้ที่ภาพแซนดวิช)

Teng (เท่ง): They are sandwiches.

5) ครูแสดงบัตรภาพ ก๋วยเตี๋ยว แซนดวิช ข้าว และไก่ทอด ครั้งละ 1 ภาพ แล้วถามนักเรียนว่า What is this? ถ้านักเรียนไม่ทราบ ให้พูดว่า I don't know. แล้วถามครูว่า What is that?

6) ครูเสนอคำศัพท์ใหม่ โดยแสดงภาพ พร้อมกับพูดออกเสียงคำที่มีความหมายตรงกับภาพ ดังนี้ noodles, sandwiches, rice, fried chicken เพื่อให้นักเรียนสังเกตภาพและฟังคำศัพท์ พร้อมทั้งออกเสียงตามครู

7) ครูแสดงบัตรภาพก๋วยเตี๋ยว แซนดวิช ข้าว และไก่ทอด พร้อมกับบัตรคำที่มีความหมายตรงกับภาพ ครั้งละ 1 คู่ อ่านบัตรคำ และให้นักเรียนอ่านตามพร้อมสะกดคำ

8) แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม แจกบัตรภาพให้กลุ่มที่ 1 และแจกบัตรคำให้กลุ่มที่ 2 เมื่อครูพูดออกเสียงคำใด ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันหาบัตรคำหรือบัตรภาพในกลุ่มตนเอง ให้ตรงกับคำที่ครูออกเสียง ชูขึ้นพร้อมกับพูดออกเสียง และสะกดคำพร้อมกัน

9) ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อน ฝึกถาม-ตอบ อ่านออกเสียงและสะกดคำศัพท์ชื่ออาหาร

10) ให้นักเรียนเลือกใช้รูปหนังตะลุงที่นักเรียนชอบตามต้องการ แล้วสนทนาถามตอบเกี่ยวกับอาหารชนิดต่างๆ ที่นักเรียนเห็นจากบัตรภาพ/ของจริง ในห้องเรียนเขียนแบบบทสนทนาที่ครูกำหนดให้

3) ขั้นสรุป

11) ครูตรวจสอบผลการเรียนรู้ของนักเรียน โดยการถามให้นักเรียนตอบเกี่ยวกับชื่ออาหาร

12) ให้นักเรียนอ่านและเขียนคำศัพท์ใหม่ลงในสมุด พร้อมทั้งเขียนความหมายและวาดภาพประกอบ

6. สื่อการเรียนรู้

1. แผนภูมิเพลง “Ice cream”
2. บัตรภาพอาหาร
3. บัตรคำ
4. รูปหนังตะลุง
5. แถบประโยค

7. การประเมินผล

1. วิธีการวัด

สังเกตพฤติกรรมการพูด

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรมการพูด

8. บันทึกหลังการสอน

นักเรียนส่วนใหญ่พูดออกเสียงคำศัพท์ได้ชัดเจน มีความมั่นใจและกล้าแสดงออกมากขึ้น เพื่อให้นักเรียนสวมบทบาทเป็นนายหนังตะลุงเพียงคนเดียว เชิดรูปหนังตะลุง 3 ตัว นักเรียนจะประหม่าเล็กน้อย มีความสับสนไม่มั่นใจว่ารูปใดควรเชิดในประโยคใด และจำบทสนทนาไม่ได้ ครูได้คอยแนะนำ และให้เพื่อนๆ ที่นั่งชมช่วยบอกบทให้ แต่เมื่อให้นักเรียนเข้ากลุ่มกับเพื่อนกลุ่มละ 3 คน และเชิดรูปหนังตะลุงคนละ 1 ตัว นักเรียนสามารถพูดได้ดีขึ้น และสนุกสนานกับการปฏิบัติกิจกรรม

- Thank you.

- You're welcome.

5. กิจกรรมการเรียนรู้

1. ชำนาญเข้าสู่บทเรียน

1) ให้นักเรียนร่วมกันร้องเพลง "Ice cream"

2) ทบทวนชื่ออาหารที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว โดยการแสดงบัตรภาพอาหารหรือของจริงให้นักเรียนดูและถามนักเรียน

- What is this/that? It is ชื่ออาหาร

- Is this/that .....? Yes/No.

3) ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับอาหาร เช่น นักเรียนชอบรับประทานไอศกรีมหรือไม่ เป็นต้น

2. ขั้นสอน

4) ครูเสนอคำศัพท์ใหม่ โดยใช้บัตรภาพ/ของจริง ได้แก่ ไอศกรีม, กล้วย, นม, น้ำแอปเปิ้ล และส้ม แล้วสาธิตการเขียนรูปหนังสือ 2 ตัว ผลัดกันถามและตอบชื่ออาหารและผลไม้เหล่านั้น ทีละภาพ เพื่อให้นักเรียนสังเกตภาพ และฟังคำศัพท์

5) ครูแสดงบัตรภาพ/ของจริงคู่กับบัตรคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกัน อ่านออกเสียงบัตรคำ พร้อมกับชูบัตรภาพ ให้นักเรียนฟัง อ่านออกเสียงตาม ทีละคู่จนครบตามจำนวนของคำศัพท์ใหม่

6) ครูใช้รูปหนังสือสองสาธิตการสนทนา โดยกำหนดสถานการณ์ให้ทองมาเยี่ยมแก้วที่บ้านของแก้ว แก้วนั่งอยู่ในบ้าน มีอาหารและผลไม้ ต่างๆ วางอยู่ ด้านหน้าของแก้ว พร้อมกับเสนอบทสนทนาให้นักเรียนดูประกอบการสนทนา

Keaw (แก้ว): Hello. Tong, nice to see you.

Tong (ทอง): Hello. Keaw, nice to see you too.

Keaw (แก้ว): Sit down, please.

Tong (ทอง): Thank you.

Keaw (แก้ว): Do you like ice cream?

Tong (ทอง): No, I don't.

Keaw (แก้ว): Do you like milk?

Tong (ทอง): Yes, I do.

Keaw (แก้ว): Here you are.

Tong (ทอง): Thank you.

Keaw (แก้ว): You're welcome.

7) ครูให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ใหม่ โดยการแสดงบัตรภาพหรือของจริง พร้อมกับบัตรคำที่มีความหมายตรงกับภาพ ครั้งละ 1 คู่ เช่น บัตรภาพไอศกรีมกับบัตรคำ ice cream อ่านบัตรคำ ให้นักเรียนฟัง อ่านออกเสียงตาม และฝึกสะกดคำศัพท์ จนครบคำ

8) ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อน ฝึกพูดตามบทสนทนาที่ครูกำหนดสถานการณ์ให้

3. ขั้นสรุป

9) ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปถึงการใช้ประโยคถาม-ตอบเกี่ยวกับอาหารที่ชอบและไม่ชอบเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน

10) ให้นักเรียนเขียนบันทึกบทสนทนาลงในสมุดบันทึก และวาดภาพประกอบให้สวยงาม

6. สื่อการเรียนรู้

1. แผนภูมิเพลง "Ice cream"
2. แผนภาพอาหารหรือของจริง
3. บัตรคำ
4. รูปหนังสือดู
5. แถบประโยค

7. การประเมินผล

1. วิธีการวัด

สังเกตพฤติกรรมการพูด

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรมการพูด

8. บันทึกหลังการสอน

นักเรียนพูดออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและผลไม้ที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้องทุกคำ แต่จำบทสนทนาที่มีหลายประโยคไม่ค่อยได้ ครูต้องคอยแนะนำและให้ฝึกหลายครั้งจึงดีขึ้น เมื่อให้จับคู่กับเพื่อนนักเรียนจะสนทนากันอย่างสนุกสนานถึงแม้จะพูดผิดบ้าง หรือลืมบทสนทนาไปบ้าง นักเรียนก็จะช่วยกันบอกบท เมื่อครูให้เจ็กรูปหนังสือดูเพียงคนเดียวเลยแบบนายหนังสือดู นักเรียนจะขาดความมั่นใจเนื่องจากกลัวพูดไม่ได้หรือกลัวพูดผิด ครูต้องขออาสาสมัครจากตัวแทน

นักเรียน คอยเสริมแรง และให้เพื่อนๆ ช่วยบอกทเพื่อให้ได้บททวนบทสนทนาไปพร้อมๆ กัน ทำให้นักเรียนพูดได้ดีขึ้น มีความมั่นใจเพิ่มขึ้น

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชา ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

Unit 7 Lunch at School

เวลา 1 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางอรอุมา พรหมจรรย์

โรงเรียนวัดแหลมคินสอด

*****

1. มาตรฐานการเรียนรู้

1. มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และแสดงความรู้สึก และความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต
2. มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

2. ตัวชี้วัด

1. พูดได้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง
2. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ถามและตอบเกี่ยวกับชื่ออาหารและผลไม้ได้ถูกต้อง
2. พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารและผลไม้ที่ตนเองชอบหรือไม่ชอบได้ถูกต้อง
3. อ่านและเขียนบทสนทนาได้ถูกต้อง

4. สาระการเรียนรู้

1. Vocabulary: noodles, sandwich, rice, fried chicken, ice cream, banana, apple, orange
2. Structure: What fruits do you like best?
I like apples. But I don't like bananas.
What food do you like best?
I like sandwiches. But I don't like noodles.

5. กิจกรรมการเรียนรู้

1. ชำนาญเข้าสู่บทเรียน

1) ทบทวนคำศัพท์เดิมโดยให้นักเรียนร้องเพลง "Ice cream" ที่เปลี่ยนเนื้อร้องให้เป็นชื่ออาหารตามบัตรภาพ หรือบัตรคำที่ครูแสดง เช่น ครูแสดงบัตรภาพแอปเปิล นักเรียนก็ต้องเปลี่ยนเนื้อร้องที่เป็นชื่ออาหารว่า apple

2) ครูซักถามนักเรียนว่าถ้านักเรียนต้องการพูดเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อบอกให้บุคคลอื่นรู้ว่า เราชอบหรือไม่ชอบ อาหาร หรือผลไม้ อะไรบ้างจะพูดว่าอย่างไร

2. ขั้นสอน

3) ครูเสนอแผนภูมิบทสนทนา และสาริตการถาม-ตอบเกี่ยวกับอาหาร โดยใช้รูปหนังสือละ 2-3 ตัวสนทนากัน เช่น

Teng (เทิง): What fruits do you like best?

Tong (ทอง): I like apples. But I don't like bananas.

Teng (เทิง): What food do you like best?

Tong (ทอง): I like sandwiches. But I don't like noodles.

4) ให้นักเรียนอ่านบทสนทนาตามครูทีละประโยค พร้อมกับให้แสดงกริยาท่าทางประกอบ เช่น ถ้าชอบให้พยักหน้า ถ้าไม่ชอบให้ส่ายหน้า

5) ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อน ฝึกถาม-ตอบ เกี่ยวกับอาหาร ตามบทสนทนาในข้อ 3

6) แบ่งกลุ่มนักเรียน กลุ่มละ 3-4 คน แล้วให้ฝึกแต่งบทสนทนาถาม-ตอบ โดยเลียนแบบบทสนทนาที่ครูกำหนดให้

3. ขั้นสรุป

7) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเสนอผลงานของตนเองหน้าชั้นเรียน

8) ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปถึงการ ใช้ประโยคในการถามตอบเกี่ยวกับอาหารที่

ชอบและไม่ชอบ

6. สื่อการเรียนรู้

1. แผนภูมิเพลง "Ice cream"
2. แผนภูมิบทสนทนา
3. บัตรคำ
4. รูปหนังสือละ 2-3

7. การประเมินผล

1. วิธีการวัด

1. สังเกตพฤติกรรมการพูด
2. ตรวจผลงาน

2. เครื่องมือวัด

1. แบบสังเกตพฤติกรรมการพูด
2. แบบประเมินผลงาน

8. บันทึกหลังการสอน

นักเรียนสามารถบอกชื่ออาหารที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง เข้าใจประโยคคำถาม และพูดตอบคำถามได้ดี มีความมั่นใจและกล้าแสดงออกมากขึ้น

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ   วิชา   ภาษาอังกฤษ   ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

Unit 7 Lunch at School

เวลา 1 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางอรอุมา พรหมจรรย์

โรงเรียนวัดแหลมดินสอ

*****

1. มาตรฐานการเรียนรู้

1. มาตรฐาน ต 1.2   มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และแสดงความรู้สึก และความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต
2. มาตรฐาน ต 1.3   นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

2. ตัวชี้วัด

1. พูดได้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง
2. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. มีความรู้ ความเข้าใจความหมายของคำและประโยคตามที่กำหนดให้
2. อ่านออกเสียงคำศัพท์และประโยคที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง
3. พูดถามตอบและให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารได้ถูกต้อง
4. เขียนกำหนดเมนูอาหารของตนเองได้ถูกต้อง

4. สาระการเรียนรู้

1. Vocabulary: noodles, sandwiches, rice, fried chicken
2. Structure: - What is your lunch menu?
- I have some rice and fried chicken.
- What do you have for lunch?
- I have some rice and an egg.

5. กิจกรรมการเรียนรู้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

- 1) ทบทวนความรู้เดิม โดยครูซักถามให้นักเรียนตอบเกี่ยวกับอาหารที่นักเรียนชอบหรือไม่ชอบ เช่น   - Do you like noodles? Yes, I do. หรือ No, I don't.
- What food do you like best? I like fried chicken

2. ขั้นสอน

2) ครูใช้รูปหนังสือเล่ม 2-3 ตัว โดยให้แต่ละตัวมีบัตรภาพอาหาร ตัวละ 1-2 ภาพ แล้วสาธิต การถามตอบเกี่ยวกับอาหาร เช่น

Keaw (แก้ว): What is your lunch menu?

Tong (ทอง): I have some rice and fried chicken.

Keaw (แก้ว): What do you have for lunch?

Teng (เต่ง): I have some rice and an egg.

3) ครูเสนอแถบประโยค

- What is your lunch menu?

- I have some rice and fried chicken.

- What do you have for lunch?

- I have some rice and an egg.

อ่านออกเสียงทีละประโยค ให้นักเรียนอ่านตามจนคล่อง

4) ครูแจกบัตรภาพอาหาร ให้นักเรียน คนละ 2- 3 ภาพ แล้วถามนักเรียนเป็นรายบุคคล ให้ตอบว่า คนเองมีอาหารอะไรบ้าง เช่น

Teacher: What is your lunch menu?

Student: I have sandwich and milk.

5) ให้นักเรียนจับคู่ แลกเปลี่ยนภาพอาหารกับเพื่อน และ ฝึกถามตอบตามบทสนทนาจนคล่อง

6) ให้นักเรียนกำหนดเมนูอาหารที่ตนเองชอบ โดยการวาดภาพประกอบ พร้อมทั้งเขียนบอกเมนูอาหารของตนเอง เช่น I have rice and chicken, noodles, cake, apples and water.

3. ขั้นสรุป

7) ให้นักเรียนแต่ละคนนำเสนอผลงานของตนเอง โดยติดที่ป้ายแสดงผลงานนักเรียนหน้าชั้นเรียน

8) ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปถึงประโยคที่ใช้ในการถามตอบเกี่ยวกับอาหารกลางวัน

6. สื่อการเรียนรู้

1. บัตรภาพอาหาร
2. รูปหนังสือเล่ม
3. แถบประโยค

7. การประเมินผล

1. วิธีการวัด

1. สังเกตพฤติกรรมการพูด
2. ตรวจผลงาน

2. เครื่องมือวัด

1. แบบสังเกตพฤติกรรมการพูด
2. แบบประเมินผลงาน

8. บันทึกหลังการสอน

นักเรียนสามารถบอกชื่ออาหารที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง เข้าใจประโยคคำถาม และพูดตอบคำถามได้ดี แต่เมื่อให้นักเรียนถามและตอบคำถามกับเพื่อน นักเรียนบางคนเรียงลำดับคำในประโยคผิดบ้าง เช่น What is your lunch menu? เป็น What is your menu lunch? หรือ fried chicken เป็น chicken fried เป็นต้น หลังจากที่ได้แนะนำนักเรียนก็พูดได้ดีขึ้น มีความมั่นใจ กล้าแสดงออก และตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมเป็นอย่างดี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ   วิชา   ภาษาอังกฤษ   ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
 Unit 7 Lunch at School   เวลา 1 ชั่วโมง
 ครูผู้สอน นางอรอุมา พรหมจรรย์   โรงเรียนวัดแหลมดินสอ

*****

1. มาตรฐานการเรียนรู้

1. มาตรฐาน ค 1.2   มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และแสดงความรู้สึก และความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต
2. มาตรฐาน ค 1.3   นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

2. ตัวชี้วัด

1. พูดได้คอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง
2. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ถามและตอบเกี่ยวกับชื่ออาหารและผลไม้ได้ถูกต้อง
2. พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารและผลไม้ที่ชอบหรือไม่ชอบได้ถูกต้อง
3. อ่านและเขียนบทสนทนาได้ถูกต้อง

4. สาระการเรียนรู้

1. Vocabulary: noodles, sandwich, rice, fried chicken, ice cream, banana, milk, water, apple, orange
2. Structure: - What would you like?
                           - Please give me some rice and an egg.

5. กิจกรรมการเรียนรู้

1. ชำนาญเข้าสู่บทเรียน

1) ให้นักเรียนเล่นเกม หาคู่ โดยครู แจกบัตรคำและบัตรภาพอาหารให้นักเรียนคนละ 1 ใบ โดยไม่ให้นักเรียนดูบัตรคำหรือบัตรภาพนั้น ก่อนได้รับคำสั่งจากครู เมื่อครูให้สัญญาณให้นักเรียนแต่ละคนเปิดคู่มือของตนเองแล้วให้รับหาคู่ที่มีบัตรภาพหรือบัตรคำที่มีความหมายตรงกัน เช่น ภาพกล้วยกับบัตรคำ banana เมื่อเจอคู่แล้วให้นั่งลง แล้วให้แต่ละคู่พูดออกเสียงคำศัพท์ของตนเองพร้อมกัน จนครบทุกคู่

2. ขั้นสอน

2) ครูกำหนดสถานการณ์จำลองในโรงอาหาร โดยใช้บัตรภาพอาหารหรือของจริง วางบนโต๊ะ แนะนำอาหารที่ละ 1 อย่าง ให้นักเรียนพูดตาม

3) ครูกำหนดสถานการณ์จำลอง โดยขออาสาสมัครจากตัวแทนนักเรียน 3-5 คน เป็นคนขายอาหาร 1 คน ที่เหลือเป็นผู้ซื้อ โดยให้ผู้ซื้อเข้าแถวรับอาหารจากผู้ขาย และสนทนา เกี่ยวกับอาหาร เช่น

คนขายอาหาร: Hello. What would you like?

ผู้ซื้อ: Hello. Please give me some rice and an egg.

คนขายอาหาร: It's thirty baht.

ผู้ซื้อ: Here you are.

คนขายอาหาร: Thank you.

ผู้ซื้อ: You're welcome.

4) ครูเสนอบทสนทนา ตามข้อ 3 โดยให้นักเรียนอ่านตามที่ละประโยคจนคล่อง

5) ให้นักเรียนจับคู่ ฝึกพูดตามบทสนทนา ที่ครูกำหนดให้ โดยการใช้บัตรภาพ

6) แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 3-4 คน ให้แต่ละกลุ่ม แต่งบทสนทนาเลียนแบบบทสนทนาที่ครูกำหนดให้ พร้อมกับวาดภาพประกอบให้สวยงาม

3. ขั้นสรุป

7) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานของตนเอง หน้าชั้นเรียน

8) ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปถึงบทสนทนาที่ใช้บอกความต้องการของตนเองในเรื่องอาหาร

6. สื่อการเรียนรู้

1. เกมหาคู่
2. บัตรภาพอาหาร
3. รูปหนังสือตะลุง
4. บทสนทนา

7. การประเมินผล

1. วิธีการวัด

สังเกตพฤติกรรมการพูด

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรมการพูด

8. บันทึกหลังการสอน

นักเรียนสามารถบอกชื่ออาหารและผลไม้ที่ครูกำหนดให้ ได้ถูกต้อง นักเรียนสนใจและสนุกสนานกับการพูดถาม-ตอบตามสถานการณ์ที่ครูกำหนดให้ นักเรียนส่วนใหญ่พูดได้ดี คล่องแคล่ว ส่วนนักเรียนที่ยังพูดไม่ค่อยคล่อง จำประโยคคำถามไม่ค่อยได้ ก็พยายามฝึกกับเพื่อนที่เก่ง หรือถามครูจนสามารถพูดได้ดีขึ้น เรียงคำในประโยค ได้ถูกต้องมากขึ้น แต่เมื่อให้นักเรียนแบ่งกลุ่มแต่งบทสนทนาเลียนแบบบทสนทนาที่ครูกำหนดให้นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถแต่งได้ ครูต้องคอยแนะนำเป็นรายกลุ่มจึงปฏิบัติกิจกรรมได้ดีขึ้น และในแผนการจัดการเรียนรู้นี้ได้ให้นักเรียนเชิครูปหนังตะลุงผ่านการเล่นเงาจากจอเหมือนการแสดงหนังตะลุงจริงๆ พบว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นและตั้งใจที่จะเชิครูปหนังตะลุงซึ่งก็สามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ดี

This is the time

This is the time I take a bath,
take a bath, take a bath,
This is the time I take a bath,
At six in the morning.

This is the time I study math,
study math, study math,
This is the time I study math,
At one in the afternoon.

This is the time I go to bed,
go to bed, go to bed,
This is the time I go to bed,
At eight o' clock at night.

The number song

One, two, three, I go to the sea,
Four, five, six, la, la and big,
Seven and eight I go to bed,
Nine and ten la, la and then

Seven Days

There are seven days in a week.
They are Sunday, Monday, Tuesday,
Wednesday, Thursday, Friday and
Saturday. La, La, La, ...

Ice cream

Ice cream, ice cream
I like ice cream. You like ice cream.
You and I like ice cream.

ภาคผนวก ค
เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

Pretest

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วิชาภาษาอังกฤษ

เวลา 20 นาที

*****

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้ ประกอบด้วยแบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 10 ข้อ
2. ผู้ทดสอบจะถามคำถามและให้เวลาผู้เข้ารับการทดสอบฟังจากผู้ทดสอบ และตอบคำถามข้อละ 2 นาที
3. ผู้เข้ารับการทดสอบจะต้องพูดสนทนาได้ตอบตามสถานการณ์ที่ได้ฟัง
4. ผู้ทดสอบจะบันทึกผลการพูดและให้คะแนนความสามารถในการพูดของผู้เข้ารับการทดสอบในแต่ละข้อ ข้อละ 3 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 3	หมายถึง	ตอบตรงคำถาม และคำตอบถูกต้องสมบูรณ์
คะแนน 2	หมายถึง	ตอบตรงคำถามและผิดพลาดเล็กน้อย หรือตอบสั้น
คะแนน 1	หมายถึง	คำตอบค่อนข้างผิดมากแต่ยังเข้าใจคำถาม
คะแนน 0	หมายถึง	คำตอบผิดพลาด ไม่ตรงกับเรื่องที่ถาม

แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

Pretest

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วิชาภาษาอังกฤษ
เวลา 20 นาที

*****

- Teacher: Good morning. How are you today?
Student: .....
1. Teacher: What time do you get up?
Student: .....
2. Teacher: What time do you have breakfast?
Student: .....
3. Teacher: What do you do at night?
Student: .....
4. Teacher: Do you study math in the afternoon?
Student: .....
5. Teacher: How many days are there in a week?
Student: .....
6. Teacher: What is your lunch menu?
Student: .....
7. Teacher: Do you like bananas?
Student: .....
8. Teacher: What food do you like best?
Student: .....
9. Teacher: What do you like to do in your free time?
Student: .....
10. Teacher: What time do you like to play at school?
Student: .....

ชื่อ-สกุล ..... เลขที่ ..... ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2

แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

Posttest

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วิชาภาษาอังกฤษ
 เวลา 20 นาที

*****

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้ ประกอบด้วยแบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 10 ข้อ
2. ผู้ทดสอบจะถามคำถามและให้เวลาผู้เข้ารับการทดสอบฟังจากผู้ทดสอบ และตอบคำถามข้อละ 2 นาที
3. ผู้เข้ารับการทดสอบจะต้องพูดสนทนา ได้ตอบตามสถานการณ์ที่ได้ฟัง
4. ผู้ทดสอบจะบันทึกผลการพูดและให้คะแนนความสามารถในการพูดของผู้เข้ารับการทดสอบในแต่ละข้อ ข้อละ 3 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 3	หมายถึง	ตอบตรงคำถาม และคำตอบถูกต้องสมบูรณ์
คะแนน 2	หมายถึง	ตอบตรงคำถามและผิดพลาดเล็กน้อย หรือตอบสั้น
คะแนน 1	หมายถึง	คำตอบค่อนข้างผิดมากแต่ยังเข้าใจคำถาม
คะแนน 0	หมายถึง	คำตอบผิดพลาด ไม่ตรงกับเรื่องที่ถาม

แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

Posttest

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วิชาภาษาอังกฤษ
เวลา 20 นาที

*****

- Teacher: Hello. How are you?
Student: .....
1. Teacher: What time do you go to bed?
Student: .....
2. Teacher: What time do you have lunch?
Student: .....
3. Teacher: What do you do in the morning?
Student: .....
4. Teacher: Do you study English in the afternoon?
Student: .....
5. Teacher: How many days are there in a week?
Student: .....
6. Teacher: What do you have for lunch?
Student: .....
7. Teacher: Do you like fried chicken?
Student: .....
8. Teacher: What fruits do you like best?
Student: .....
9. Teacher: What do you like to do in your spare time?
Student: .....
10. Teacher: What time do you like to watch television?
Student: .....

ชื่อ-สกุล ..... เลขที่ ..... ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2

แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ .....

*****

คำชี้แจง ให้สังเกตทักษะการสื่อสารทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนจากการทำกิจกรรมใน
กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแผน แล้วบันทึกคะแนนในช่องพฤติกรรมของนักเรียน

เลข ที่	ชื่อ-สกุล	ทักษะการพูดสื่อสาร				คะแนน รวม	หมายเหตุ
		การออกเสียง	การใช้ภาษา	ความสามารถในการพูด	ทำทางประกอบการพูด		
1.							
2.							
3.							
4.							
5.							
6.							
7.							
8.							
9.							
10.							
11.							
12.							
13.							
14.							
15.							
16.							
17.							
18.							

เลข ที่	ชื่อ-สกุล	ทักษะการพูดสื่อสาร				คะแนน รวม	หมายเหตุ
		การออกเสียง	การใช้ภาษา	ความสามารถในการพูด	ทำทางประกอบการพูด		
19.							
20.							
21.							
22.							
23.							
24.							
25.							
	รวม						

เกณฑ์การให้คะแนน

รายการสังเกต	เกณฑ์การให้คะแนน	คะแนน
การออกเสียง	- พูดย่อออกเสียงถูกต้องชัดเจนทุกคำพูด	4
	- พูดย่อออกเสียงไม่ถูกต้อง 1-2 คำ	3
	- พูดย่อออกเสียงไม่ถูกต้อง 3-4 คำ	2
	- พูดย่อออกเสียงไม่ถูกต้องมากกว่า 4 คำ	1
การใช้ภาษา	- ใช้ภาษาสื่อความหมายและเรียงลำดับคำได้ถูกต้อง	4
	- เรียงลำดับคำผิดบ้าง แต่สื่อความหมายได้ดี	3
	- เรียงลำดับคำผิดมาก แต่สื่อความหมายได้	2
	- เรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง แต่สื่อความหมายได้บ้าง	1
ความสามารถในการพูด	- พูดต่อเนื่องไม่ติดขัด สื่อสารได้ถูกต้องชัดเจน	4
	- ยังขาดความคล่องแคล่วในการพูด แต่สื่อสารได้	3
	- ขาดความคล่องแคล่วในการพูด ยังพอสื่อสารได้บ้าง ในบางคำ/ประโยค	2
	- พูดติดขัด หยุดพูดเป็นพักๆ สื่อสารไม่ได้	1
ท่าทางประกอบการพูด	- แสดงท่าทางประกอบการพูดได้อย่างเนบเนียนเป็น ธรรมชาติ	3
	- แสดงท่าทางประกอบการพูดได้ค่อนข้างดี มีอาการ ประหม่าเล็กน้อย	2
	- มีอาการประหม่าอย่างเห็นได้ชัด	1

ภาคผนวก ง
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ตารางที่ 1 แบบสรุปผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะ
การพูดภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	ค่า IOC ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. เนื้อหามีความสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2. เนื้อหาเหมาะสมกับวัย ของผู้เรียน	1	1	1	1	1	1	1	0.67	0.67	0.67
3. ประโยคมีความถูกต้องตามหลัก ภาษา	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
4. สาระของเรื่องมีประโยชน์ต่อ ผู้เรียน	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
5. กิจกรรมยืดหยุ่นได้ทั้งในส่วน ของผู้สอนและผู้เรียน	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
6. จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึด ผู้เรียนเป็นสำคัญ	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
7. จัดกิจกรรมโดยเริ่มจากง่ายไป หายาก	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
8. กิจกรรมการเรียนรู้มีความ หลากหลายและน่าสนใจ	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
9. ใช้สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับ จุดประสงค์และกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
10. การประเมินผลสอดคล้องกับ จุดประสงค์	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1

จากผลการพิจารณาแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้ทรงคุณวุฒิ สามารถนำไปใช้ทุกแผนการจัดการ
เรียนรู้

ตารางที่ 2 แบบสรุปผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดทักษะการพูด (pretest)
ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ผลรวม ของคะแนน ΣX	IOC = $\frac{\Sigma X}{N}$	ผลการพิจารณา ของผู้ทรงคุณวุฒิ
	1	2	3			
1. Teacher: What time do you get up? Student:	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2. Teacher: What time do you have breakfast? Student:	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3. Teacher: What do you do at night? Student:	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4. Teacher: Do you study math in the afternoon? Student:	1	1	1	3	1	ใช้ได้
5. Teacher: How many days are there in a week? Student:	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6. Teacher: What is your lunch menu? Student:	1	1	1	3	1	ใช้ได้
7. Teacher: Do you like bananas? Student:	1	1	1	3	1	ใช้ได้
8. Teacher: What food do you like best? Student:	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ผลรวม ของคะแนน ΣX	IOC = $\frac{\Sigma X}{N}$	ผลการพิจารณา ของผู้ทรงคุณวุฒิ
	1	2	3			
9. Teacher: What do you like to do in your free time? Student:	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
10. Teacher: What time do you like to play at school? Student:	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้

ข้อเสนอแนะ

ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่สอง ให้ข้อเสนอแนะ ในข้อที่ 9 และข้อที่ 10 ว่า สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 น่าจะใช้ประโยคสั้นๆ

ตารางที่ 3 แบบสรุปผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดทักษะการพูด (posttest)
ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ผลรวม ของคะแนน $\sum X$	IOC = $\frac{\sum X}{N}$	ผลการพิจารณา ของผู้ทรงคุณวุฒิ
	1	2	3			
1. Teacher: What time do you go to bed? Student:	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2. Teacher: What time do you have lunch? Student:	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3. Teacher: What do you do in the morning? Student:	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4. Teacher: Do you study English in the afternoon? Student:	1	1	1	3	1	ใช้ได้
5. Teacher: How many days are there in a week? Student:	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6. Teacher: What do you have for lunch? Student:	1	1	1	3	1	ใช้ได้
7. Teacher: Do you like fried chicken? Student:	1	1	1	3	1	ใช้ได้
8. Teacher: What fruits do you like best? Student:	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ผลรวม ของคะแนน $\sum x$	IOC = $\frac{\sum x}{N}$	ผลการพิจารณา ของผู้ทรงคุณวุฒิ
	1	2	3			
9. Teacher: What do you like to do in your spare time? Student:	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
10. Teacher: What time do you like to watch television? Student:	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้

ข้อเสนอแนะ

ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่สอง ให้ข้อเสนอแนะ ในข้อที่ 9 และข้อที่ 10 ว่า สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 น่าจะใช้ประโยชน์ๆ

ตารางที่ 4 แบบสรุปผลการประเมินความเหมาะสมของแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษ
วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ผลรวมของคะแนน ΣX	IOC = $\frac{\Sigma X}{N}$	ผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ
	1	2	3			
1. การออกเสียง	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2. การใช้ภาษา	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3. ความสามารถในการพูด	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4. ท่าทางประกอบการพูด	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ตารางที่ 5 ผลการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน

ข้อที่	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความแปรปรวน
1	0.42	0.61	0.91
2	0.42	0.61	0.87
3	0.39	0.67	0.81
4	0.50	0.22	0.68
5	0.39	0.78	1.15
6	0.58	0.27	0.92
7	0.47	0.39	0.92
8	0.47	0.50	1.16
9	0.42	0.28	0.92
10	0.53	0.50	0.73
ทั้งหมด			32.41
ค่าความเที่ยง			0.80

ตารางที่ 6 ผลการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน

ข้อที่	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความแปรปรวน
1	0.74	0.33	1.11
2	0.52	0.33	0.46
3	0.40	0.81	1.28
4	0.43	0.86	1.11
5	0.38	0.76	0.54
6	0.67	0.67	0.46
7	0.36	0.71	1.08
8	0.48	0.95	2.02
9	0.32	0.50	0.32
10	0.45	0.9	1.335
ทั้งหมด			51.58
ค่าความเที่ยง			0.90

ภาคผนวก จ

คะแนนประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ 7 แสดงคะแนนการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน		คะแนนหลังเรียน		D	(D^2)
	(x)	(x^2)	(x)	(x^2)		
1	5	25	11	121	6	36
2	7	49	10	100	3	9
3	10	100	21	441	11	121
4	6	36	17	289	11	121
5	9	81	15	225	6	36
6	9	81	14	196	5	25
7	6	36	12	144	6	36
8	15	225	23	529	8	64
9	8	64	16	256	8	64
10	10	100	24	576	14	196
11	9	81	21	441	12	144
12	6	36	19	361	13	169
13	9	81	18	324	9	81
14	16	256	23	529	7	49
15	19	361	26	676	7	49
16	10	100	14	196	4	16
17	20	400	26	676	6	36
18	15	225	20	400	5	25
19	13	169	27	729	14	196
20	14	196	22	484	8	64
21	22	484	28	784	8	64
รวม	238	3186	407	8477	171	1601
เฉลี่ย	11.33		19.38			
ร้อยละ	37.78	S.D. = 4.49	64.60	S.D. = 5.43		

ค่าทีในตาราง เท่ากับ 2.528

ค่าทีที่คำนวณได้ เท่ากับ 11.555

ภาคผนวก ฉ

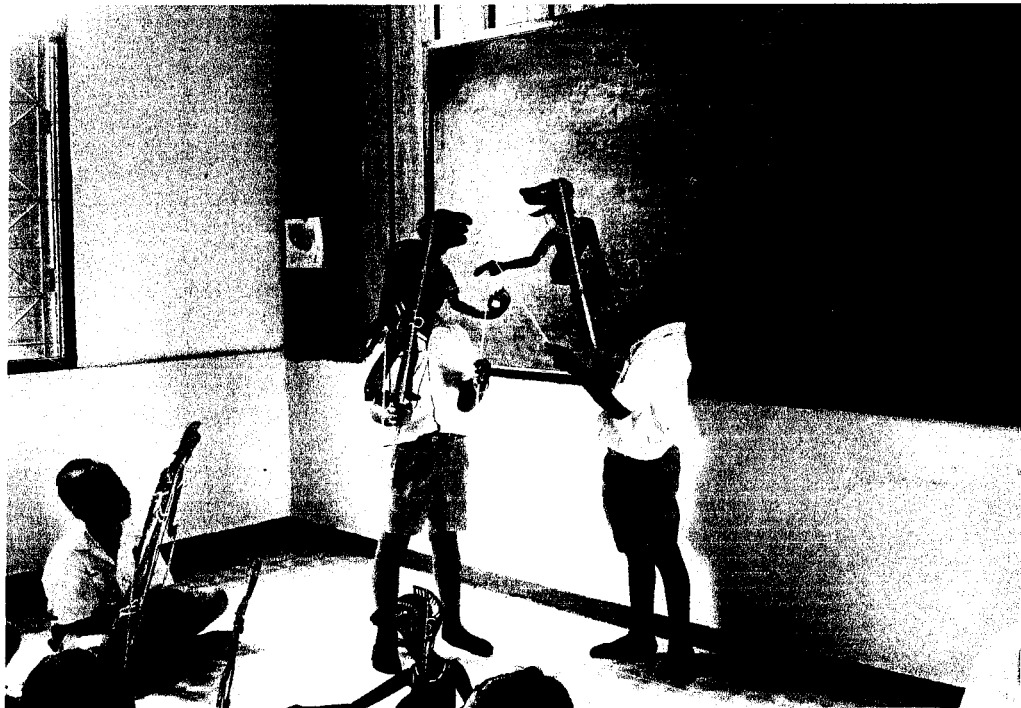
ภาพการปฏิบัติกิจกรรมฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ภาพการปฏิบัติกิจกรรมฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
โดยใช้รูปหนังตะลุงเป็นสื่อการเรียนรู้
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแหลมดินสอ

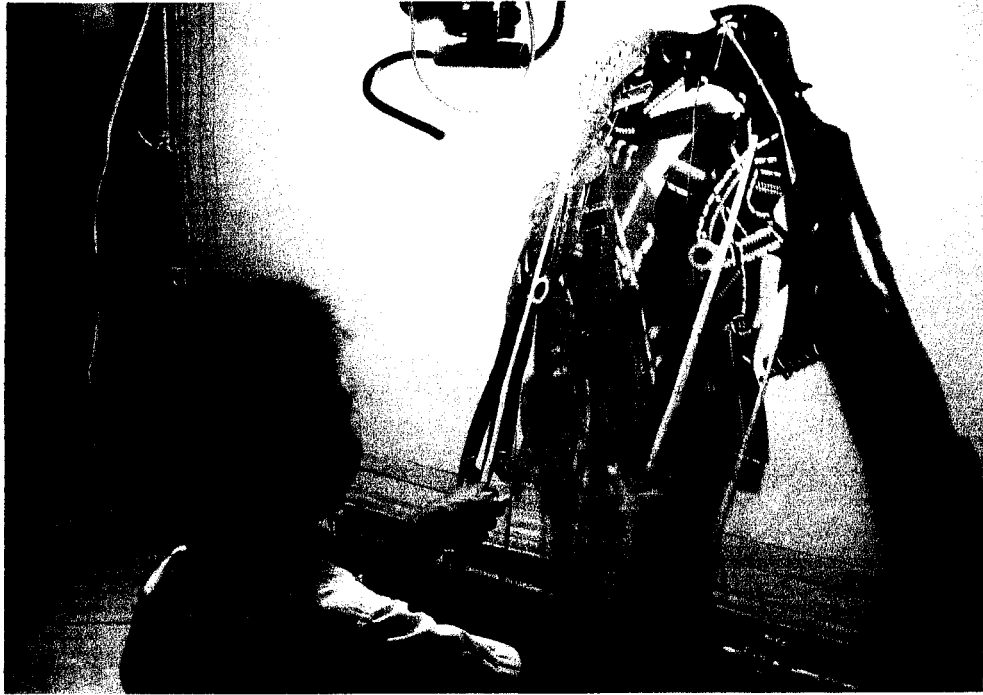
กิจกรรมเดี่ยว

กิจกรรมคู่

การเซดเล่นเงา

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางอรอุมา พรหมจรรย์
วัน เดือน ปี	1 มิถุนายน 2512
สถานที่เกิด	อำเภอสีชล จังหวัดนครศรีธรรมราช
ประวัติการศึกษา	ครุศาสตรบัณฑิต (การประถมศึกษา) วิทยาลัยครูภูเก็ต 2536
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนวัดแหลมดินสอ จังหวัดพัทลุง
ตำแหน่ง	ครู โรงเรียนวัดแหลมดินสอ